

General 24000

புதுருவேரம்.

தமிழ்.

4187

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

R65

வித்தியாரண்யசுவாமிகள்

சமஸ்கிருதத்திலுள்ளிச்செய்தபடி

G5

தமிழில் மொழிபெயர்த்தது,

இஃது

களத்தார்-வேதகிரிமுதலியாரால் பதிப்பித்த அச்சப்பிரதி

பையும் பல்வேட்டுப்பிரதிகளைபுங்கொண்டு

திருவனந்தபுரம்

விஜயராகவசாஸ்திரியார்

முன்னிலையில் ஆராய்ச்சிசெய்தது

கண்டுவாக்கம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வைபெற்றது.

புரபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

யு வ னுலி .

அட்டவணை

முதல்,	சித்திரதிபிகை ... .. க	
உ	திர்ப்திதிபிகை ... .. உக	
ந	கூடஸ்திதிபிகை ... .. சக	
ச	திரபானதிபிகை... .. சக	
இ	நாடகதிபிகை ... .. சய	
சு	தத்வாதத்வவிவேகம் ... .. சுந	
எ	மஞ்சஸ்திதிவிவேகம் ... .. சுசு	
அ	மஞ்சகோசவிவேகம்... .. எநி	
க	துவிதவிவேகம் ... .. எஎ	
ல	மகாவாக்கியவிவேகம் ... .. அந	
யக	யோகானந்தம் ... .. அச	
யஉ	ஆத்மானந்தம் ... .. சுல	
யந	அத்துவிதானந்தம் ... .. சுசு	
யச	வித்தியானந்தம் ... .. ஈந	
யஇ	விஷயானந்தம் ... .. ஈச	

செவ்வாய்க்கிழமை 1917 ஜூன் 11

உ.
கடவுள் துணை.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முதலாவது, 4187.
சித்திரதிபிகை.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தியமாக சகல வேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலே சேகரித்துக்கொண்டு சகல வேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாதபேருக்கு மெளிகாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்களைக்கண்டு அனுபவித்து மோட்சமடையத்தக்கதாக சகல வேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலேயிருக்கின்ற பிரமானுவத்தைப் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தினுலே வெளிபண்ணவேண்டுமென்று பதினெந்துபிரகரணத்திற்குள் முந்தின பிரகரணத்தினுலே அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற இரண்டு நிபாயத்தையும் தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவின் இடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற செகத்தினுடைய லட்சணம் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்லவென்கிறதைச் சித்திரப்பட திருஷ்டாந்த முன்னிலையாக வெளிபண்ணினபடி புடவைவழிவிட்டதிலே சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டப்போலே பரமாத்மாவாகவிருக்கின்ற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலேயேவன் செகத்து ஸ்வரன் என்னப்பட்ட சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றிக.

சங்கை. சித்திரப்படந்தானே தானாகவிருந்தால் வெளுத்தபடமென்றும் சஞ்சிபூசினால் பசைப்பட்டமென்றும் கரியால் சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால் ஸஞ்சனப்படமென்றும் வர்னம் அடைத்துத்திரந்தால் ரஞ்சித படமென்றுங் கண்டாப்பேடலே பரமாத்மாவிற்கு நாலுவித அவத்தை ஏது அதற்கு உபாதி யே தென்னி.

உத்தரம். பரமாத்மா ஒருவாதிபுமற்றுத்தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும், மாயையினுடனேகூடினால் அந்நிரியாயென்றும், சமஷ்டி ரூட்சுமபூக ரூட்சுமசரீரத்துடனேகூடினால் இரணியகொப்பமென்றும், சமஷ்டிஸ்தூல பூதஸ்தூல தேகத்துடனேகூடினால் விராட்புருஷனென்றும் சொல்லப்படும்.

- ச-கை. பாமாத்மாவே சித்திரபடம் ஆனாஸதைப்பற்றி யிருக்கின்ற சித்திரபேதங்கள் ஏதென்னில்,
- உ-ம். பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதர்மமாய்க் காண்பிக்கின்ற பிராணிகளும் மலை ஆறுகோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவ சைதன்னியத்தினிடத்திலே மாயையாகின்ற வர்னத்தினால் கற்பிக்கப்பட்ட சித்திரமேயாம்.
- ச-கை. இதுவே சித்திரமானால் சேதனம் அசேதனமென்று இருவகுப்பாயிருக்க கணக்கில்லையெய்னனில்,
- உ-ம். படத்தில் ஆபாசமெழுதியிருக்கின்றதுபோல சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணிகள் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர் கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாட்சாத்சைதன்னியமுமல்ல.
- ச-கை. மலை ஆறு கோபுரமுதலானவைகட்குச் சிதாபாசத்வம் ஏன் இல்லையென்னில்,
- உ-ம். சித்திரத்திற் பருவதமுதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோல சிருஷ்டியிலேயாகப்பட்ட மண்முதலானவைகட்கு சிதாபாசத்வந்தேவையுண்டே.
- ச-கை. பிராணிகள் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர் கற்பனைக்குப் பிரயோசனமேதென்னில்,
- உ-ம். நால்வகை சரீரங்குளையடைந்து சன்னமானாதி சம்சாரநிருவகிக்கின்றதே பிரயோசனம்.
- ச-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானால் சகலவாதிசளும் லௌகிகளும் ஆத்மாவீற் கேசம் ஈரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்னில்,
- உ-ம். ஆபாசப்புடவையின் வர்னத்தை அதிஷ்டானப்புடவையின் வர்னமாகக் சொல்லுகின்றதுபோல ஆபாசன் சம்சாரத்தை அதிஷ்டானத்திலே கருத்துகின்றதற்கு அஞ்ஞானமே காரணம்.
- ச-கை. அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு லட்சணம் எதென்னில்,
- உ-ம். தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையும் தன்னுடைய சுபாவமென்கின்ற மயக்கமே அஞ்ஞானம்.
- ச-கை. அந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்குதற்குபாயமேதென்னில்.
- உ-ம். தனக்கு ஒருக்காலும் சம்சாரமில்லை, சம்சாரமும் சம்சாரியும் கற்பிதமென்கிற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுதற்கு உபாயம்.
- ச-கை. அந்த உபாயம் எதுவென்பதால் வருமென்னில்.

- உ-ம். சீவன்செகத்து பரமாத்மாக்களை ஞானசன்னிதானத்தில் வலப்பட விசாரிக்கவேண்டும் அப்போது விவேகம்வரும்.
- ச-கை. மோட்ச அலங்காரத்தில் மலமாக மிஞ்சிப்போகின்ற பரமாத்மாவையே விசாரிக்கவேண்டும் அல்லாமல் வந்தியாபுத்திரனைமோலிடுக்கின்ற சீவனையும் செகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்னில்,
- உ-ம். ஏவோவமாயிருக்கின்ற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை, விசாரமெல்லாம் சீவன்செகத்துக்களிலே தானே நுண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாகமிஞ்சும்.
- ச-கை. விசாரித்த ஞானிகட்கு சீவன் செகத்து வாதிக்கப்பட்டாஸ்திரும்பவும் விவகாரத்தோன்றுவானேனென்னில்,
- உ-ம். சுமுத்தியில் சீவன் செகத்துத் தோற்றமவிரூக்கையினாலும் இது முத்தியல்லாமவிரூக்கையில் தோற்றமல் போகின்றதுவாதையல்ல, இந்த இருவகையும் மித்தைபென்கிற நிச்சயமே வாதை.
- ச-கை. இந்த இருவகையுந்தோற்றுமானால் பரமாத்மாத்மிருப்போகின்றது எப்படியென்னில்,
- உ-ம். பரமாத்மாத்மிரம் அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கின்ற நிச்சயமே மிஞ்சுகின்றது, செகத்து மறைகின்றதல்ல, செகத்தில்லாதிருந்தால் சீவன் முத்திகடாது.
- ச-கை. இந்த மூவகையும் எத்தனைகாலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்னில்,
- உ-ம். விசாரத்தினால்வந்தஞானம் மரோட்சஞானமென்றும், அபரோட்ச ஞானமென்றும் இருவகையாகவிரூக்கும். இதில் அபரோட்சஞானம்வந்தால் விசாரத்திற்குமுடிவு.
- ச-கை. இந்த இருவகைஞானத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்,
- உ-ம். பிரமம்ஒன்றுண்டென்கிறது மரோட்சஞானம், கானே அந்தப் பிரமமென்கின்றதுணிவு அபரோட்சஞானம்.
- ச-கை. இந்தப்ரோட்சஞானத்தை வருவிக்கின்றவிசாரமேதெனில்,
- உ-ம். கடாகாயம்-மகாகாயம்-சலாகாயம்-மேகாகாயம்மேரல கூடஸ்தரையும்-பிரமத்தையும்-சீவனையும்-நஸ்வரனையும் மருத்தமின்றதே விசாரம்.
- ச-கை. கடாகாயமும் மகாகாயமுங்கண்டோம், சலாகாயத்திற்கும், மேகாகாயத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்,
- உ-ம். கட்சலத்திற் பிரத்தியட்சமாக மேகாட்சத்திரங்களுடனே

காண்பிக்கின்ற ஆகாயம்-சலரீகாயம்-மகாகாயத்தின் மேகசலத்திலே அனுமானத்தினால் கண்ட பிரதிவிம்வமே மேகாகாயம்.

ச-கை. கூடஸ்தர்முதலான நாலு சைதன்னியத்தையும் மருத்துக் காட்டவேண்டுமென்னில்.

உ-ம். நிருவிகாரமாகவிருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னியமே சரீரத்தில் வளைபட்டது கூடஸ்தொன்றும், மற்றது பிரமமென்றும், கூடஸ்தரிடத்திலே கற்பிதமான அந்தக்கரணப் பிரதிவிம்பன் சீவனென்றும், பிரமத்திற்கு கற்பிதமான மாயாபிரதிவிம்பன் ஈஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படும்.

ச-கை. சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத்தவிர வேறே கூடஸ்தர் எங்கேயென்னில்,

உ-ம். ஜிலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச் சீவனாலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டிமொன்றாகத் தோன்றுகின்றது.

ச-கை. இந்தச்சீவன் கூடஸ்தரை யேன் மருத்தறிய வில்லையென்னில்,

உ-ம். அதுவே மூல அஞ்ஞானம்.

ச-கை. இந்த அவித்தை யெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்,

உ-ம். ஆவரணமென்றும் விட்சேபமென்று மிரண்டிவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. அந்த இருவகைக்கும் ஸட்சணமேதென்னில்,

உ-ம். நான் கூடஸ்தரைக் காணென்கிற அநிவாகவிருந்தும் கூடஸ்தர் தோற்றவிலையென்கிற மயக்கமே யரவரணம்-கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்று பார்க்கிறாற்போல சுவாவ சைதன்னியமாயிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாக் காண்கிறதே விட்சேபம்.

ச-கை. அதித்தரிடத்திலே யிருளிராததுபோல சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவிலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம் வரக்கணக்கில்லையே இது நமக்குச்சம்மதமென்று லும் அஞ்ஞானகாரியமான ஆவரணம் எப்படிவந்தது இதுவுமில்லையென்றால் ஆவரணத்தைப்போக்கிற வேதாந்தத்தைப் படிக்கக் கணக்கில்லையென்னில்,

உ-ம். நான் அஞ்ஞானியென்கிற அனுமவஞ் செடத்தினிடத்திலே காண்பியாமல் சித்திரிடத்திலே காண்பிக்கிற திருஷ்டமேயாம்.

- ச-கை. அனுபோகங்கண்டாலும் யுக்திகூடாதேயென்னில்,
உ-ம். திருஷ்டமாய்க் கண்டகாரியத்திற்கு யுக்திதேவையில்லை கா
ணாகாரியத்திற்கே யுக்திவேண்டும்.
- ச-கை. இப்படிசங்கித்தாலல்லவோ புத்தியிலே தூணுகண்டியாயம்
போல திடப்படுமென்னில்,
உ-ம். சுவாநுபவத்தைக் கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினாலே
கூடஸ்தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லைக் கூடி
யேயிருக்கலாம்.
- ச-கை. ஆனலிந்த அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுகிறவிரோதியெது அது
எங்ஙனே காணலாமென்னில்,
உ-ம். சாஸ்திர விசாரஞானமே யஞ்ஞானத்திற்கு விரோதி அது
ஞானிகளிடத்திலே காணலாம்.
- ச-கை. விட்சேமமென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் அவனெதின
லே கற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக் கதிட்டானமேதென்னில்,
உ-ம். காரியகாரண சார்த்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்
காரி அஞ்ஞானகாரியமான் விட்சேமத்தினாலே கற்பிக்கப்ப
ட்டான் அவனுக்கு அதிட்டானங்கூடஸ்தசைதன்னியம்.
- ச-கை. இந்த கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்குஞ் சுமாவமாயிருக்கி
றதனக்குஞ் சுமாவசித்தமாயிருக்கிறபேதமெப்படி? பிராந்தி
சித்தமாயிருக்கிற அபேதமெப்படியென்னில்,
உ-ம். ஈதென்னப்பட்ட அதிட்டானக் கிளிஞ்சிலுண்மை வெள்ளி
யென்கிற ஆரோமயித்தையென்கிறதுபோல சுமாவசித்தமே
தமென்றறித இதுவெள்ளியென்கிறவொருமைமயக்கம்மோ
ல நான்தானென்கிறவொருமையேபிராந்தி.
- ச-கை. ஈதென்கிற சாமான்னியம்போலவும் வெள்ளியென்கிற வி
சேடம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்குங் காண்
பிக்கவில்லையேயென்னில்,
உ-ம். தேவதத்தன்றான் போனவன் எக்கியதத்தன்றான் கண்டவ
ன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்டவனென்கிறவில
காரத்திலே இது வெள்ளி இது புடவை இது கடமென்கி
றப்போலச் சாமான்னியம் விசேடம் இரண்டுங் காண்பிக்
கின்றது.
- ச-கை. இந்தப் மேதஞானத்திலே யுமக்குப் பிரயோசன மேதென்
னில்,
உ-ம். தானென்கிற சொல்லுக்கு அர்த்தம் நானென்கிற அகங்கா
ரிக்கு அன்னியரான கூடஸ்தனொன்றே சித்தாந்தம்.

- ச-கை. கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தான் என்னுமிடத்தில் அசேதனத்திலே தானென்கிறசொல் வரலாமோவென்னில்,
- உ-ம். சிதாபாசனில்லாததுபற்றிச் செடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிக்குஞ் சிதாபாசனைப்பற்றிச் சேதனமென்று காண்பித்த பிரமாதி ஸ்தம்பபரியந்தமான பிரானிகளும் ஆத்மா பொருஷிடத்திலே யிருவகைக் கற்பிதங்களானபடியினாலே யெல்லாவற்றையும் பற்றித் தானென்று வழங்குகிற சொல் எங்கும் ஆத்மாவுண்டென்கிறதைக் காட்டுகின்றது ஆகையினால் தானென்கிறசொல் எங்கும்வரலாம்.
- ச-கை. தானென்கிற சொல்போல அது இதுவென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலும் சாமானியமாகவிருக்கையினால் இதுகளும் ஆத்மாவாகுமெனென்னில்,
- உ-ம். இது அதுவென்கிறசொல் நல்லதுபொல்லாதென்கிறசொல் போலப் படுபாதியிலே சாமானியங்கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவில்லை ஆகையினாலே இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதானென்று சர்வத்திரசாமானியமாய்க் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும் விசேடமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தம்.
- ச-கை. இது எல்லாருக்கும் ஏன்தெரியவில்லையென்னில்,
- உ-ம். முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாதான்மிய அத்தியாசத்தையடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமானியவிசேடம் வெட்ட வெளியாய் வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க்கண்டார்கள்.
- ச-கை. இந்த அத்தியாசமெப்படிபோமென்னில்.
- உ-ம். விசாரஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும்போமென்று முன்சொன்னதேயாம்.
- ச-கை. இந்த ஞானிக்குக் காரணமான வஞ்ஞானம்போயுங் காரியமான விட்சேபமிருப்பானேனென்னில்,
- உ-ம். விட்சேபத்திற்குக் காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகை அவற்றில் அஞ்ஞானமென்கித்துங் கர்மநசியாதபடியால் பிராத்தந் தொலையும்மீடுமிருக்கும்.
- ச-கை. காரணம் நடடமாயுங் காரியமிருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவெனென்னில்,
- உ-ம். உங்கள் தர்க்கமத்திலே காரணநட்டமாயுங் காரியஞ்சற்றுப்போதிருக்குமென்பது நமக்குஞ்சரியல்லவோ,
- ச-கை. இப்படியானாலும் காரணத்திற்குப் பின்காரியஞ் சற்றுகோமல்லோ இருக்கவேண்டும் ஒரு புருஷாயசுள்ளமட்டிமிருக்குமென்கிறது கூடாதேயென்னில்,

- உ-ம். இரண்டொரு நாளிலுண்டான காரணத்தினாலிய மென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமங் காரியதாமசமுண்டென்றால் அனந்தகற்பத்திலேயிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நட்டமானாலும் அதின்காரியமான விட்சேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல் விஸ்தாரமல்ல.
- ச-கை. இப்படி தர்க்கிக்கின்றதே யல்லாமல் பிரமாண மில்லையோ வென்னில்,
- உ-ம். இப்படி வாயடி கையடி அடிக்கிறது உங்கள் தர்க்கமத்திலேயல்லாமல் நமக்கு சுருதியுத்தி யனுபவமுன்றுமுண்டு.
- ச-கை. இனி தர்க்கம்போதும் உமது சித்தாந்தமேதென்னில்,
- உ-ம். அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவகையு மொருவகைக்கண்டு கலங்கிச் சம்சாரத்திலேயடிபடுவார்களென்றும் அந்த இருவகையும் வேதாந்தஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்று மறிகிறதே சித்தாந்தம்.
- ச-கை. வேதாந்தமல்லாத சாத்திரத்தினாலே முத்தியில்லையோ வென்னில்,
- உ-ம். மற்றைச்சாத்திரமெல்லாம் பிராந்தாளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சாத்திரமானபடியினாலே கலங்கத்தின்மேற் கலக்கமாய் குழம்புமல்லாமற் பிராந்தியபத்தெளிவிக்கமாட்டாது.
- ச-கை. இன்ன வின்ன சாஸ்திர கர்த்தாக்கள் இன்ன வின்னதைப் பொருளென்று கலங்கிஞார்களென்கிறதையும் இவர்களுக்குப் பரம்பரையாய்த் தெளிவுவரும்வழியு மின்னபடியென்று சொல்லவேண்டுமென்னில்,
- உ-ம். பாமரானும் லோகாயுதர்களும் விரோசனன்சொன்ன சித்தாந்தயுத்தியினாலே தூலசரீரமே ஆத்மாவென்பார்கள் சாருவாகன் சீவன் போனமட்டிலே சரீரமரிச்சுப்போகிறபடியால் நான்கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுத்தியினாலுத்தே கமாத்மாவல்ல இந்திரியமே ஆத்மாவென்று சொல்லுவான் பின்னைச் சிலசாருவாகர் பிராணன்போனால் இந்திரியங்களிராதபடியினால் பிராணனே ஆத்மாவென்பார்கள் உபாசகர் மனது இல்லாதபோது பிராணன் தெரியாதபடியினாலே மனதே ஆத்மாவென்பார்கள் கெஷணிகவாதிகள் புத்திலேலாவிட்டால் மனது ஆர்வீக்கிறபடியினாலே புத்தியே ஆத்மாவென்பார்கள் பவுத்தன் சுழத்தியிலே புத்திமுதலாக வொன்றுங் காணாதபடியினாலே சூனிய மாத்மாவென்பான் பட்டாசாரியர் சுழத்தியிலே சூனியமா யிருந்துதென்று கண்டசொல்லுகிறபடியினால் ஆத்மாசத்தென்பார்கள் அந்தராளரும் ஆஃமக்காரரும் சுழிமுனை நாடிவழியிலே சஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்

மாவணுவென்பார்கள் திகம்பர்கள் பாதாதிமஸ்தகபரியந்த மழிவுகலந்திருக்கிறபடியினாலே ஆத்மா புருஷப்பிரமாணமென்று சொல்லுவார்கள் பிரபாகரரும் தர்மிகரும் ஆத்மாவரிச்சினன் மாயிருந்தா லழிந்து போமென்று பரிபூரணமாய் செடமாயிருக்குமென்பார்கள் பாட்டமதத்திலே சுழத்தியிலே செடமாயுஞ் சாக்ஷித்திலே அறிவாயுங் காண்பிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா செடசித்தா யிருவகையுமாயிருக்குமென்று சொல்லும்சாங்கியமதத்தில் பரிபூரணத்திற்கு இரண்டிலக்கணங்கூடாது ஆத்மா சித்தாய் பரிபூரணமாயிருப்பர் அவர்களிடத்திற் சுழத்தியிற் காண்பிக்குஞ்செடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்றுசொல்லும் யோகமதம் பிரகிருதிதானு மொருவரில் லாவிட்டார் சேஷடிக்கமாட்டாதென்றும் அடக்கியானுவா ரில்லாவிட்டால் ஆத்மாக்களுக்குப் பந்தமோட்ச மில்லையென்கிறபடியினாலே இந்த ஆத்மாக்களைத்தவிர ஈஸ்வரனொருவனுண்டென்றுசொல்லும் பதஞ்சலிமதம் அசங்கசைதன்னியமே ஈஸ்வரானுல எல்லாநாயுமடக்கியாளமாட்டாது ஆகையினாலே அந்தரியாமியே ஈஸ்வரனென்றுசொல்லும் தார்க்கிகமதம் அந்தக்காண மில்லாவிட்டால் சங்கற்பங்கூடாது ஆகையினாலே இரணியகேர்ப்பமேஈஸ்வரன் அந்தரியாமியல்லவென்றுசொல்லும் விஸ்வரூபமதம் தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூட்சுமசரீரத்தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகிறபோது எங்குங்கூல் எங்குங்கையாகக் காட்டினபடியினாலே விராட்புருடனே ஈஸ்வரன் இரணியகேர்ப்பவல்லவென்றுசொல்லும் பிரசாபத்தியுமதம் எங்குங்காலாபிருக்கிறதே ஈசுவரானுல மரவட்டையும் ஈசுவரானுகவேணும் ஆகையினாலே பிரமாவே ஈசுவரனல்லாமல் மற்றது ஈசுவரனல்லவென்றுசொல்லும் வயிஷ்ணவமதம் இந்தப்பிரமாவும் விஷ்ணுவுடைய திருநாயியிலே பிறந்தபடியினாலே விஷ்ணுவே ஈஸ்வரனென்று சொல்லும் சைவாகமஞ் சிவனுடையபாதம் விஷ்ணுவினாலே காணப்படாதபடியினாலே சிவனே ஈஸ்வரானுகவேணுமென்றுசொல்லும் காணாதக்கியமதம் திரிபுரசங்காரத்திலே சிவனுங் கணபதியைப் பூசைபண்ணினபடியினாலே விக்கினேஸ்வரனே ஈசுவரனென்றுசொல்லும் புராணிகமதம் இப்போது சொல்லப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம் புண்ணியஸ்தலங்கூளிலே விளங்குகையினாலே தலங்களே ஈசுவரனென்றுசொல்லும் விருக்ஷாரச்சனை மதம் தலங்களுமாங்களாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில் அரக எருக்குமுகலினுதுகளை ஆவாளவாள் குலதேவதைகளாகப்பூசைமண்ணுகையினாலும் மரங்கூளையே ஈசுவரனென்றுசொல்லும் இப்படியின்னம் அனேகவாதிகள் தங்கள்தங்கள் மதாபி மானத்தினாலே மந்திரசாத்திரகற்பம் ஈசுவராகற்பமுதலானதுகளைத் தொடுத்துக் கொண்டு ஆலைந்தார்கள் இப்படியுஞ்ஞான சாஸ்திரங்கர்த்தாக்கள் ஆலைந்தவழிசொன்னோம்.

- ச-கை. இப்படி யெல்லாச்சாஸ்திரகர்த்தாந்தளும் வஸ்துநிண்ணயம் பண்ணமாட்டாமல் அலைந்தாலுத்தவநிண்ணயம் பண்ணுவதெப்படியென்னில்,
- உ-ம். பிரமமொன்றே பொருள் மற்றுள்ள தெல்லா மாயாமயமெ மென்கிற வேதாந்தத்தைவிசாரித்து வஸ்துநிண்ணயம் பண்ணவேண்டும்.
- ச-கை. அப்படியானு விந்தவாதிக்குக்கெல்லாம் விரோதமல்லவேர வென்னில்,
- உ-ம். ஒன்றேபொருளுென்கிற வேதாந்திக்கும் அகைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த வாதிகளு க்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லை.
- ச-கை. பிரமமொன்றே உண்மைப்பொருளுென்கிற வேதாந்தத்துக் கு மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிறதற்கும் பிரமாண மேதென்னில்,
- உ-ம். இப்படி சொல்லுகிற முப்யக்திரண் பிபிஷத்துமே பிரமாணம்.
- ச-கை. இவ்வளவுஞ் சித்துலட்சணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லட்சண மெப்படியென்னில்,
- உ-ம். மோகலட்சணமும் ஜடலட்சணமுமாயிருக்கும்.
- ச-கை. இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே மாயாலட்சண மிருவகையயும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்,
- உ-ம். கடமுதலான பூகபௌதிகமெல்லாந் செட்மாயிருக்கக்க ண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் தனக்கு அகப்ப டாதபடியினலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோம்.
- ச-கை. சிவன் ஈஸ்வரன் செகந்தெல்லா மெல்லாரும் உண்மையா ம்க்கண்டு வருகிறதை மாயையென்கிற தெப்படியென்னில்,
- உ-ம். இந்த மாயாகற்பிதமெல்லாம் லெளகிக திருஷ்டியினலே யுண்மையாகவுமாயுத்தியினலே யனிரவசனமாகவும வேதாந் சஞான திருஷ்டியினலே காலத்திரயத்து மில்லாததாகவும இப்படி மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.
- ச-கை. இந்த மாயாகற்பித பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தத்தூலத்திலே யுண்டி எந்தகாலத்திலே யில்லையென்னில்,
- உ-ம். சாக்திரத்திலுஞ் சொற்பனத்திலும் விரித்த சித்திரப்படம் மோலே யுண்டாயிருக்கிற காலமென்றுஞ் சுழுத்தி மூற்சை சமாதிகளிலே சுருட்டின சித்திரப்படம்போல இல்லாதகாலமென்றுமாம்.
- ச-கை. இத்தமாயை கதங்களுயோ பாரதினமோவென்னில்,

உ-ம். சைதன்னியத்தையன்றியிலே விளங்கமாட்டாதபடியினாலே பாரதினமுமாம் அசங்கராயிருக்கிற கூடஸ்த சைதன்னியத்தை செடமாயிருக்கிற செகத்தாகவுஞ் சிதாபாசாளாயிருக்கிற சீவேஸ்வராளாகவும் பண்ணுகையினாலே சுதந்தராயுமாம்.

ச-கை. இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்குச்சொரூப லட்சணங்கெட்டதேயென்னில்.

உ-ம். மாயைகூடஸ்தனாத் தொடாமற்றானே சீவன் செகத்தை யுண்டாக்குகையினாலே சொரூபலட்சணங்கெடவில்லை.

ச-கை. முந்தி பிரமத்தைத்தானே சீவன்செகத்தாய்ப் பண்ணிற்றென்றோ பிறகு பிரமத்தைத்தொடாமற் பண்ணிற்றென்கறீர் இந்த இருவகையுங் கூடாதேயென்னில்.

உ-ம். கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிறதே மாயைக்குச்சபாவமென்று வேதஞ் சொன்னபடியினாலே. விரோதமில்லை நீ மயங்கவேண்டாம்.

ச-கை. இப்படி மாயைசுற்பித்ததெல்லாங் கூடாததைக்கூட்டிவித்ததாக விருக்குமோ இப்படிக்கொத்த சத்தி அந்த மாயைக்கு எங்கேயிருந்து வந்ததென்னில்.

உ-ம். ஒருமாயைக்குப்பிறந்த ஐந்துபூதங்களிலே ஒன்றிலே கடினமும் ஒன்றிலே குளிர்மையும் ஒன்றிலேகுடும் ஒன்றிலேசலனமும் ஒன்றிலேவெளியுங் கண்டபடியினாலே இந்த மாயைக்குக் கூடாததைக் கூட்டிவைக்கிறதென்றே சுபாவம் இந்தச் சத்தி மாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினால் வந்ததல்ல.

ச-கை. எல்லாரும் இந்தச்செகத்துமாயா மயமென்கிறதை யேன் அறியவில்லையென்னில்.

உ-ம். இந்திஜாலக்காரனைக் காணுமளவும் இந்திஜால முண்மையாய்த்தோற்றுக்கின்றபோல மாயைக்கு அதிட்டானத்தை யறியுமளவும் மாயை யுண்மையாய்த்தோன்றும் அதிட்டானத்தையறிந்தால் பொய்யாய்ப்போம்.

ச-கை. சகலவாதிகளும் மாயைக்குள்ளேதானே இதுபொருள் அதுபொருளென்று சங்கிக்கக்காரியமேதென்னில்.

உ-ம். சந்தேகசொரூபமாயிருக்கின்ற மாயைக்குப் பரிசாரந்தேடாமல் சங்கைக்குள்ளே சங்கைவண்ணுகிறது அவர்களைப்பிடித்தவஞ்ஞானம்.

ச-கை. ஆனவிதற்குப் பரிசாரமேதென்னில்.

உ-ம். இதுபொருளல்ல மாயைபென்றறிந்ததே பரிசாரம்.

ச-கை. கண்ணாக்கண்டு நிர்ணயமாகாத இந்திரஜாலம்போலே இந்தச் செகத்து மாயாமயமா யிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லோ யிருக்கின்றதென்னில்.

உ-ம். சத்து அசத்தென்று இருவகைநிர்ணயத்து மகப்பட்டாத செகத்து உண்மையென்கிறது வுன்னுடைய பட்சவாதமேயல்லாமல் செகத்துமாயாதானே.

ச-கை. நீர்சொன்னதே யல்லாமல் கெதஞ் செகத்து மாயையென்று சொன்னபேருண்டோவென்னில்.

உ-ம். செடமாய்க்கெர்ப்பவாசம்பண்ணின அக்கிலஞ் சேகனம்போலப்பறப்பட்டிப் பெரியவன் சிறியவனென் றுண்டுதித்துக்கண்டு கேட்டித் திரிகிறதைப்பார்க்க வேறே யிந்திரஜாலமெதென்று வசிட்டரும் இந்தத்தேகம்போலே ஆலமா முதலான துகளும் வினாயெங்கேவந்தது மரமெங்கேவந்ததென்று மயங்காத சகலமு மாயைபென்றே காணவேண்டுமென்று விபாசனம் மனதினாலேசிற்திக்குில் நிண்ணயமாகாதபொருளைத் தர்க்கிக்கவொண்ணாதென்றும் நிண்ணயிக்கப்படாதசெகத்திலே இதுபொருள் அது பொருளென்று சங்கிக்கத்தேவையிலை சகலமுமாயையென்றே காணவேண்டுமென்று யாஜிநவர்க்கநர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார்கள் பின்னும் இன்னபடியென்று சிற்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிறசத்தி மாயையென்று எல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ச-கை. இந்தமாயைக்கெல்லாம் பிசமெங்கேகாணலாமென்னில்.

உ-ம். மரத்தைபடக்கி யிருக்கிறவினாபோலே சாக்கிர சொப்பனபிரபஞ்சத்தை யடக்கியிருக்கிற மாயாபிசம் சுழுத்தியிலே எல்லாருங்காணவில்லையோ.

ச-கை. சகலபுத்திவாசனையு மாயையிலே யடங்குமென்கிறதற் கடையாளமேதென்னில்.

உ-ம். மாயாப்பிரதிவிற்பர் மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டு சர்வக்கியராயிருக்கின்றதே யடையாளம்.

ச-கை. ஆனாலீஸ்வரவுபாதி யெப்படியிருக்குஞ் சிவவுபாதி யெப்படியிருக்குஞ் சிவசுவரா னெப்படியிருப்பார்கள் ஈஸ்வரனை யறிகிறதெப்படியென்னில்.

உ-ம். மேகம்மோலேயிருக்கும் மாயைமேகத்தின்றியலைபோலேயிருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவ்யையிற் பிரதிவிற்பித்த வாகாசம் போலேயிருப்பான் சிதாபாசன் மேகாகாசம்மோல் ஈஸ்வரனையனுமானத்தினாலே யறியவேண்டும்.

ச-கை. இங்கப்படுத்திவாசனைகளிலே பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசனையும்மாயாப்பிரதி விம்பராபிநுக்கின்ற ஈஸ்வரனையும்எந்தவடைவிலே பகுத்துக்காண்கிறதென்னில்.

உ-ம். வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடப் புத்திஞாபமாய் முளைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியாய்க்காணலாம் ஈஸ்வரனை சர்வக்கியன் சர்வேஸ்வரன் அந்தரியாமியென்று வேதஞ்சொல்லக்கேட்டறியலாம்.

ச-கை. இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசாளானால் இவர்களுக்குத் தாரதன்மியமேதென்னில்.

உ-ம். சிவர்கள் மாயையின்வசமா யிருக்கிறபேர்களென்றும் மாயையைத் தன்வசம்பண்ணிக்கொண்டவர் ஈஸ்வரனென்றுந்தாரதன்மியங்காணலாம்.

ச-கை. ஈஸ்வரனை சர்வக்கியனென்பதும் அந்தரியாமியென்பதும் சர்வேஸ்வரனென்பதும் எதிருலென்னில்.

உ-ம். இவருக்கு உபாதிபானமாயையிலே சகலமு மிருக்கிறபடியினாலே சர்வக்கியனென்பதும் சகலருக்கும் புத்திகளுக்குள்ளிருந்து ஆட்டுகிறபடியினாலே அந்தரியாமியென்பதும் இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யெய்ருத்தராலுத் திருப்பப்படாதது கொண்டு சர்வேஸ்வரனென்பதாமாம்.

ச-கை. இந்த ஈஸ்வரனுக்குச் சர்வக்கியத்தவமுண்டானால் எல்லாராலுமேன் அனுபவிக்கப்படவில்லையென்னில்.

உ-ம். வாசனைகளெல்லாம் பிரோட்சமானபடியினாலே யனுபவிக்கப்படவில்லை.

ச-கை. அந்தரியாமிக்கு இத்தனைகுணமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது இவருக்குச் சரீரமேது இவர் கம்பித்ததே பிரபஞ்சத்திற்கு வழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம். அந்தரியாமிக்கித்தனைகுணமுண்டென்கிறதற்கு வேதம்பிரமாணம் புடவையிலே னாலுபாதானமாயிருக்கிறப்போலச் சகலத்திலு மிவருபாதானமாயிருக்கிறபடியினாலே சகலமு மிவருக்குச்சரீரம் ஈஸ்வரன் சகலபூதங்களிலுமிருந்த தேகாதிபாவைகளை யபிமானக்கயிற்பைப்பூட்டி விதிநிஷேதவழியிலே யாட்டுவிக்கிறுரென்கிற கீகாவசனமும் இது தர்மமென்றறிவேன் இதிலே மூளவுமில்லை இது அகர்மமென்றறிவேன் இதில்திருமறவுமில்லை ஆரோவொருவ் னிப்படியாட்டுகிறுரென்கிற பாண்டவகதையும் பிரமாணம்.

ச-கை. சகலமுமிப்படி யீஸ்வரனே யாட்டுகிறதானால் புருடனுடையவுச்சாகர்த்தையிலேயேயாவென்னில்.

உ-ம். உச்சாகமும் அவரவர்கன்மத்திற்கிடாய் ஈஸ்வரசங்கற்பமேயா
னபடியினாலே உச்சாகமும் பண்ணவேண்டும்.

ச-கை. அப்படியானால் ஈஸ்வரசங்கற்பம் தேவையில்லையே மென்னில்

உ-ம். ஈஸ்வரவரப்பிரசாதங்கொண்டதான் அசங்கென்கிறஞானம்
வரவேண்டியபடியினாலே ஈஸ்வர அணுக்கிரகமும் வேண்டும்

ச-கை. ஈஸ்வர அணுக்கிரகங்கொண்டு தான் அசங்கென்கிறஞானம்
வந்ததன்றி பிரயோசனமேதென்னில்.

உ-ம். அதுனால் முத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது.

ச-கை. அந்த அந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேது அழிக்கிற அடை
வேது என்னில்.

உ-ம். சித்திரப்படத்தைவிரித்தாப்போலத் தம்மிடத்திற் பிரபஞ்சத்
தை யவ்வரவர கர்மவசத்தினாலே தோற்றவிக்கிறதே சிருஷ்டி
யும் ச்ருட்டின் மடம்போல அவ்வரவர கர்மத்தின்வழியே பிரப
ஞ்சத்தைத் தம்மிடத்திலே யடக்குகிறதே பிரளயமுமாம்.

ச-கை. ஒரு ஈஸ்வரனே சித்துக்குஞ் செகத்துக்கும் காரண மெப்படி
யாவொன்னில்.

உ-ம். சைதன்னியமானபடியினாலே சித்துக்கும் மாயையினுபாதியை
ப்பற்றிச் செடத்துக்குங் காரணமாவார்.

ச-கை. இப்படியானால் பிரமந்தானே செகக்காரணமென்று சரோஸ்வ
ராசாரியர் சொல்லுவானேனென்னில்.

உ-ம். செவனையுங் கூடஸ்தையும் அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தி
னாலே பொருமைப்பாடாய்க் கண்டாப்போல ஈஸ்வரனையும்
பிரமத்தையு மொன்றாகக்கண்டிசொன்னார்.

ச-கை. அன்னிபோன்னிய அத்தியாசமெப்படி கூடுமென்னில்.

உ-ம். ஈஸ்வரனுடைய, செகக்காரணத்துவம் பிரமத்தினிடத்திலும்
பிரமத்தினுடைய சச்சிதானந்த லட்சணம் மாயாப்பிரதிவீம்ப
ரிடத்திலும் அத்தியாசம் பண்ணப்பட்டிக் கஞ்சியுசினபடம்
போலொன்றாச்சுது.

ச-கை. இந்தவுளவு நீரறிந்தவகை யெப்படியென்னில்.

உ-ம். ஆறுவிங்கத்தாலும் வேதாந்தவிசாரம்பண்ணிப் பிரமமேய சங்
கமென்றும் மாயாப்பிரதிவீம்பபோ சிருஷ்டிக்கிறவொன்று மறி
ந்தோம்.

ச-கை. சிருஷ்டிபண்ணின அடைவெப்படியென்னில்.

உ-ம். ஆனந்தமயராயிருந்த ஈஸ்வரன் சுழுத்திசொப்பன மாகிறுப்
போல மாயையையிரியப்பார்த்து இரணிகொப்பவானார்.

ச-கை. ஒருவேதத்திலே யொன்றிலேயொன்றுண்டாச்சுதென்று கிரமசிறுஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலேயொருமித்த சிறுஷ்டிசொல்லுகிறது எதுபிரமாணமென்னில்.

உ-ம். இரண்டுவகை சொப்பனமுமுண்மையானவழியினாலே யிம்பிரமாணம்.

ச-கை. இரணியகெர்ப்பசொருப மெப்படியிருக்குமென்னில்.

உ-ம். சூட்சுமசரீரசம்பட்டியாய்ப் படத்திலேசூத்திர மிருக்கிறப்பேர் லெங்குமிருப்பதால் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி ஞாநசத்தியுடையவ ரிரணியகெர்ப்பர்.

ச-கை. இந்த இரணியகெர்ப்ப மெப்படி காண்பிக்குமென்னில்.

உ-ம். சந்திரிருட்டிலே காண்பிக்கிறவுகலம்போலவும் கரியாலே பச்சுக்கட்டின சித்திரப்படம்போலவும் எங்குமொக்கக்குறுமுனையாபிருக்கிறபயிர் வகைபோலவும் ஈஸ்வரசூட்சுமசரீரம் அழகாக வெங்குமொக்கலாஞ்சனை பண்ணப்பட்டுத்தோற்றம்.

ச-கை. இந்த ஈஸ்வரனுடைய சூட்சுமசரீரம் தூல அவத்தையை யடைந்து தோற்றுக்கொடுப்பது ! யிதற்குப்பிரமாணமெப்படி ? இவரவையவங்களெது அந்த அவையவங்களைப்பூசுதித்தால் மலமே தென்னில்.

உ-ம். பஞ்சீகரணம்பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலே விளங்குகிற ஸோகம்போலவும் தீர்ந்த சித்திரப்படம்போலவும் பழுத்திருக்கிறபயிர்வகைபோலவும் வெட்டவெளியாய்த்தோற்றின ஈஸ்வரசரீரமும் விராட்டென்பது விஸ்வரூப அத்தியாயமும் புருடசூத்தவேதமும் பிரமாணம் பஞ்சமூர்த்திகள் வர்ணசிரமுடையபேர்கள் தேவாகுராதிகள் சராயுசாதிகள் மயிலராமாரிமுதலானது வாச்சியுளமுதலானதெல்லாம் ஈஸ்வரனுடைய அவயவம் உபாசித்தமூர்த்தி யதிகாரிக்குத் தக்கதாய்ப்பலம்வரும்.

ச-கை. எல்லாரும்பூசிக்கிறது ஈஸ்வர ரவயவமானுல்மோட்சமெல்லாருக்கும் ஏன்வாஇல்லை யென்னில்.

உ-ம். மாயிகத்தையுபாசித்தால் மாயிகபலமேயல்லாமல் மோட்சம்வராது.

ச-கை. பின்னர் எதினாலே மோட்சம்வரவேண்டுமென்னில்.

உ-ம். பிரமதத்துவ விசாரத்தினாலே மோட்சம்வருகிறதேயல்லாமல் மற்றொன்றினாலே வராது.

ச-கை. பிரமஞானமன்றியிலே பின்னையொன்றினாலேயுஞ் சந்தாரம் போகாதோவென்னில்.

உ-ம். தான்விழித்தாலொழியத் தன்னுடையசொப்பனம்போகாத்து போல அத்துவிதபிரமஞானத்தினாலே யஞ்ஞானகற்பிதமான சீவேசுரசெகத்தென்கிற சொப்பனமும்போகவேண்டும்.

ச-கை. பிரமத்திற்கு அபின்னமாயிருக்கிற சீவேஸ்வரனையும் கற்பித் செகத்தோடே கூட்டலாமோவென்னில்.

உ-ம். அவர்களும் மாயாகற்பிதமானபடியினாலே செகத்தோடேகூட்டலாம்.

ச-கை. இனி யிவர்களாலே கற்பிதமென்னில்.

உ-ம். வீட்சணமுதற் பிரவேசாந்த சிருஷ்டியெல்லாம் ஈஸ்வரன்கற்பிதத்தும் சாக்ஷிமுதல் மோட்சபரியந்தஞ் சேவன் கற்பித்ததுமாம்.

✓ ச-கை. இப்படி பிரமமாத்திரமே யுன்மைப்பொருளானால் வாழ்களெல்லாருஞ் சீவேசுரவிடயத்திலே வாதம்பண்ணி மாயக்காரணமேதென்னில்.

✓ உ-ம். அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாக வீணிலே மாய்கிறார்கள்.

ச-கை. நீரொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகளிப்படி கெட்டுப்போகலாமா இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமே யென்னில்.

உ-ம். பிராந்தாளுக்குப் பஞ்சுவம்வராமுன்னமே போதித்தால் இளைப்புமாத்திர மிச்சமல்லாமல் அவாள்புத்தியிலே யேறுது.

ச-கை. எந்தவாதிகள் எதிலேபிராந்தாளாயிருக்கிறார்களென்னில்,

உ-ம். லோகாயுதன்முதல் சாங்கியமதபரியந்தஞ் சேவப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள் யோகமதமுதல் வீருக்ஷார்ச்சனைபரியந்தம்ஈஸ்வரப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள்.

ச-கை. மெறியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரக் கர்த்தாக்களைப் பிராந்தாளென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். அத்வைதபிரமத்தை யறியாதபடியினாலே இவர்கள் பிராந்தாளென்பது தப்பாது இவர்களுக்கு இகபரமிரண்டியில்லை,

ச-கை. சேவவாதிகளோடே ஈஸ்வர வாதிகளையும் பிராந்தாளென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். சொற்பனத்திலே பிட்சையெடுக்கிறவனிலும் இராஜாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டுஞ்சரியாய்ப் போமென்கிறுப்போல இருவகைவாதிகளும் கற்பித்திலேதாரசதன்மியமானாலும் ஞானம்வந்தவனைக்குறித்து இரண்டுபேரும்பிராந்தாளேயாம்.

ச-சை, மோட்சம் வேண்டுமென்கிறவனுக்கு இந்த வாதங்களைவிசாரி
க்கத்தேவையில்லையோவென்னில்,

உ-ம், பூர்வபட்சமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதேயல்லாமல் சித்
தார்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமேயாம்,

ச-சை, சாங்கியம் போகம் இந்தவிருவகையிலேயுஞ்சொன்னசிவனும்
நஸ்வரனுஞ் சுத்தசைதன்விய மானபடியினாலே இந்த இருவ
கையும் வேதாந்தத்திலேகூட்டலாமே இந்த இரண்டையுந் த
ள்ளப்படுதேபென்னில்,

உ-ம், அதிலே சிவநஸ்வராளுக்கு மேதஞ்சித்தமானபடிபினாலே நம
துசித்தார்த்தத்திற்குக்கூடாது,

ச-சை, உம்முடையமகத்திலே தற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அ
ர்த்தமேதமில்லையோவென்னில்,

உ-ம், அத்துவிதத்தைப் போதிக்கவேண்டுமென்கிறதற்காக ஒருவரு
ப்புப் பகுத்துக்காட்டினதேபன்றி அர்த்தமேதமில்லை,

ச-சை, இப்படியானால் லட்சணையினாலே பதார்த்தங்களைச்சோதிப்பா
டுன்னென்னில்,

உ-ம், அஞ்ஞானத்தினாலே சிவேஸ்வராளை வேறுகக்கண்டுபெந்த பிரா
ந்தாளுக்கு அந்தபிராந்தி பேரகவேண்டுமென்று பதார்த்தசேஷ
தனைபண்ணிக்காட்டினதாம்,

ச-சை, பதார்த்தசோதனையிலே யிருவரையுமொருவராய்க் காண்கிற
தெப்படியென்னில்,

உ-ம், உயாதிகற்பிதமாயிருக்கிற ஜலாகாசத்தையும் மேகாகாசத்தையு
ம்விட்டு இதுகளுக்கிட்டானமாயிருக்கிற கடாகாசத்தையும்
மகாகாசத்தையு மொன்றென்று காண்கிறுப்போலத் தற்பத
தொம்பதங்களுக்கு உயாதிகற்பிதமான சிவேஸ்வராளைத்தள்ளி
யிவர்களுக்கிட்டானமான கூடஸ்தரும் பிரமமு மொன்றாகக்
காண்கிறதே பதார்த்தசோதனையாம்,

ச-சை, இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற்குச்சிவனும்போகமதத்திற்கு
நஸ்வரனும் இரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தமாக்கலாமே யெ
ன்னில்,

உ-ம், அப்படியானால் வேதவிசோதிகளாயிருக்கிற லோகாயுதன், பரி
யந்தங்கூட்டலாம்,

ச-சை, இந்தப்படிக்குச் சாங்கியபோகங்களிலே வேதாந்தவிசோதையு
தென்னில்,

உ-ம், ஆத்மா அநேகமென்பதுஞ் செகத்துமெய்யென்பதும் ஈஸ்வர ரொருவருண்டென்பது மத்துவிதத்திற்குவிசோதம்,

ச-தை. அத்துவிதத்திற் கொத்துவராவிட்டாலென்ன சேவன் அசங்க சைதன்ஸியமென் றறிந்ததுகொண்டு முத்தியில்லையோவென் னில்.

உ-ம். செகத்தும் ஈஸ்வரனும் நித்தியமென் றிருக்கையினாலே மோ ட்சமவராது,

ச-தை. தான் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்தாலும் ஈஸ்வரனும் பிர கிருதியு நித்தியமென்றதுகொண்டு எப்படி மோட்சமவராநெ ன்னில்,

உ-ம், முன்போலே பிரகிருதியுந் திரும்பவுங்கடும் பின்பு இருக்கின ற ஈஸ்வரனுஞ் சிருஷ்டிபண்ணுவர் ஆகையால் மோட்சமெப் படியவரும்,

ச-தை. அசங்கனுயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அவிலேகத்தினாலே பிரகி ருதியோடே சங்கம்வந்தது விவேகமுவந்தபிற்பாடு இவ் வெப் படி கூடுவானென்னில்,

உ-ம், இப்படியானால் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மாயாவாதத் தியலே வேதாந்தத்திலே விழுந்தது,

ச-தை. உம்முடைய அத்துவிதமதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நூநாவிதமாகத் தப்போது இவன்முத்தன் இவன் பெத்தனென்கிற பிரணயமெப் படியென்னில்,

உ-ம், இந்த பிரணயமெல்லாம் மாயைதானே நிருவகிக்கும்,

ச-தை. ஆத்மாவொன்றொழிய இரண்டில்லாவிடத்திலே மாயைதான் விகற்பத்தை எப்படி ஷ்காபிக்குமென்னில்,

உ-ம், கூடரத்தைக் கூட்டிவைக்கிறது மாயைக்குச் சுபாவமாகையினு லே எல்லாவற்றையுந் தாபிக்கும் சுபாவத்திலே பெந்தமுயில் லைமுத்தியுமில்லை பெத்தனுமில்லை முத்தனுமில்லையென்றுவே தஞ்சொல்லுகின்றது,

ச-தை. நதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டால் பிண்ணையெதிலே கூடுமென்னில்,

உ-ம், மாயையாகிற சாமதேனுவுக்கு சிவேஸ்வராளென்று இரண்டு கன்றுண்டு அதுகள் வேண்படி தொழுகப்படிவந்தற்குந் தத்து வமொன்றொழிய ஷிரண்டில்லை,

ச-தை. இப்படிபேதமெல்லா மித்யையென்றறிந்து திரிசகலத்திலும் ஆத்மாவொருவரே யுள்ளபொருளென் றறிந்திருக்கிற ஞானிக ளும் விவாகரம்பண்ணுந்ருடேமே கூதுகூடுமோவென்னில்

- உ-ம், முன்போலே பரமார்த்தமாக விஷகாரம்பண்ணார்கள் மித்தை
யென்றே கண்டிவருவார்கள்,
- ச-கை, அஞ்ஞானிகள் எப்படிவிவகரிப்பீர்கள் ஞானிகள் எப்படிவிவ
கரிப்பார்களென்னில்,
- உ-ம், அஞ்ஞானிகள் இகலோக பாலோக வியாபாரமெல்லாம் உண்
மையென்றும் அத்துவித மில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள்
ஞானிகள் அத்துவிதமாதிரி முண்மையென்று மற்றுள்ளதெ
ல்லா மில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள் இதில் அவாவாரிண்ண
யப்படிக்குப் பலமும்வரும்,
- ச-கை, அத்துவிதம் பிரக்தியட்சுமாமோவென்னில்,
- உ-ம், ஓ ஞானவடிவாயிருக்கிறாயோ வில்லையோவென்றறி,
- ச-கை, உளபடி தோற்றவில்லையெயென்னில்,
- உ-ம், ஏகதேசங்காண்கிறது துவிதத்திலுஞ் சரியல்லவோ துவிதஞ்
சித்திக்கிறபடிக்கு அத்துவிதமுஞ் சித்தியாதோ,
- ச-கை, துவித மழித்தல்லவோ அத்துவிதஞ் சித்திக்கவேண்டுமென்
னில்,
- உ-ம், துவிதமிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற வரிவாகத்தானே
அத்துவிதஞ் சித்திக்கவேண்டும்,
- ச-கை, ஞானம்வந்து மிரண்டு நிற்கின்றதானேவென்னில்,
- உ-ம், அவததையழிந்து சாட்சிமாத்திரமாய் மிஞ்சுகிறபடியினாலேது
விதமாயாமயம் அத்துவிதமேநித்தியம்,
- ச-கை, திரும்பவு மொருவேளையிலே துவிதஞ் சத்தியமாய்த் தோன்
றிகுலோவென்னில்,
- உ-ம், திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிசீலனம்பண்ணு,
- ச-கை, அத்தனைகாலம் பரிசீலனம் பண்ணவேண்டுமென்னில்,
- உ-ம், இந்தத்துக்கத்தைத் துவிதத்திலேபண்ணும் அத்துவிதத்திலே
பண்ணவேண்டாம்,
- ச-கை, பசிதரகமுதலானது மெனக்குமுன்றோலவே கடிப்பிக்கின்ற
தேயென்னில்,
- உ-ம், எனக்குென்றி வகங்காரிக்கேயுல்லாமல் சாட்சியாகிற நமக்
கிலை,
- ச-கை, அத்தியாசத்தினாலே சித்துருபத்திலேயும் கடிப்பிக்கிறதேயெ
ன்னில்,
- உ-ம், இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைவிட்டு ஆக்மா வகங்காரங்களை
வேறுகண்டிரு,

- ச-கை, அத்தியாசஞ் சமீதியில்வருகிறது விவேகம் வரவில்லையே பென்னில்,
- உ-ம், அத்தியாசம்போலே விவேகத்தையுந் திடப்படுத்தினால் அத்தியாசம்வராது,
- ச-கை, துவிதமித்தையாய்ப்போகிறுப்போலே அத்துவிதமு மித்தையாய்ப்போகாதோவென்னில்,
- உ-ம், இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமல்மாயாமயமாயிருக்கிறது துவிதமோசைதன்னிபமோவென்று உன்னபோகத்தைப்பார்த்துக்கொள்,
- ச-கை, துவிதம்போலத்துவிதமும் அனித்தியமோவென்னில்,
- உ-ம், துவித முன்னிலையென்கிறதை அத்துவிதத்திலே கண்டாப்போலே அத்துவிதம்பிறுக் இல்லையென்கிறதை ஒன்றினாலேயுங்காணப்படாதபடியினாலே அத்துவிதமே நித்தியம் அஃதே அபரோட்சம்,
- ச-கை, இப்படியறிந்தும் சிலபேர்கள் திருப்தியடைந்து கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாததேனோவென்னில்,
- உ-ம், சாத்திரத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷித்ததும்பாமல்மேலெழுந்தவாரியாய்ப் பார்த்துக்கொண்டபடியினால்,
- ச-கை, யாதொருக்கால் இருதயத்திலேயிருக்கிற ஆசையெல்லாம் பற்றறவிட்டுப்போச்சுத்து அன்றல்லவோ இவன் முத்தனென்கிற வேதார்த்தம் அது ஞானியிடத்திற் காணோமேயெனில்,
- உ-ம், அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையு மொன்றாகக் கண்டுகொண்டுவருகிற ஆசையாகாதென்பதே அந்தவேதார்த்தம் அகங்கார்க்கிரந்திவிட்டபின்பு ஆத்மாவை வேறுகண்டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசைவந்தாலும் ஆனியில்லை.
- ச-கை, அகங்கார்க்கிரந்திவிட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய் ஆசைவரலாமோவென்னில்.
- உ-ம், பிராரத்தபலத்தினால்வரும்.
- ச-கை, ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலம்சரியானால் இரண்டிபேருக்கும் பேதமேதென்னில்,
- உ-ம், இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேதபரிட்சையினாலேகண்டுபோகிறதேயல்லாமல் மற்றகடையினாலே காணாதபோலே அகங்கார்க்கிரந்திவிட்டுப்போனதுகொண்டு ஞானியென்றறிகிறதேயல்லாமல் பிராரத்தசேஷ்டையினாலே மேதந்தெரியாது,

- ச-கை. அகங்காரக்கிரந்தி போகாவிட்டாலும் ஆத்மாவுக்குச் சங்காச மியலையேயென்னில்,
- உ-ம். அப்படியறிந்தால் நீயேகிருதார்த்தன்,
- ச-கை. அகங்காரக்கிரந்திவிடப்போனவனுக்கு அடையாளமெப்படி யென்னில்.
- உ-ம். பிரவீர்த்திரவிர்த்திகளிலே யொன்றைத்துவேஷிக்கிறதாயில்லை யொன்றை வாஞ்சிக்கிறதாயில்லையென்ற கீதாவசனப்படியே யிருப்பன்,
- ச-கை. ஆனா லுபேட்சைபண்ணுகிறதே ஞானமோவென்னில்.
- உ-ம். கைகால்செத்துப்போனால் கருமத்திலு முபேட்சைவரும் இப் படி வியாதியே தத்துவஞானமென்றால் உன்புத்தியல்லவோ தெரிவு.
- ச-கை. இப்படி சங்கிக்கத்தேவையிலையோ சடபரதர் முதலானவரு முபேக்ஷித்திருந்தது புராணத்திற்கேட்டோமேயெனில்,
- உ-ம். ஸ்திரீகள் வாகனங்களோடே கூடிவிளையாடினாலும் ஞானியா னவன் சரீரத்தைத் தானென்றெண்ணினானது சாமவேதம் சொல்லும்,
- ச-கை. சடபரதர் காட்டிலே போனது ஞானரிமித்த மல்லவோவெ ன்னில்,
- உ-ம். அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத்தறந்ததேயல்லாமல் கல்லு கள் மரங்கள்போல பிரவீர்த்தியற்று இருக்கவில்லை,
- ச-கை. இப்படி யொவ்வொரு குணங்களைப்பிடித் திதுவேஞானமென் னுலகத்தாரசொல்லுவானேனென்னில்,
- உ-ம். சாத்திரசித்தாந்தமறியாதமூடன் ஒன்றுகிடக்க வொன்றுசொ ல்லுவான்ன்றி அறிந்தவன்சொல்லான்.
- ச-கை. சாத்திரசித்தாந்தந்தானேதென்னில்.
- உ-ம். சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வயிராக்கியமென்றும் உபாதியென் றும் ஞானமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் இந்த மூவகைக் கும் ஏது சொருபங் காரியம் அவகி பலம்என்கிற ஐந்தாவகை வெவ்வேறுபிரிக்கும் இதுகளை இன்னது இன்னபடியென்றுப குத்தறியாத அவிவேகி யெல்லாவற்றையும் ஞானமென்றுதடு மாறிச்சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிசொல்லான்.
- ச-கை. வயிராக்கிய முதலான மூவகைக்கு அஞ்சுவத்தையு மேதெ ன்னில்.

உ-ம். வயிராக்கியத்திற்கேதுவடையத்திலே தோஷத்திநஷ்டி சொருபம் ஓக்காளம் - காரியம் திரும்ப ஆசைவராமலிருக்கிறது-அவதிபிரமலோகபரியந்தந் திரும்பாயெண்ணுதல் பலம்பிரமலோகம் * உபாதிககேது அஷ்டாந்தயோகம் சொருபம்சித்தவிரோதம் காரியம் விவகாரபூதம்-அவதிசமுத்திபோலே செகத்தை மறத்தல்பலம் பிரம்சமீபம் * ஞானத்திற்கேது!சிரவணமன்னம் நிருத்தியாசனம் - சொருபம் விடயத்தில் மித்தியாயாவனை-காரியத்திரும்பி யொருக்காலும் அகங்காக்கிரந்திவராமலிருக்கிறது - அவதி முந்தேகம்நானென்கிற உறைப்புப்போல பிரமநானென்கிற திடம்-பலம் மோட்சம்.

ச-கை. இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோவென்னில்.

உ-ம். மூன்றுவகையினும் திடசௌக்கியமுண்டென்கிறதேயல்லாமல் மோட்சத்திற்கு ஞானமாத்நிரமே போதுங்கன்மவசத்தினால் சிலரிடத்திலிருக்கும் சிலரிடத்திலிராதுகலங்கத்தேவையிலலை

ச-கை. இப்படி கலங்காம னிலைநின்றவனுக்குச் செய்காரிய மேதென்னில்.

உ-ம். சிந்திராத்நிரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயைகற்பித்த செகச்சித்திரத்தை யுபேட்சித்து எந்நோமுஞ் சின்மாத்நிரமேதானாகக்காண்பன் உண்மையென்றுமயங்கான்,

இந்தச் சித்திரதிபிகையை அனுசந்தானம் மண்ணிவருகிறவன்செகத்தைச் சித்திரமாகத் தன்னிடத்திற்கண்டு மோட்சத்தையடைவன்.

சித்திரதிபிகை - முற்றும்.

இரண்டாவது

தி ர் ப் தி தி பி கை .

சகலலோகங்களுக்கும் சகல வேதார்த்தத்தையும் வெளிபண்ணி ஒலும் யாருக்கும் அறியப்படாத புருஷார்த்தத்தைப் பூரியிட்டவித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள்-புருடனுவன் ஆக்மாவையிவனென்றறிந்தால் பின்னை யாருக்குப் போகலியித்தியமாய் எந்தப்போகத்தையேண்டிச் சரீரதாபப்படுவென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

ச-கை. இந்த உபநிஷத்தத்தைச்சொல்லுகிறதென்னில்.

உ-ம். சித்திரதிபிகையிலே சொன்னபடி செகத்து மித்தையென்று முண்மையான சின்மாத்நிரமே தானென்றுத் திடப்பட்டசீவன்முத்தனுடைய திர்ப்தியைச்சொல்லுகின்றது.

ச-கை. இந்த வேதத்திலே புருஷனென்கிற சொல்லுக்கர்த்தமே தெள்ளில்.

உ-ம். சுபாவத்திலே சித்தைத்தவிர வேறுமொரு எல்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சிவனென்று மீசுரனென்று பிரண்டுபெருண்டு அதிப்பார்வைமுதற் பிரவேசாந்தமான சிருஷ்டி முதலானதைச் செய்கிறவனாகவான் சாக்கிரமுதல் மோட்சபரியந்தமான சம்சாரம் நிருவகிக்கிறவன் சிவன் இது லதிட்டான சைதன்னியத்தோடே கூட்டிச் சிவனைப்புருஷனென்று சொல்லுகிறது.

ச-கை. அதிகாரியைச் சொல்லுகிற புருஷசத்தத்துக்கு அதிட்டானத்தை யுக்கூட்டி யர்த்தமாக்கலாமோவென்னில்.

உ-ம். அதிட்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வேறேசொருபயில் லாதபடியினாலும் விவகாரத்திலே யிருவருமொருவராகத்தோற்றுக்கையினாலு முத்தியிலே யாரோபமுமதிட்டானமாத்திரமாய்ப் போகிறபடியினாலும் இரண்டையும் கூட்டிச் சொன்னோம்.

ச-கை. இந்தப்புருடன் அதிட்டானப் பிரதானமா யெப்படிபேசுவன் ஆரோ பப்பிரதானமா யெப்படிபேசுவனென்னில்.

உ-ம். அதிட்டானமாரோபத்திலே யடங்கியிருக்குங்காலத்திலே ஒரு மைப்பாடாய் நான்சம்சாரியென்றேபேசுவன் ஆரோபத்தைத் தள்ளி யதிட்டானத்தைத் தானாய்க்காணும்போது நான் அசங்கன் சின்மாத்திரனென்றேபேசுவன்.

ச-கை. நான் அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்திலே யகங்கார க்குமோவென்னில்.

உ-ம். முக்கியம் அமுக்கியம் முக்கியாமுக்கியம் என்று மூன்றுண்டு இதில் அதிட்டான வகங்காரங்களைப் பகுத்துக்காணாது மூடன் நான்வந்தேன் போனெனென்று சிதாபாசனாகப்பேசுவன் அதிட்டான வகங்காரங்களைப் பகுத்துக்கண்ட ஞானிமேற்சொன்னவிரண்டையுங்கழித்து முக்கியா முக்கியத்துடனேகூடி நான் அசங்கன் சின்மாத்திரனென்று பேசுவன் அதனால் முத்திக்கு வறானிவிருத்தியில்லை.

ச-கை. அஞ்ஞானி ஞானியென்னு மிருவர்களுஞ் சிதாபாசரல்லவோ இவர்களில்ஞானி தனக்கு அன்னியராயிருக்கிற சாட்சியை நானென்னக்கூடுமோவென்னில்.

உ-ம். முக ஆபாசத்திற்குக் கண்ணடியிலேயிருக்கிறமுகஞ் சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிறமுகமேசுபாவம் இப்படிபோலே சிதாபாசனுக்கு சிதாபாசனாயிருக்கிறது மித்தையானபடியினாலும் சா

ட்சியாக மிஞ்சுகிறதே சுபாவமான படியினாலும் தன்னுடைய சுபாவசைதன்யத்தை நானென்னக்கூடும்.

ச-கை. இப்படிச்சிதாபாசன் மித்தையானால் அவன் அனுசந்தானம்பண்ணுகிறானா மித்தையாகவேண்டும் அது சம்சாரத்தைப் போக்கமாட்டாதேயென்னில்.

உ-ம். இங்குநான் மித்தையானால் மிதுபோல சிதாபாசனுக்கு முன்னிருந்த சம்சாரமும் பொய்யானபடியினாலே அதைப்போக்க இத்தனானமேபோதும்.

ச-கை. புருஷசத்தத்திற் கர்த்தவ்யேட்டோம் இனியாத்மாவை யிவரோ நானென்றறிகிற தெப்படியென்னில்.

உ-ம். சந்தேகவிபரீதமறத் தேகமே தானென்றிருந்தாப்போல சாட்சியே தானென்றறிகிறதிடமே இவரோநானென்றது.

ச-கை. இவரோ நானென்கிறசொல் பிரத்தியட்சத்தையல்லவோ சொல்லுகிறது அவர் செகத்திற்குப் பரோட்சமாயிருக்கக்கூடுமோ வென்னில்.

உ-ம். பத்தாவானுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம் ஆவானம் விட்சேபப் பரோட்சஞானம் அபரோட்சஞானம் துக்கநிவிர்த்தி தடையற்றவானந்தமென்கிற ஏழுவத்தையுங்கண்டாப்போல ஆத்துமாவினிடத்திலும் இந்த ஏழுவத்தையுங்கூடும்.

ச-கை. தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழுவத்தையும் அனுபோகமாகக் காட்டவேண்டுமென்னில்.

உ-ம். தசமனென்பதுபேரையும் எண்ணினவுடனே பத்தாவானைக் காணாமல் திடுக்கிட்டெக்கலங்கினதே அஞ்ஞானம்-பத்தாவானைக்கானேம் அவனெங்கேயோவென்கிற பராமரிசமேயாவானம்-ஆற்றோடேபோனானென் றழுகிறதேவிட்சேபம்-ஆப்தனுபதேசத்தினாலே-சொற்காதிவேகம்போல பத்தாவானிருக்கிறானென்றறிகிறதே பரோட்சஞானம்-நீதானேயத்தாவானென்று ஆப்தனெண்ணிக்காட்டவற்ததே அபரோட்சஞானம்- முன்செத்தானென்றழுகவழுகைபோனதே துக்கநிவிர்த்தி- பத்தாவானைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷமே தடையற்றவானந்தம்-இதுபோல தாஷ்டாந்தத்திற் சிதாபாசன் அனுசிசம்சாரத்திலேயழுந்திக் தன்னுடையசுபாவத்தை விசாரியாம லுபேட்சித்திருக்கிறதே வஞ்ஞானம்-அம்மார்க்கத்திலேவிசாரித்து ஆக்மாவுண்டானுற் றோற்றாரோ ஆகையினால் இல்லையென்கிறதே யாவானம்- சரீரத்திரயத்தையுஞ் சிதாபாசனையும் தானுக்கானென்கிறதேவிட்சேபம்-ஆப்தனுபதேசத்தினால் பிரமமுண்டென

றற்கிறதே. பரோட்சஞானம்- வேதாந்தவிசாரத்தினாலே பிரமம் நானென்றறிகிறதே யபரோட்சஞானம் நான் கர்த்தா போக்தாவல்லவென்று போனதே துக்கநிலிர்த்தி செய்யவேண்டின் தெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தது- அடையவேண்டினது மடைந்து முடிந்ததென்கிற சங்கோஷமே தடையற்ற வானந்த மிப்படிச் சிதாபாசனுக்கு ஏழுவத்தையுமுண்டு.

ச-கை. இதிலே பந்தப்படுத்துகிறவவத்தையேது மோட்சத்தைக்கொடுக்கிறவவத்தையேதென்னில்.

உ-ம். முந்தினமூன்றும் பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தின நான்கும் மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்.

ச-கை. முந்தினமூன்றுக்குள்ளே யெந்தெந்த வவத்தை யெந்தெந்தவனர்த்தத்தைப்பண்ணுமென்னில்.

உ-ம். ஆத்மாவை நானறியெனென்கிற யுதாசினமே யஞ்ஞானத்தில் வந்தவனர்த்தம் கூடஸ்தரிநூந்தாற் றேற்றாரோ விலையென்கிற விபரீதமே ஆவரணத்தில் வந்தவனர்த்தம் இகலோகபரலோகத்தைக்குறித்துச் செய்காரியமெல்லாநமமுடைய தொழிலதானே புண்ணியபாவபலமும் ஈடமை விடாதென்கிறநநிக்கமே விட்சேபத்தில் வந்தவனர்த்தம் இப்படி யிந்தமூன்றும்னர்த்தந்தரும்.

ச-கை. அஞ்ஞானமு மாவரணமும் விட்சேபத்திற்கு முந்தினதானபடியால் ஏழுவத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொல்லக்கூடாதேயென்னில்.

உ-ம். விட்சேபங்காரியமாகிறதற்குமுன்னுங் காரணரூபமாய் பிரமத்தினிடத்திலேயிருந்தது அந்தச்சிதாபாசனிடமாய் முந்தின இரண்டவத்தையும் வாசனரூபமாயிருந்ததாகையினால் ஏழுவத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கல்லாமல் ஆத்மாவுக்கிலவே.

ச-கை. பூர்வாசாரிகளெல்லாரும் அஞ்ஞானத்திற்காதாரஞ் சிதாபாசனென்றுசொல்லாமல் பிரமமென்று சொல்லுவானே நென்னில்.

உ-ம். ஆரோபத்திற்குிட்டானம் பிரமமானபடியினாலே எல்லாம்பிரமத்தி லாரோபமென்று சொன்னார்கள் நாமனுபவத்திலேயே வத்தையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொன்னோம்.

ச-கை. இந்த ஏழுவத்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யனுபவ மெப்படியென்னில்.

உ-ம். நான்சங்காரி-நான் பரோட்சஞானி-நான் அபரோட்சஞானி-நான் துக்கமற்றவன்-நான் கிருஷ்கிர்த்தியெனென்கிற விட்சேபமுத

லான அஞ்சுவத்கையுஞ் சிதாபாசனபிரமாணிக்கக்கண்டதுபோல நான் அஞ்ஞானி பென் திருஷ்டியிலே பிரமமில்லையென்கிற முந்தின இரண்டவத்கையுஞ் சிதாபாசனே யனுபவிக்க அனுபோகங்கண்டோம்

ச-கை. இனி நாலவத்கையு முத்திதருமென்கிற தெப்படியென்னில்.

உ-ம். பபோட்சஞானத்தினால் அசத்தாவரணமும் அபபோட்சஞானத்தினால் அசித்தாவரணமும் மூலாஞ்ஞானத்துடனே நட்டமாய்ப்போனபின்புபிரமமேநானென்று வெட்டவெளிபாய்த்தோற்றுகையிலே ஆரோபிக்கப்பட்ட சிவத்துவம். நட்டமாய்ப்போனவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும் விட்டுப் போம் சகலசங்காரமும் நிவிர்த்தியானபடியினால் நாம் நித்தியமுத்தனென்கிற கெட்பிரங்கொண்டு தடையற்றவானந்தம்வரும் இப்படி நாலவத்கையு மோட்சங்கொடுக்கின்றவடைவு.

ச-கை. பிரமம் சுயம்பிரகாசமானால் பபோட்சஞானவிடயமாயெப்படியிருந்தென்னில்.

உ-ம். பிரமமுண்டென்று பிரகாசிக்கையால் சூற்றமில்லை.

ச-கை. சுயம்பிரகாசமானால் தானாய் விளங்கவேண்டுமல்லாமல் பிரமமுண்டென்று விளங்கவாவதேது ஆகையினால் இந்தப்பபோட்சஞானம் பிரமாணமல்லவெயென்னில்.

உ-ம். முந்தினநினைபத்திற்கு அழிவுவந்ததுகொண்டும் கண்ணாகக் காணுகதுகொண்டும் தாறுமாறாய்க் கேட்டதுகொண்டும் ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டும் இந்தநாலுவகைகொண்டு பபோட்சஞானம் அப்பிரமாணமாகவேண்டும் அந்தப்பபோட்சஞானத்திற்கு நாலுவகையுமில்லை.

ச-கை. இந்தப்பபோட்சஞானத்திற்கு நாலுதாஷணமும்மில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்.

உ-ம். பிரமமில்லையென்றொரு பிரமாணமூங்காணதபடியினாலே முந்தினநினைபத்திற்கழிவிலில்லையென்பதுகண்ணாக்காணுகதுகொண்டு பபோட்சஞானம் அப்பிரமாணமென்றால் சொற்காதிஞானமும் அப்பிரமாணமாகவேணும் பிரத்தியட்சமாகப் போகிறதை பபோட்சமென்றதுகொண்டு பிராந்தியென்னக்கூடாது ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாணமென்றும் கடஞானமுதலாகப் பிராந்தியாகவேணும் இப்படி யபபோட்சஞானத்திற்கொருதாஷணமுமில்லை.

ச-கை. நிரங்கிசலஸ்துவினே அங்கிசகற்பனையெப்படிபென்னில்.

உ-ம். தண்ணைப்பற்றியில்லாவிட்டாலுந் தள்ளப்படுகிற உபாதிபைப்பற்றி அங்கிசுகற்பனைவுண்டு.

ச-கை. உபாதிபைப்பற்றி யெப்படியுண்டென்னில்.

உ-ம். பரோட்சஞானத்தினாலே யசத்தென்கிற அங்கிசந்தள்ளப்பட்டது பிரத்தியட்சஞானத்தினால் அசித்தென்கிற அங்கிசந்தள்ளப்பட்டது.

ச-கை. பிரத்தியட்சஞானத்திற்கானியில்லையோவென்னில்.

உ-ம். பத்தாவான் தானென் லுகண்டபிற்பாடு முன்கண்டவொன்பது பேருக்குள்ளே யிவ்விலையென்று கண்டாப்போல ஆகாமாவேபிரமமென்றுகண்ட பின்பு முன்னுறையவழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமேயல்லாமல் நான் பிரமமென்கிறபிரத்தியட்சஞானத்தைக் கெடுக்கமாட்டாது,

ச-கை. இப்படிமுந்திப் பரோட்சஞானம் அவாந்திரவாக்கியத்தினாலே வருமென்றும் பின்பு மகாவாக்கிய விசாரத்தினாலே பிரத்தியட்சஞானம்வருமென்றும் எங்கேசொல்லியிருக்கிற தென்னில்

உ-ம். உத்தாலகர் சுவேதசேதுவுக்குமுந்திப் பரோட்சஞானஞ்சொல்லிப் பிறகு ஒன்பதாந்தரம் பிரத்தியட்சஞானஞ்சொன்னொன்று சாமவேதத்திலும் வருணன் பிருகுவுக்குமுந்திப் பரோட்சஞானஞ்சொல்லிப் பின்பு அஞ்சாந்தரத்திலே பிரத்தியட்சஞானஞ்சொன்னொன்று எகர்வேதத்திலும் தேவேந்திரன்முந்தி அவாந்திரவாக்கியத்தினாலே பிரமத்தைப் பரோட்சமாயறிந்து அபரோட்சமாகக்கண்டானென்று இருக்குவேத்திலுஞ்சொல்லியிருக்கிறது இந்தப்படி யாசாரியசுவாமிகளும் வாக்கியவியுத்தியிலேவெளிபண்ணியிருக்கின்றது.

ச-கை. மகாவாக்கியவிசாரத்தினால் அபரோட்சஞானம் வருமென்கிறது வாக்கியவியுத்தியில் எப்படி வெளிபண்ணி யிருக்கின்றதென்னில்.

உ-ம். அகங்காரமும் கூடஸ்தரும் தொம்பத்திற்குத்தமென்றும் பரோட்சமாய் மாயாவுபாதியாயிருக்கிற செகத்காரண ஈஸ்வரனும் பிரமமுந் தற்பத்திற்குத்தமென்றும் இரண்டிக்கும் வியுத்தவந்தவிடத்திலே அவனேயிவன் இவனேயவனென்கிறலட்சணையினாலே கூடஸ்தரோபிரமம் பிரமமே கூடஸ்தரென்றறிந்தவுடனே இதுவரைக்கும் நாம் பிரமமல்லவென்றியுத்தியும் ஈசுவரசைதன்னியம் பரோட்சமென்கிறியுத்தியும் இன்னவிடமென்று காணாமலோடிப்போம் ஆகையால் அபரோட்சஞானத்திற்கு மகாவாக்யமேகாரணம்.

ச-கை. வாக்கியத்தினாலே பிரந்தவறிவெல்லாம் மோட்சமேபொழிப பிரத்தியட்சமல்லவேயென்னில்.

உ-ம். வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலிழங்கானென்கிற சொற்போலப்பிரமமாகவேண்டுமென்றெண்ணின சேனுக்குச் சுதசித்தமாயிருந்த பிரத்தியட்சமும் போமென்கிறது பரியாசமாய்க்காணும் நீயே தசமென்கிறசொல் அவினைப்பிரத்தியட்சமாய்க்காட்ட வில்லையோ.

ச-கை. அந்தக்கரணவுபாதிருக்கையினாலே சேவன் பிரத்தியட்சமாகலாம் நிருபாதிபாதிருக்கிறபிரமம் பிரத்தியட்சமாகாதேபென்னில்.

உ-ம். இரும்பு பொன்னென்கிறதகொண்டு விலங்கென்கிறது போகாததுபோல அந்தக்கரண கூட்டரவுசேவுபாதிபாதிப்போல அதைத்தவிரகிறதே பிரமவுபாதிபாம்.

ச-கை. நானென்கிறது தள்ளப்பட்டபின்பு நான் பிரமமென்கிறஞானம்வரக் கணக்கில்லையேயென்னில்.

உ-ம். நானென்கிறது முற்றுத்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரத் தள்ளப்பட்டு சைதன்னியத் தள்ளப்படாதபடியினாலே நான் பிரமமென்கிற அறிவுவரலாம்.

ச-கை. சாட்சியம்பிரகாசமானால் விருத்திக்கு விடையமாகக் கூடாது கூடுமென்றாலும் பிரமம் விருத்தியில் சிதாபாசனாலு மறியப்பட்டிச் சட்டமென்று வகுப்பறுமேயென்னில்.

உ-ம். கடத்தைப்பார்க்க விளக்குங்கண்ணும்வேணும் விளக்கைப்பார்க்கக் கண்மாத்திரம்போதும் அதுபோல அப்பிரகாசமானவிடயத்தை யறியுமிடத்தில்விட யாஞ்ஞானத்தைப் போக்கவிருத்தியும் அதையறியச் சிதாபாசனும்வேணும் பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கவிருத்திப்போதும் சிதாபாசன் தேவையில்லை-இருந்தாலும் வெய்யிலிலே விளக்குபோற்றுகுன்றிப் பிரமத்திலே லயமாய்ப்போவன் விருத்தி வியாப்தியுண்டு சிதாபாசனுக்கு பலவியாப்தி யில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகின்றது இந்த அபரோட்சஞானமேயியசே நானென்கிற வேதத்திற்காத்தம்.

ச-கை. ஆசாரியசுவாமிகள் மறுபடியும் பலகாலஞ் சிரவனம் பண்ணச் சொல்லி விதித்தபடியினால் இந்தப்பிரத்தியட்ச ஞானந்தானுத்திடமல்லவோவென்னில்.

உ-ம். வேதபேதக் காமியபேதக்கொண்டு கரம்பேதக்கண்ட"ப்போல ஞானபேதம்வராதென்கிறதை ஆறுலெங்கத்தினால் சுகலவே

தத்திற்கும் அர்த்தவிசாரம்பண்ணவும் எல்லாவேதத்திலுமொருபடித்தாய்க்கண்ட இந்தஞ் சத்திற்கு விபரீதபாவனைபோகத் தக்கதாக மனனம்பண்ணவுமருளியது.

ச-கை. விபரீத பாவனையேது அதற்குக் காரணமேது அதெதிலே போம் அது பண்ணுகிறவடைவேதென்னில்.

உ-ம். தகப்பனிடத்தில் புத்திரன் சத்துருபுத்தியண்ணுகிறுப்போலத் தேகம் நான் பிரபஞ்சமெய்யென்கிற விபரீதபாவனையென்குசென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த சென்மாததர வாசனையே யிதற்குக்காரணம் நான் பிரமம் தேகாதிப் பிரபஞ்சமீத்தெயென்கிற தத்துவபாவனையினிதுபோம் பிரமத்தைப் பலகாலுஞ் சிந்திக்கும் சேட்கப்போதிக்க வென்கிற பிரமாப்பியாசமே பண்ணுகிற அடைவு.

ச-கை. எங்கோரும் இது வேலையாடிறுந்தால் நிர்வாக மெப்படி நடக்கும் தத்துவபாவனைக்குக்காரணமேது அந்தக்காரண மெதினிலேவருமென்னில்.

உ-ம். தத்துவவிசாரம்பண்ணுகிறவன் கருமமெல்லா மீஸ்வானே நிருவகித்துக்கொள்ளுவான் ஏகாக்ஷிசித்தமேகாரணம் இதுவுபாசனையினிலே வரவேண்டும்.

ச-கை. மந்திரசெபம்போலவு ஈழர்த்தித்தியானம்போலவும் தத்துவபாவனை பண்ணுகிறதற்கு நியமமுண்டோவென்னில்.

உ-ம். மந்திரபல மில்லாததற்குத் திருஷ்டபல மில்லாதபடியினிலே நியமமும் நியமந்தப்பினால் தோஷமுமுண்டு அசனம் பண்ணுகிறது பசியைப்போக்கிறுப்போலத் தத்துவபாவனை விபரீதபாவனையைப்போக்கிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையிலே,

ச-கை. பிரமாப்பியாசம்பலப்படப் பண்ணச்சொன்னபடியினால் நிர்ப்பந்தமல்லவோ வென்னில்.

உ-ம். சஞ்சலமாயிருக்கிறமனதிற்கு நியமம்பூண்ட செபமும் வேறே யொன்றைச் சற்றேநினைத்தாலும் கெட்டுப்போகிற ஈழர்த்தித்தியானமு நிர்ப்பந்தமன்றி கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக்காட்டும் உச்சாகசத்தைகளோடே கூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாச நிர்ப்பந்தமல்ல வினோதமாம்.

ச-கை. மனதுசஞ்சலமென்கிறதிலே பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம். தான்போனதேவழியாய்ச் சஞ்சலமே சுபாவமாயிருக்கிற மனதை நிறுத்துகிறது வாயுவை நிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற

கையுஞ் சமுத்திரத்தைக்குடித்தாலு நெருப்பை விழுங்கினாலும் மேருவைப்பிடுங்கினாலும் மனதை நிறுத்தக் கூடாதென்கிற வாசிட்டமும்பிரமானம்.

ச-கை. இப்படி விட்சேபமாயிருக்கிறமனதிற்குச் சின்மாதிரமேஷத்தமா மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிற நிருத்தியாசனமுங்கூடாதேயென்னில்.

உ-ம். காவியம் தர்க்கம் செட்டு வேளான்மைகளிலே விழுந்தமனதிற்கு நிருத்தியாசனங்கூடாது மற்றை மனதிற்குக்கூடும்.

ச-கை. இப்படியானுற்போகனுகளும் விட்சேபமல்லவோவென்னில்

உ-ம். சொற்ப விட்சேபமான போகனுகளும் அனுசந்தானத்தைக்கொடாத்தடியினால் இது விட்சேபமல்ல தானே பிரதானமாயிருத்துக்கொண்டிபோகிற தர்க்கமுதலானது தத்துவத்தைக்கெடுக்கையினால் இதுவே கனவிட்சேபமாகையினால் இதரவித்தைக்கு மிடங்கொடுக்கவொண்ணாது.

ச-கை. இப்படி யெல்லாவற்றையும்விட்டால் சிவிக்கப்போகிற தெப்படியென்னில்,

உ-ம். அசனத்தைவிடச்சொன்னார் சிவிக்கப்படாதேயல்லாமல் இது ரசாதிரத்தை விடச்சொன்னு லெப்படி சிவிக்கிற தென்கிற தராவ்காரத்தை விட்டுவிடு,

ச-கை. ஞானியாயிருக்கிற ஜனகராஜா ராச்சியபரிமாஸைம் மண்ணவிலையோவென்னில்,

உ-ம். ஜனகராஜா திடஞானத்தாலேயெண்ணினார் உனக்குந்திடஞானமுண்டானால் பிராரத்தவசத்தினாலே தர்க்கபாடமுதலானதுகளைச் செய்தாலுமுத்தமம்,

ச-கை. இப்படி பிராரத்த வசமென்றுதானே அனுசாரத்தைப்பண்ணலாமோவென்னில்,

உ-ம். கர்மத்தை யொருவராலு மறிக்கப்படாது.

ச-கை. ஆனலறிந்தஞானிக்கு மூடனுக்கும் யேதமேதென்னில்,

உ-ம். வழிப்போக்க நிருவருக்குந் தங்குமூர்ச்சரியானாலும் அறிந்தவன் திடமாய்ப்போக அறியாதவனென்கி யிருக்கிறாப்போல, ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தவஞ்சரியானாலும் ஞானியகர்த்தாவென்று திடமாயிருப்பன் அஞ்ஞானி யெங்கிச்சாவன் இதுவேயேதம்,

ச-கை. இவரோ நானென்கிற அறவோட்சஞானமறியப்பட்டது ஆருக்குப்போக நிமித்தம் எந்தப்போகத்தைக் குறித்தென்கிற-வாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். இப்படிச் சாட்சாத்தாரம் வந்தவனுக்கு விடயமும் பொசிப்பாணமில்லை,

ச-கை. பிராரத்தபோகம் பொசிக்கையில் இந்த இருவகையு மில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்,

உ-ம். இந்திரஜாலத்திற் கெந்தர்வநகரத்தைப் பார்த்திறவ நொருபோகத்தையு மிச்சியாமல் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறுப்போலச் சாட்சாத்தாரம் வந்தவனுக்குச் செகத்து பொய்யாகப்போன படியினால் விடயமும் பொசித்திறவனு மில்லாமல் எண்ணெயற்றவிளக்குப்போலாசை சங்கற்பமெல்லாமணந்துபோம்,

ச-கை. பிராரத்தபோகத்தைப் பொசித்தாற்றான் ஆனியேதெனில்.

உ-ம். ஆனியொன்றுமில்லை தோஷதிறுஷ்டியினாலே திடப்பபடப்பொசிக்குமாட்டான்.

ச-கை. விடையத்திலே யெந்தெந்ததோஷமிருக்கின்றதென்னில்.

உ-ம். அர்த்தத்தைத்தேடுகையிலு மிரட்சிக்கையிலு மழிக்கையிலுந் துக்கமேயல்லாமல் சுகமில்லை மலமூத்திரம் நரம்பெலும்புசுதையாலே நிருமித்த ஸ்திரீபிண்டத்திலே யெதுகல்லது பசித்தாலும் விஷத்தைத்தின்னாகதுபோல ஞானியு மித்தையேண்டான் இத்தனை தோஷவிஷயம் பிராரத்தத்தினாலே பொசிக்குமூண்டாலும் கிலேசத்துடன் பொசிப்பானையொழியச் சந்தோஷமாய்ப்பொசியான்.

ச-கை. பொசிக்கையில் கிலேசமேதென்னில்.

உ-ம். இன்னம் இந்தக்கண்மற் தொலையவில்லையோ வென்கிறதேகிலேசம்.

ச-கை. உம்முடைய பிரமஞானமு மிப்படிக்கிலேசமாச்சுதோ வென்னில்.

உ-ம். இந்தச்சங்ஸாரதாமவிரத்தியேயல்லாமற்கிலேசமல்ல.

ச-கை. இந்தவிரத்தி யெதினாலே வந்ததென்னில்.

உ-ம். செகத்துப் பிராந்தியென்கிற திடத்தினால் வந்ததாயினால் ஞானிகிடைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைந்திருப்பன் அஞ்ஞானியெத்தனையோகங்கிடைத்தாலுந் திருப்தியடையான்.

ச-கை. அஞ்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் பொசித்தபிற்பாடாகிலுந் திருப்திவாராதோவென்னில்.

உ-ம். மேன்மேலு நெய்விட்டதினு லக்கினியணையுமாகில் அஞ்ஞானிக்கும் யோகத்திலாசையடங்கும் மற்றப்படி வயிராக்கியத்தினுலாசையடங்காது.

ச-கை, ஞானியுங் கர்மவசத்தினாலே கிடைக்கிற போகம்மொளிக்கிறவழியே யழுந்திப்போகானோவென்னில்.

உ-ம், பிடித்துவிட்டார்சா வொருகிராமக்கொண்டு சந்தோஷிக்குறப்போல ஞானியுங்கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்து திருநிகிறதிருட்டு வினோதமாகிருப்போல அந்தப்போகமுமெனமேலுங் கர்மசங்கற்பத்தை யுண்டாக்காது.

ச-கை, இப்படிக்கொத்த விவேகமே மனதிலுறைத்திருந்தாற் பிரார்த்தனம்மே மெலெழுந்தவாசையை யெப்படி யுண்டாக்குமென்னில்.

உ-ம், இச்சை யனிச்சை பரவிச்சையென்று பிரார்த்த மூனறுவிதமானபடியினால் இச்சையுமவரலாம்.

ச-கை, இது ஆகாது வென்கிறத்திலே யாருக்கானாலு மாசைவருமோவென்னில்.

உ-ம், அபத்தியம் பண்ணுகிறவனுக்குத் திருநிகிறவனுக்கு மிராஜஸ்திரியை யிஷ்டம்மண்ணுகிறவனுக்குத் தனக்காகாதென்றறிந்திருந்து மானையேன்வந்தது ஆகையினால் இத்தை யிஸ்வரனாலு மறிக்கப்படாது இதற்கு ஞானம்வந்தாலு மவனவன் பிரகிருதிபோகாதென்கிற திதாவசனமே பிரமாணம்.

ச-கை, நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச்சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டானால் அந்தக்கன்மத்தை மறிக்கலாமேயென்னில்.

உ-ம், அப்படியாமானால் நான் ரகுநாதன் தன்மபுத்திரரிவர்கள் துக்கப்பட்டக் கணக்கில்லை ஈஸ்வரனும் பஞ்சிருத்தியத்திலே யுழலக்கணக்கில்லை யானையால் ஈஸ்வரகற்பணை யொருவராலுத்தள்ளப்படாது.

ச-கை, இச்சா பிரார்த்தத்தினுடைய பலமறியப்பட்டது இனி யனிச்சாப்பிரார்த்தமாவதேது அதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

உ-ம், நாம் மனதிலே பண்ணவேண்டாமென்றிருக்கிற காரியத்தைப் பெலவந்தத்தினாலே நம்மைக்கொண்டு பண்ணிவிக்கிறவனார் நாம் வேண்டுமென்றிருக்கிறதை விலக்கிவைக்கிறவனாருண்டு கேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன் கர்மந்தானே செய்கின்றதென்ற கிருஷ்ணவாக்கியமேயுத்தரம் அதுவேபிரமாணம்.

ச-கை, இனிப்பா இச்சாப்பிரார்த்தவ மாவதேதென்னில்.

உ-ம், தனக்கிச்சையுண்டாயிருந்தாலும் இல்லாதிருந்தாலும் சேர்ந்தபேரைப் பற்றிவருகிற சுகதுக்கம்.

ச-கை, இப்படியானால் எத்தை யிச்சிக்கப்போகிறுனென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையை மறுக்கச்சொல்லுவானேனென்னில்.

உ-ம். இந்தவேதம் இச்சையை விலக்கவில்லை வறுத்தவிதைபோலே முளையற்று வாதிக்கின்றது.

ச-கை. வாதிக்கிறதாவ தெப்படியென்னில்.

உ-ம். வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலுந் தினிக்குதவுகிறுப்போஸ ஞானியாயசையு மகப்பட்ட போகத்தோடே திரும்புமல்லாமல் மேன்மேல்வின்கொண்டு கர்மசங்கற்பங்களைப்பண்ணுது அது வேவாதை.

ச-கை. இவனுக்கிப்படி விடையத்திலே கரிசனமெதிலே வரவில்லை யென்னில்.

உ-ம். விடையஞ் சத்தியமென்கிற பிராந்தியில்லாதபடியினால் அதிற் கரிசனமவரவில்லை.

ச-கை. விடையப்பிராந்திக்கு லட்சணமேதென்னில்.

உ-ம். நமக்கிருக்கிற யோகமெல்லாம் காளுக்குநா ளுத்தோத்தரமடி கவேண்டுமென்றும் ஒருக்காலு மாறுபயவிஷாயிருக்கவேண்டு மென்றும் இடைஇடையே விக்கினங்கள் வராதிருக்கவேண்டு மென்றும் வருகிற வாஞ்சையேபிராந்தி.

ச-கை. இதைதிலேபோமென்னில்.

உ-ம். வருந்தியழைத்தாலும் வாராதவாரா பொருந்துவனபோவென் றும் போகாவென்கிறபோதமே யந்தப்பிராந்தியைத்தள்ளும்.

ச-கை. ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற விடயம் ஒருத் தருக்குப் பிராந்தியைக்கொடுப்பானேன் ஒருத்தருக்குப் போ தத்தைக்கொடுப்பானேனென்னில்.

உ-ம். தனக்குப்பிராந்தியில்லாததை யடையவேண்டுமென்று சங்க ற்பித்த பிராந்தனுக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கும் இது மாயாம யமல்லோ உள்ளயடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச் சங்கற்பத் தையு முண்டாக்கமாட்டாது அது துக்கத்தை யெப்படி கெ டிக்கும்.

ச-கை. இந்தச்செகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில் ஆசத்தி யெப்படியோமென்னில்.

உ-ம். சொற்பன மிந்திரசாலம்போ விண்ணபடிவரும் இன்னபடிபோ மென்று நினையப்படரமற்றோற்றி அழிந்துபோகையினால் மா யாமயமென்றுபார்க்க அப்போது சொற்பனமுஞ்சாக்கியுஞ் சமமாம் அந்த நிலையுறைத்தால இதில் ஆசத்திபோம்.

ச-கை. இந்தத்தத்துவஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதிலுந் பிராந்தந் துமத்திற்காக்கிரக மெதிலுநென்னில்.

உ-ம். ஞானத்திற் காக்கிரகஞ் செகத்து மித்தியாபரணைபில் பிராந்
தத்திற் கககிரகஞ் சீவனுக்கு சுருங்கத்தலை.

ச-கை. பிராரத்தகன்மம் ஞானத்தைக்கெடாதோவென்னில்.

உ-ம். செகத்துச் சத்தியமாகத் தோற்றினாலொழிய பிராரத்த கன்ம
போகங் கூடாதென்றால் அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதி
செகத்துமித்தைபென்றறிநிற விவேகத்தைக்கெடாமற் சொந்
தன மித்திரசாலம்மோலே போகதரிசனங் கொடுக்கிறபடியினு
வ பிராரத்தம் ஞானத்தைக்கெடாது.

ச-கை. ஞானந்தான் பிராரத்தத்தைக் கெடாதோவென்னில்.

உ-ம். ஞானம்வந்தவுடனே செகத்துத் துடைப்பிப்போனார் பிரா
ரத்தத்தைக்கெடுக்கும் அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்ற
தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோ
தமில்லை.

ச-கை. யாதொரு அவதையில் எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப்போம் அப்
போது எவனெந்த விக்கிரியத்தினால் எந்தவிஷயத்தைப்போசி
க்கப்போகிறுனென்கிறவேதம் ஞானம்வந்தவுடனே சுகலமூத்
துடைப்பிப்போமென்றல்லவோசொல்லுகின்றது.

ச-கை. ஞானிக்குப் பிராரத்தபோக மெப்படிக்கடுமென்னில்.

உ-ம். இந்தவேதஞ் சுழுத்தியையும் விதேகவைவல்லியமுத்தியையும்
சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன் முத்தியைச் சொல்லுகின்ற
பென்று விபாசஞ்ஞாந்திரத்திலேசொல்லும்.

ச-கை. நீர்சொன்னபடியே யுத்தம் மந்தைப்படி கூடாதென்னில்.

உ-ம். யாக்கியவற்கார்முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குந் தொய்த திருஷ்
டயிருந்தபடியினாலே ஞானநிலைபாகவேணும்.

ச-கை. அவர்களுக்குத்தொய்த திருஷ்டியில்லையென்னில்.

உ-ம். அப்போது அவர்கள் சிஷானேக்குறித்து ஞானஞ்சொல்லாம
விருக்கவேணும் அப்படியல்லாம லுபதேசமபண்ணிந் திரங்
தங்களுமிருக்கின்றது.

ச-கை. அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சத் தோற்றாத் திருவிசிற்ப சமாதியில்
ஞானமுண்டென்னில்.

உ-ம். அந்தப்பட்டதத்துக்குச் சுழுத்தியு ஞானமாகவேணும்.

ச-கை. சுழுத்தியில் நான் பிரமமென்கிற ஞானமில்லையென்னில்.

உ-ம். ஆகையினால் நான் பிரமமென்கிறசீவன் முத்தியே ஞானம் செ
கத்தை மறக்கிறதல்ல.

- ச-கை. இவ்விரண்டிங்கூடியோ ஞானமென்கின்றதென்னில்,
- உ-ம். தொய்தந்தோற்றமுதலே ஞானமென்கிற வுன்னுடையபட்சங்
கடந்தானுக்குமுண்டி கொள்குகப்படுகிறதள்ளாயக் கேளாதா
கையிலே நிருவிதற்பசமாதிபுக் கடஞானத்துக்கிடலல.
- ச-கை. ஆகையினுலே ஆத்மவிசாரமே ஞானமல்லாமல் தொய்தமறக்
கிறதல்லாதபோலவே யிருக்கின்றதென்னில்,
- உ-ம். இந்தச்சித்தாந்தந்தெரிந்தபோதே நீயேகிருக்கிறுத்தியன்.
- ச-கை. பொல்லாதமனதை நிறுத்தவேண்டாமோவென்னில்,
- உ-ம். தான் நாட்டமான விடயத்தை மாயாமயமென்றே மறிக்கவே
ண்டும்.
- ச-கை. எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறுன்னென்கிறசொல்லுக் கர்
த்தந்தெரிந்தது ஆருக்குப் போகநிமித்தமென்கிறசொல் எதை
ச்சொல்லுகின்றதென்னில்,
- உ-ம். பொசிக்கிறவனே யில்லையென்று சொல்லுகின்றது.
- ச-கை. பொசிக்கிறவனெப்படியிலையென்னில்,
- உ-ம். கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினுலேசுகதுக்கபோகவிவகாரம்
நமக்கில்லை சிதாபாச னுரோபமானபடியினால் அவனுஞ் சுகது
க்கம் பொசிக்கிறவனல்ல ஆகையினால் அதிட்டானத்தை விட்
டி ஆரோபமிராதபடியினால் இருவனாயு மொருவராய்க்கண்டு
இவரோ பொசிக்கிறவனொன்று லோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்
லாமல் விவேகம்பண்ணினால் பொசிக்கிறவனில்லை.
- ச-கை. இப்படியான லாத்மாதான் பொசிக்கிறவராச்சுதேயெனில்,
- உ-ம். ஆத்மா ஆனொன்று விசாரிக்குமிடத்தில் சகலவேதங்களும் இந்
தலவுகிக் ஆத்மாவைத்தொடங்கி ஆனந்தமயன்மட்டாகக் கழி
த்துப்போட்டுக் கூடஸ்தனாயல்லவோ ஆத்மாவென்று சொல்
லுகின்றது.
- ச-கை. சிதாபாசனில்லாதவனுனால் அஞ்ஞானநிசையிற் குனெப்படி
பொசிக்கிறவனவானென்னில்,
- உ-ம். கூடஸ்தனுடைய சத்தையைத் தன்னிடத்தில் இறக்கிக்கொண்
டு நமக்குப்போக முண்மையென்று கலங்கி விஷயங்களைக் கா
ங்கிவித்தான்.
- ச-கை. இப்படியானால் இவ்விடத்தில் மண்ணவேண்டிய அனுசந்தானம்
எப்படியென்னில்,
- உ-ம். லவுகீகத்திலே பொசிக்கிறவன் பிரியமாயிருக்கிறவிஷயங்களைப்
பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க் காண்கிறுப்போல விவேகியு

ஈ கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லாம் அப்பிரியமென்று தள்ளிக்
கூடஸ்தளையே பிரியவஸ்துவாய்க் காணவேண்டும்.

ச-கை. பிரியமாகக்காண்கிறதெப்படியென்னில்,

உ-ம். பாமரனாக விரூக்கிறவன் புட்பசந்தன வனிதாதி விஷயத்தில்
பண்ணுகிறவிச்சையையும் வாதம்பண்ணவேண்டு மென்கிறவ
ன் காவியநாடகங்களில் பண்ணுகிறவிசாரத்தையும் கன்மவு
பாசகர் செய்பாக்கங்களில் பண்ணுகிற விசுவாசத்தையும் பேர
கியானவன் மனதுநிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையும் கூடஸ்த
ரில் பண்ணவேண்டும்.

ச-கை. இப்படியெண்ணினால் வரப்போகிறபலமேதென்னில்,

உ-ம். போகம் வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதிசித்தி இவைகள்
இந்த நாலுபேருக்கும் வருகிறுப்போலக் கூடஸ்தராயிருக்கிற
தன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவரா யேகமாய் சதாசிவமா
ய்க் கண்டவனுக்குச் சொற்பனம்போலப் புண்ணியபாவ கர்ம
த்துடக்கற்று முத்தனாவான்.

ச-கை. இப்படி கண்டவனுக்குப் பொசிக்கிறவனானது வருப்பற்ற
தென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கு,

ச-கை. இவன் சாட்சியைவிட்டிராதபடியினால் இவனைப்பற்றிப் போக
ங்கள் சாட்சியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்படாதோவென்னில்,

உ-ம். சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலே கண்டது ஓரவஸ்தையிலேகாணு
த மாயாமயத்திற்கு உட்பட்டவனுனபடியினால் தானில்லாமற்
போகிறவனுக்ககண்டு ஏங்கிச் சாகக்கிடக்கிறவன் பெண்கொ
ள்ள வாஞ்சியாததுபோலத் தனக்குள்ளாய் போகம்பெண்டா
ன் மூன்போலத் தானே பொசிக்கிறவனென்று சொல்லவே
ண்டில் மூக்கறையன்போலே குன்றிப் பிராரத்துவ போகம்
பொசிக்கிறதினால் எப்படி சாட்சியினிடத்தில் ஆரோபிக்கப்ப
டும் ஆகையினால் வேதமும் பொசிக்கிறவ னில்லையென்றே
சொல்லுகின்றது,

ச-சை. சரீரானுதாப யில்லையென்கிற வேதத்திற்கு அர்த்தமெப்படி
யென்னில்.

உ-ம். ஞானிக்கு மூன்றுசரீரத்தி னக்தியாசமும் போனபடியினால்
மூன்றுசரீரச்சுரங்களும் இவனைத்தாப்பப்படுத்தாது.

ச-கை. மூன்றுசரீரமேது அதுகளில் எந்தெந்தச்சுரயிருக்கிறது அது
இவனுக்கு எப்படி தாப்பப்படுத்தப்படுமென்னில்.

உ-ம். தூலகுட்கும காரணமென்று சரீரமூன்றாயிருக்கும். வாதபித் தசிலைத்தம மூதலானவாதையும் இடிகுடிமுரித்தல் முதலா னபிடைபும் தூலசரீரத்தில் சுரம் காமக்குரோத மோகம் இல ச்சை பலமுதலானதுஞ் சமம் சிரத்தைமுதலானதுஞ் சூட் சுமசரீரத்தில் சுரம்பலப்படக்காரியதேகாதிக்கு வித்தாய்னா சையை யுண்டாக்குகிறதே காரணசரீரத்தில் சுரம் தூலவிட் டிப் புடவைபிராததுபோலவும் மபிளாவிட்டுக் கம்பளி பிராத துபோலவும் மண்ணைவிட்டுக் கடமில்லாததுபோலவும் அதது க்குச்சொன்ன கரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களையிலே இம்மூன் றுசரீரங்களுக்குஞ்சொன்ன சுரமேகபாவசித்தம்போலச்சிதா பாசனுக்குப் பிரகாசமே சுபாவமல்லாமல் அவனுக்கொருசு ருமுஞ் சுபாவமாயிலே இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு முதலாயில் லாத சுரமசாட்சிக்குவரப்பிரகித்தியையிலே ஆகையினால்வே தமும் ஞானிக்குச் சரீரானுதாய் மில்லையென்று சொல்லுகி ன்றது.

ச-கை. இப்படி பில்லாதசுர முன்னொளப்படித் தபிப்பித்ததெனில்.

உ-ம். அஞ்ஞானத்தினால் புத்திரதாராதிகள் தபிக்கிறதைத்தான் பி க்கின் றோமென்கிற மூர்க்கள்போலச் சரீரத்திரயத்தையும்சீவ னையும் கூட ஸ்தநுடைய ரூபமாயெண்ணிக்கொண்டசரீரங்கள் தவிக்கின்றதைத் தான் தவிக்கின்றதாகப் பிரமித்தான்.

ச-கை. ஞானம்வந்தபின்பு தவியாமலிருக்கவேணுமேயல்லாமல் திரு ம்பத்தவிற்பானென்னென்னில்.

உ-ம். விவேகத்தினால் பிராந்தியைத்தள்ளித் தன்னைச் சாட்சியாகவ றிந்தபின்பு முந்தினதாபம்போய்விட்டது இந்தப்பழதைக் கா கப்பயங்கோடி யிடுப்பொடித்துக்கொண்டோமென்கிறதுபோ லில்லாத சக்சாரத்தைமுந்தியென்மேற்போட்டுக்கொண்டோ மென்கிற வெறுப்பைத்தாபமென்கிறாய்.

ச-கை. சாட்சி நானென்றறிந்தாற்போதாதோ திரும்பப்பலப்பலஅது சந்தானம்பண்ணுவானேன் தேகநானல்லவென்று நூலிப்பா னென்னென்னில்,

உ-ம். இல்லாத சக்சாரத்தையும்முடையபேரில் ஆரோபித்தேன் அதைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமென்று சாட்சியைச் சரணமா யடைகிறதாகவும் பண்ணிப்பாவம்போகப் பிராச்சித்தம்பண் ணிக்கொள்ளுகிறதுபோலச் சஞ்சிதமுதலான கருமம்விட்டுப் போகத்தக்கனையாகவும் அனுசந்தானம்பண்ணுகிறது யாக்கி கையிலே யகப்பட்டவன் வெகுபிராச்சித்தத்தினால் பிராமண

னுடனே கூடினபின்பு திரும்பப்பாங்கிகளைக்கண்டு ஓடுங்கிறுப்போல தேகநான்ல்லவென்று அனுசந்தானம்மண்ணுகிறது,
ச-கை. ஞானியாயிருக்கிறவன் முன்போல பிரமஞ்சலியாபாரம் இண்ணாமல் நானுவானேனென்னில்,

உ-ம். குய்யத்திலே குட்டம்பிடித்தவேசி தன்னையறிந்தவர் மூன்புநாடகம்பண்ண நானுவதுபோலச் சிதாபாசனுந் தன்னை மாயநமயமென் றறிந்தபின்பு தன்னைக் கர்த்தாவென்னநானுகிறான்,

ச-கை. இப்படி ஞானம்வந்தபின்பு நடுக்கங்களும் நாணங்களும் வடலாமேர்வென்னில்,

உ-ம். இளவரிசையா யிருக்கிறவன் இராச்சியத்திற்கு இராஜாவை அனுசரிக்கிறுப்போலப் பிரமக்கையறிந்தவன் பிரமமாவனென்கிற வேதத்தைக்கேட்டிக் கெம்பிரமாக அனுசந்தானம்மண்ணுகிறதேயல்லாமல் மயமில்லை,

ச-கை. இப்படிப்பட்ட பிரமஞானம் சிதாபாசனைக்கொல்ல வந்தபடியினால் ஒருவன் தான்சாகமருந்துகுடிப்பாடுவென்னில்,

உ-ம். தேவனுலாசமென்கிற சந்தோஷத்தினுலே கங்காப்பிரவேசம்பண்ணுகிறுப்போலப் பிரமமாலாசமென்கிற சந்தோஷத்தினுல் ஞானம் அப்பியாசிப்பன்,

ச-கை. கங்காப்பிரவேசம் ஆரம்பித்தவுடனே தேவனுகிறுப்போலஞானிகளேன் உடனே பிரமமாகவில்லையென்னில்,

உ-ம். ஆரம்பித்த கருமமுடிந்தும் சரீரங்கிக்குமட்டும் மனுஷனென்கிறபேர் சிங்கிறுப்போலப் பிராரத்துவதேகம் விழுமளவும் சிதாபாசனென்கிறபேர் யோகாது.

ச-கை. யமுதையென்றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறதபோகவில்லையோ அப்படியே பிராரத்தகன்மமும் போகவேண்டு மல்லவோவென்னில்,

உ-ம். பமுதையென்றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறதபோனாலும் அதன்காரியமான ஸயம் மெள்ளமெள்ளத் தணிகிறுப்போலவும் பத்தாவாணுக்கு இடித்துக்கொண்டபுண் மெள்ள ஆறுகிறுப்போலவும் பிராரத்த கன்மபோகமும் பொசித்தே தொலையவேண்டும்.

ச-கை. ஞானம்வந்தும் பிராரத்துவதுக்கமிருந்தால் துக்கவிவர்த்தியென்கிற ஆறுமவத்தை பெற்றடிக்காமென்னில்,

உ-ம். பத்தாவானேச சாகாமற்கண்ட சந்தோஷமானது வேதனையைத் தெரியவொட்டாததுபோலத் தானே பிரமமென்று முத்தன

னவனுடைய சந்தோஷம் பிராரத்துவ துக்கத்தைத் தெரிய
வொட்டாது ஆகையால் ஆரூமவத்தைகூடும்.

ச-கை. சிதாபாசனுடைய ஆரூமவத்தை யனுமவந்தெரிந்தது இனித்
தடையற்ற வானந்தத்தை வகையுடனே சொல்லுமெனில்.

உ-ம். இகலோக பரலோகத்தைக்குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கண்ம
மெல்லாம் மண்ணிழுடிந்தபடியினால் மோட்சமும் பிரமநாமெ
ன்றறியப்பட்டபடியினால் மன்தில் ஒரு குறையு மில்லையென்ற
துகொண்டு தடையற்ற வானந்தமுண்டி.

ச-கை. காண்டத்திரயத்திற்சொன்ன அனுஷ்டானத்தில் ஒன்றும்ப
ண்ணாமல் எல்லாம்பண்ணி ழுடிந்துதென்கிற தெப்படி யென்
னில்.

உ-ம், எல்லாந் தீர்ந்தமுறியாக வகுப்பற்ற தென்கிறதை ஞானியினு
டைய அனுசந்தானத்தினு லறியலாம்.

ச-கை. பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற்றும்
போன அனுசந்தானத்தை யெனக்குச்சொல்லுமெனில்.

உ-ம். நான் துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமி தனம் புத்தி
ரமித்திர களத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோக சக்சாரத்தில்
அலையவேண்டும் பரமானந்த பூரணமாயிருக்கிற நமக்கு அந்த
மாயாமயத்தைக் குறிக்கத்தேவையில்லைபரலோகத்தையடைய
வேண்டினவனுக்கு அதற்கேற்றகர்மானுஷ்டானம் பண்ணவே
ண்டும் சர்வலோகமும் மாயாமயமாய்த் தோற்றுகிறதாய்க் கா
ண்கிற நமக்கொரு கருமமுந்தேவையில்லை பிரமலோகத்தைய
டைய வேண்டினவனுக்கு வேத சாஸ்திரங்களைக் கற்கவேண்
டும் நிரதிகாரியாயிருக்கிற நமக்கு ஒரு சாத்திரங்களுங் கற்கத்
தேவையில்லை தத்துவத்தை யறியவேண்டினவனுக்கு வேதா
ந்தசிரவனம் பண்ணவேண்டும் சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற
நமக்கு மனனந்தேவையில்லை விபரீதபாவனை புள்ளவனுக்கு
நிதித்தியாசனம்பண்ணவேண்டும் தேகம்நாமென்றொருக்காலு
மெண்ணோம் விட்சேபமுள்ளவன் சமாதியிருக்கட்டும் சின்மா
த்திரமா யிருக்கிறநமக்கு அதுவுந்தேவையில்லை விட்சேபமுஞ்
சமாதியும் அந்தக்காணத்திற் காணையினால்மண்ணவேண்டியது
மறியவேண்டியதுத்தீர்த்தது.

ச-கை, விவகாரமிருக்கிறபோதே உமக்கு விபரீதபாவனை பெய்மடியி
ல்லை நித்தினா பிணைப்புமுழுக்கு சவுசம் இந்தநாண்கும் நீர்மண்
ணக்கண்டோம் உமக்கு எப்படி ஒருகருமமுமில்லையென்னில்.

உ-ம். விவகாரம் குலாலசக்கரம்போல வாசனையினால் நடக்கிறதேய
ல்லாமல் விபரீதபாவனையிற்லை பிறத்தியா னெருப்பென்றது

கொண்டு குன்றுமணிச்செடி வேகாததுபோல நீ நம்மைக்காத்தாவென் மெண்ணினதுகொண்டு நாம் நித்தினா முதலானதைப் பண்ணினவனாகோம்,

ச-கை. இப்படி வாசனையினால் வருகிறவியாபாரம் உமக்குப் போகவேண்டாமோவென்னில்.

உ-ம். பிரார்த்தாவகன்மம் தொலைந்தாலொழிய விவசாரம்போகாது.

ச-கை. ஆனால் உம்முடைய விவசாரத்திற்கு விதியேதென்னில்.

உ-ம். லவுகீகமாகிலும் வைகீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிரார்த்தாவமுள்ளபடி நடக்கிறதேவிதி.

ச-கை. இப்படியானால் உம்மிடத்தில் சகலருக்கும் அப்பிரமாணயுத்திவரும் உம்மைப்பெரியவரென்று ஞானங்கேட்டாராயில்லை உம்முடையஞானம் உமக்குமாத்திரம் பிரயோசனம் பிறையையேற்றமாட்டாதென்னில்.

உ-ம். ஆனால் நாம் கிருதகிருத்தியினாலும் லோகானுக் கிரகார்த்தமாக தேவாரச்சனே சவுதமுதலானதைச் சரீரம் பண்ணட்டும் பிரணவ செபமுதலான வேதாந்தபாடத்தை வாக்குபண்ணட்டும் மூர்த்தித்தியானம் பிரமத்திபானத்தை மனதுபண்ணட்டும் இதுகளை நாம்பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படி நாமிருந்தால் கருமிகளுக்கும் நமக்குஞ்சண்டையற்றுப்போச்சுது நம்முடைய ஞானமும் பலருக்கு முடிபாரமாச்சுது.

ச-கை. கருமத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினால் ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினென்னில்.

உ-ம். ஞானியாற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதகரணத்தில்கருமத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாட்சியினிடத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத் திரிவிதகரணத்தினால் கருமிகரமத்தை முடிக்கட்டும் நமக்கு ஹானியேது ஞானத்திற்கு நாமசங்கனென்கிறத்தில் நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாட்சியினிடத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்கும் கருமத்தைவிலக்கத்தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்ததுகொண்டு கருமிக்காரனியேது.

ச-கை. இப்படி யெல்லாரும்பியாமல் ஆத்மாவைத் திரிவித கரணத்தோடேகூடக் கர்த்தாவென்கிற கருமிகளும் ஞானம்வந்தவுடனே திரிவிதகரணத்தி னெருகருமமும் வேண்டாமென்கிற ஞானிகளும் ஒருவர்க்கொருவர்சண்டைக்குறிப்பானேனென்னில்

உ-ம். அவர்களஞ்ஞானத்தினாலே செவிடர்களைக்கேட்டாற்போலச் சண்டைக்கு நிற்கின்றார்கள்.

சு-கை, ஞானம்வந்தவனுக்குப் பிறரைக்குறிக்காதிலும் செய்கிறதும் ப் பிரவிர்த்தி உகிதமல்லவே நிவிர்த்தியாகச் சன்மார்க்கத்திலு இருக்கவேண்டுமேயென்னில்.

உ-ம், ஞானிக்குப்பிரவிர்த்தியினால் பிரயோசனமில்லாவிட்டால் நிவிர்த்தியினாலும் பிரயோசனமில்லை.

சு-கை, நிவிர்த்திஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்னில்.

உ-ம், அறிந்தபின்பு சாதனமேதுக்கு.

சு-கை, தோற்றுகிறசெகத்தினால் இன்னமஞ்ஞானப் பிரகந்திலந்தாலும் சாதனத்தை யனுஷ்டித்தால் தாழ்வில்லையேயென்னில்.

உ-ம், உபிரோடிருக்கிறபெயி செற்றுப்போயிருக்கிற பூனையைக்கொடாடெனறால் செற்றுப்போனளையிபிரோடிருக்கிறபூனையைத்தொடருமென்றும்போலவும் பாசமதாஸ்திரத்தினால் கொல்லப்படாதவனை காணற்சுழியினாலே கொல்லப்படு மென்கிறும்போலவும் அனுகியில் அஞ்ஞான தற்காரியங்களைல்லாம்குடிக்கொல்லப்படாததோதத்தைத் திடஞானத்தினால் கொல்லப் பட்டிருக்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பிப் பந்தப்படுக்துமென்கிறது உன்னுடைய புத்தித்தாழ்வையொழிய வேறொன்றமில்லை.

சு-கை, அஞ்ஞானதற்காரியங் துடைமட்டுப்போனாலும் செகந்தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னேனென்னில்.

உ-ம், தோற்றினுலென்ன-இத்தனையு நாமல்லவோ கொன்றோமென்று படுகளம்மார்க்கிற ராஜாவுக்கு அதனுல்கிருப்பதியேயொழிய மயமில்லை இப்படிக்கொத்த போதஞ்ஞானக்குத் தேகாதிக ளிட மாய்வருகிற பிரவிர்த்தியினால்தான் நிவிர்த்தியினால்தான் பிரயோசனமேது.

சு-கை, பிரவிர்த்தியாகாது நிவிர்த்தி தாழ்வில்லையென்கிறதாருக்குன்னில்.

உ-ம், சொர்க்கமோட்சத்தைக்குறித்து எத்தனம்பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கு.

சு-கை, அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானியோடு கூடியிருக்கிறபோது ஞானிக்குச்செய்காரிய மெப்படியென்னில்.

உ-ம், குழந்தைஎனாததாலும் வைதரலுந் தகப்பன் னுனதிலகாணுமல்கிரும்பச் சீராட்டுகிறும்போல் அஞ்ஞானிகள் தாவித்தாலும் புலித்தாலுந் திரும்பத்தா னப்படிச்செய்யாமல் அவர்களுக்குச் சமமதமாகத்தானே திரிவிதகாணத்தினாலுந் கருமத்தைப்ப

ண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஞானம் ஏற்றிவைக்கிறதே செய்காரியம்.

ச-கை, ஞானிக்கு ஞானப்பியாசம்பண்ணுகிறபேருடன் கூடியிருக்கிற போது செய்காரியமேதென்னில்.

உ-ம், ஞானங்களைப்பேரறித்ததற் கருமாதிசைத்தாவித்துக் கருமாதிசைத் தானுந்துறந்து காட்டவேண்டும்.

ச-கை, ஞானி தனித்திருக்கிறபோது செய்காரியமேதென்னில்.

உ-ம், தன்னுடைய திருப்பதியானந்தத்தைக் கண்டுமகிழ்ந்து பிரமமே நாமென்றறிப ஐயுன்னபாக்கியம் பண்ணிவெழிமா நமது அஞ் ஞானம் எந்தவழி போழிற்குே நாமப்பண்ணின அகிலதம் இன றுேடே நமக்கு ஒரு சஞ்சாரமு மிலலாமற்போச்சுக்கே நமக்கு ப்பிரமானந்தம் வெட்டவெளியாகத்தேற்றற்க்கிடைத்ததேஉல சுத்தையெல்லாம்பிறந்த தர்த்தவ்யியங்களி லேநமக்கொன்றுதேவையற்றுப் போனபாக்கியமேதோ எல்லாரு மடையவே ண்டிமென்கிற பிரமம்நாமானேமே நமக்கித்தனபாக்கிபத்தை புந் கொண்டுவந்துவிட்ட ஞாஸ்திரத்தைப் புகழுவோமோ இந் தச்சாஸ்திரத்தை அனுபாகத்திற்குரப பபிறமங்கித்த சந்த்ருவைப் புகழுவோமோ என்னபுண்ணிப மிப்படிப்பவித்தா தோ நம்முடைய புண்ணியத்துக்கும் நம்முடைய ஞானத்துக் கும் நம்முடைய வானந்தத்துக்கும் ஒன்று மொப்பாரியாகத் தானேமென்று கண்டுகளித்துகபரவஞானமேசுசென்றுகொ ண்டி ஆனந்த மனுபவிக்கிறதே செய்காரியம்.

இந்தத் திருத்திபிளையை, அனுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் பிரமானந்ததிலமுந்தி நித்தியதிருபதனாபி ருப்பன்.

இரண்டாவது-திருத்திபினை-முற்றியது.

— ❦ —
முற்றுவது
கூ ட ஸ் த தீ பி னை

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் வேதார்த்த அர்த்தம் விநியில் விசாரி க்குமாட்டாதமேருக்குக் கூடஸ்ததிபிசையினால் தொம்பதார்த்த விவே கம் அருளிச்செய்கிறார்.

ச-கை, தொம்பதத்திற்கு வாக்கியார்த்தமார், லட்சியார்த்தமார் இவ்வி ருவாகையும் பொருந்துதற்குக் கிட்டாந்தமேதென்னில்.

உ-ம், தொம்பதத்திற்கு வாக்கியார்த்தம் சிதாபாசன்லட்சியார்த்தம் கூடஸ்தம் இதுற்குத் திட்டாந்தம் எப்படியென்றுக் கண்ணாடி

யிற் பிரதி பிம்பவெய்யிலுஞ் சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடா யொருசுவனா விளக்கிவைக்கிறுப்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடா யொரு தேகத்தையறிகிறார்.

ச-கை, இவர்களிருவரும் எதினாலே யொருமைப்பாடாய்த் தோற்று கிறார்கள் இவர்களைப் யகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்னில்.

உ-ம், அவிவேகத்தினால் ஒருவராய்த்தோற்று கிறது ஒவ்வொரு அவஸ்தையில் ஏகதேசத்தில்தோன்றி மறைகிற சிதாபாசனையுரித் தியப்பிரகாசனையிருக்கிற கூடஸ்தனையும் ஏகதேசத்தில உபாதிபிடு ஸ்லைகிற வெய்யிலையும் அகண்டவெய்யிலையும் போலக் குறிப்பிடுவறி,

ச-கை, சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயஞானம்வரும்போது கூடஸ்தனையும் சிதாபாசனையும் யகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்னில்.

உ-ம், கடஞானம்வருகிறது சிதாபாசனையிருக்கிறதனக்கு கடுகவிருத்தி ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தரா யிருக்கிறதனக்கு இது கடமென்றறிந்தவுடனே யணைந்தவன் சிதாபாசன் அதைக்கண்டவர் கூடஸ்தர்.

ச-கை, கடஞானம் வருகிறதற்கு முன்னும் பின்னும் கடத்தில்கூடஸ்தரிருக்கிறதற்கு அடையாளமேதென்னில்.

உ-ம், கடஞானம் வருகிறதற்கு முன்னறியப்படாததாகவும் பின்பு அறியப்பட்டதாகவுங்காண்கிற தன்னுடைய அனுபவமே அடையாளம்.

ச-கை, கடமொருக்கா லறியப்பட்டதாகவும் ஒருக்கா லறியப்படாததாகவுஞ் சாட்சியினிடத்தி லிவ்விருவகையுந் தோற்றவாளே னென்னில்.

உ-ம், எக்காலத்திலு மெங்குமிருக்கிற சுபாவ சைதன்னியத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட கடம் அஞ்ஞானத்தோடே கூடி யிருந்தபோது அறியப்படாததாகவும் ஞானத்தோடே கூடினபின்பு அறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றியது.

ச-கை, ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவதேதென்னில்.

உ-ம், லோகாந்தகுத்தம்போல சிதாபாசாந்தவிருத்தியெஞ்ஞானம்தோற்றாவற்றபொருளே யஞ்ஞானம்.

ச-கை, விருத்திக்குமுன் சிதாபாசனில்லாதபடியினால் அறியப்படாத கடஞ் சாட்சிதானேயறியவேண்டும் விருத்திக்குப்பின் கடமென்றறியப்பட்டது சிதாபாசனாலறியலாம் சாட்சியினுலென்றது வேண்டாமேயென்னில்.

உ-ம், கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன் விருத்தியில் நடமாடப் போனபடியினால் இப்பாலவிடத்தில் கூடஸ்தனாத்தவிரவேறு சைதன்னியமில்லாதபடியினால் முன்னறியப்படாததை யறிந்திருந்த கூடஸ்தர்தானே இப்பாலறியப்பட்ட தென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்குச் சந்தேகந்தேவையிலலை ஆகையால் இரண்டிகாலத்திலும் கடந்தையறிகிறவர் கூடஸ்தர்தானே.

ச-கை. கடனானமவந்தவுடன் சிதாபாசம்நடமாடப்போனாலும் அவனோடு கூடப்போகாமலிருக்கிற விருத்தியினால் கடமறியப்பட்ட தென்கிறது தோற்றலாம் சாட்சியினுலென்கிறது தேவையிலையென்னில்,

உ-ம். சிதாபாசனில்லாதவிருத்தியும் பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெள்ளைமண்போலச் சடமானபடியினு லறியப்பட்டதைத் தோற்றி விக்கமாட்டாது சாட்சிதானே தோற்றுவிக்கிறார்,

ச-கை. சாட்சியினிடத்தில் கற்பித்தகடம் அஞ்ஞானத்தோடே கூடினாலும் விருத்தியோடு கூடினாலும் அறியப்பட்டதென்னக்கடா மற்போனால் அறியப்பட்ட தென்கிறபேர் எதினால் வந்ததென்னில்,

உ-ம், சிதாபாசன் பிரதி பஸ்த்ததைப்பற்றியே கடமறியப்பட்டதாயிற்று,

ச-கை, சைதன்னியத்துடக்குத்தானே யறியப்பட்டதற்குமுலமானால் முன்சாட்சி சைதன்னியத்தோடே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணாதோவென்னில்,

உ-ம். விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலித்த சிதாபாச சைதன்னியமே பிரயோசனமாகவேண்டிமல்லாமல் முந்தியிருந்த கூடஸ்தனாப்பலமென்னக்கடாது,

ச-கை, இப்படியானால் சாட்சிக்குஞ் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்னில்,

உ-ம். கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசன் சிதாபாசன் விருத்தி கடம் இம்முன்றையுந் காண்கிறவர்தாட்சி,

ச-கை, இப்படியானால் எல்லாச்சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷயஞானத்தில் இரண்டு சைதன்னியத்தையும் ஏன் பகுத்தறியவில்லையென்னில்,

உ-ம். கூடஸ்தனென்று சொல்லாமல் அனுவியவசாயானமென்று பேரிட்டுப்பகுத்தறிவார்கள்,

ச-கை. அனுவியவ சாயானமென்பதற்கு அர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம், முந்தியறிந்த வறிவுதானே பிந்தியறியுமென்கிறது அர்த்தம்,

ச-ரை, தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும் பிரமத்தையும் பிறித்தறி
ந்நாப்போல் தேகத்திற்குள்ளாகவும் இவர்களிருவனாயும் பரு
த்தறிந்த வற்பேதென்னில்,

உ-ம், வெளியே லீ தென்கிறவிருத்தியையும் கட்டாதி க ள்தற்குவிட
யங்னையும் அதுகுறைய அன்வயவி திரேகத்தையும் அறிநி
றவரே சாட்சியென்றறிந்தபோலத் தேகத்திற்குள்ளே அக
மென்கிற விருத்தியையும் காமக்குரோகாதி விஷயங்களையும்
அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையும்றிந்தவரேசாட்சி,

ச-ரை, உள்ளே சிதாபாசத்தோற்றர வெப்படி சாட்சித்தோற்றர வெ
ப்படியென்னில்,

உ-ம், காய்ச்சினவிரும்பிலேயிருக்கிற அக்கினி அந்த இரும்பை மாத்
திரந் தோற்றுவிக்கிறதேயல்லாமல் வேறென்றையுந் தோற்றி
வைந்தபோல் காமக்குரோதாதியாகிய அகம் விருத்தியில்
கலந்திருக்கிற சிதாபாசனும் தான்மாத்நிரந் தோற்றுக்கிறதேயல்
லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டான்சா
க்கிரசொற்பனத்தில் விருத்திகளையும் விருத்திகளுடைய இடை
நிலையுஞ் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிலும் இதுக ளெல்லா
வற்றிலுந் தோற்றுவிக்கிறிருக்காரைதன்னியமேகூடஸ்தர்,

ச-ரை, வெளியில், விருத்தியிலறியப்பட்டசையும் அறியப்படாததை
யுந் காண்கிறவழியாகக் கூடஸ்தனாக்காண்பித்தால் உள்ளில்
விருத்திகளிலும் அந்தவழியாகத்தானே காண்பியாமல் வே
றொருவழியாகக் காண்பித்ததேதென்னில்,

உ-ம், உள்விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல் ஞான மனஞான
மிரண்டோடும் கூடாததுகொண் டந்தவழிதேவையிலை,

ச-ரை, விருத்தியில் அஞ்ஞானவிருத்தி ஞானவிருத்தி பிரண்டிமே னி
ல்லையென்னில்,

உ-ம், உள்விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல் தனக்கன்னியமா
காதபடியினால் ஒருக்காலஞ் ஞானவியாப்தி வந்ததென்னெக்கூ
டாது அன்னியபதார்த்தத்தில் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிற
படியினால் இந்தவிருத்தியில் அஞ்ஞான வியாப்திவரக் கணக்
கில்லை.

ச-ரை, இப்படி யுள்ளிலும் புறம்பிலும் நானென்றதோற்றுகிற சைக
ன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமே
தென்னில்,

உ-ம், சைதன்னிய மிரண்டிற்குள்ளே தற்பிதமாக விருக்கிறவன் செ
னனமரண சங்காரிபென்றுந் கூடஸ்தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கி
றதனக்கு ஒருக்காலஞ் சங்காரமில்லையென்றும்பிரயோசனம்,

ச-கை. புத்தியில்வளைபட்ட கூடஸ்தர் சங்காரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமேயென்னில்,

உ-ம். அசங்கைசதன்னியத்திற்கு ஒரு வுபாதியில் வளைபட்டதுகொண்டு சங்காரம்வருமேயானால் குடங்கள் குதிர்களால் வளைபட்டதற்குச் சங்காரம் வரக்கூடாதுமே,

ச-கை. கடம்போல அந்தக்கரண மலினமல்லவே. சொச்சத்திரவியத்தில் வளைபட்டாற் சங்காரம்வருமேயென்னில்,

உ-ம். வெண்கலமாக்காலா லளங்கதுகொண்டு ஒட்டி ரட்டி ஒன்று மூன்றாய்க் காணாகதுபோலச் சொச்சத்திரவியத்தினால் அதிகமாயில்லை.

ச-கை. பிறமாக்காலும் வெண்கலமாக்காலும் அளவுசரியானாலும் வெண்கலத்தில் பிரதி விம்பங்கண்டதுபோலக் கடத்தைக் காட்டிலும் புத்தியில் பிரதியிம்ப மதிசயமல்லவோவெனில்.

உ-ம். இப்படியானால் அந்தப்பிரதியிம்பத் தானே சிதாபாசன் அவனுக்கே சங்காரம் ஆத்மாவுக்குச் சங்காரமேயில்லை.

ச-கை. உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்குச் சொரூபமில்லாதபடியினால் அந்தக்கரணத்துக்குச் சங்காரமாகட்டும் ஆபாசனுக்குச் சங்காரம் வேண்டாமேயென்னில்,

உ-ம். இப்படியானால் சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் புறம்பாக காணாதபடியினால் சரீரத்துக்கே சங்காரமாகவேண்டும்,

ச-கை. சரீரமரித்தாலும் புத்தியிருக்குமென்கிற சாஸ்திரத்தினால்-சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறாகவேண்டுமேயென்னில்,

உ-ம். இப்படியானால் புத்தியைவிடச் சிதாபாசன் வேறேயுண்டென்று பிரவேச உபரிஷத்தில் சொன்னபடியினால் சிதாபாசனுக்கே சங்காரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையில்லை.

ச-கை. பிரவேச உபரிஷத்தில் புத்தியோடே கூடினவனுக்கே சரீரப் பிரவேசஞ் சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச்சொல்லவில்லையேயென்னில்,

உ-ம். சடந் தேகமென்கிறவாக்கியம் நாமில்லாவிட்டால் சரீரங்களும் இந்நிரியங்களும் சீவிக்கமாட்டாதென்றும் ஆத்மா பிரவேசித்தானென்கிறபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்கு அன்னியனுந் கிறவனுக்கே பிரவேசஞ்சொல்லுகின்றது,

ச-கை. அந்தக் கரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் அசங்கமாகல்லவோ அவனுக்கெப்படி பிரவேசங்குடிமென்னில்,

உ-ம், இவருக்குப் பிரபஞ்சகிருஷ்டி யெப்படி கூடுமோ அப்படியே கூடும்,

ச-கை. அசங்கனுக்கு கிருஷ்டியில்லையே மாயாகற்பிதனுக் கல்லவோ கிருஷ்டியுள்ளதென்னில்,

உ-ம், பிரவேசங்கானு மவித்தையாகற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கில்லை,

ச-கை. கிருஷ்டித்தவனும் பிரவேசித்தவனும் கற்பிதமென்கிறத்தின்பி ரமானமேதென்னில்,

உ-ம். மாயை யவித்தை யிரண்டும் சீவெஸ்வரனென்கிற ஆபாசத் தைக் கற்பித்ததென்கிறவேதமு மிவர்களைபுற்று விசாரித்தால் இல்லாதே கட்டமாய்ப்போகிற அனுபவமுமே பிரமாணம்,

ச-கை. இப்படி சீவெஸ்வர சைதன்னியங் கற்பிதமென்றும் இதற்கப பாற்பட்ட வராத்தாவென்றும் வேதத்தில் பகுத்துச்சொல்லு கிறதோவென்னில்,

உ-ம், சீவெஸ்வரன் பூதபௌதிகப் பிரகிருதியோடே கூடத்தோற் றிக் கூடவே அழிவார்களென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற கூட ஸ்தர் அவினாசியென்று மயித்திரிக்கு யானூவர்க்கர் சொன்னா ளென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது,

ச-கை. இப்படியானால் சரீரமரிக்கும் சீவன் மரியானென்கிற வேதத்தி ற்கு விரோதமல்லவோவென்னில்,

உ-ம். இந்தவேதம் பூதபௌதிக மோட்சத்தைச்சொல்லுகின்றதல்ல அஞ்ஞான அவஸ்தையிலே லோகாந்தக மனதைச்சொல்லுகி ரது ஆகையால் ஆத்மாவுக்கு அன்னியமெல்லாம் அனித்தியம்

ச-கை, இப்படி சீவனே அனித்தியனானால் நித்தியமாயிருக்கிற பிரமத் தோடே அகம்பிரமமென்கிற சாமானுதிகரண மெப்படி கூடு மென்னில்,

உ-ம், முக்கியசாமானுதி கரணங்கூடாவிட்டாலும் ஸ்தானுபுருஷனா னம்போல வாத்தாமானுதிகரணங்கூடும்,

ச-கை, இப்படிமானால் விவரஞ்சாரியர் வாத்தாமானுதி கரணத்தைக்க ண்டிப்பாணென்னென்னில்,

உ-ம். நன்னென்கிற சத்தத்திற்கு கூடஸ்தனா அர்த்தமாக்கிக்கொண் டுகண்டித்தார்,

ச-கை. இப்படி கூடஸ்தனோ தானாகக்கண்டால் தற்பதங் தொம்பதத்தி ற்கு அர்த்தமேதென்னில்.

உ-ம். தேகேந்திரியாதிகளுடைய சீவப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப்பிர தேசமுஞ் சகசரீரம்படைத்த ஈஸ்வரப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப்பிரதேசமும் அர்த்தம்.

ச-கை. தற்பதமுந் தொம்பதமும் ஒருபிரமத்தைத் தானே ஏகதேசங்களிற்சொன்ன விண்ணிபதங்களுக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோ வென்னில்.

உ-ம். ஆரோபிதமான சரீரத்தையும் செகத்தையும்பற்றிப் பேதமே யல்லாமல் அதிட்டான சைதன்னிய மொன்றேயொழிய விரண்டில்லை.

ச-கை. பிரத்தியட்சமாய் நிண்ணயப்பட்டிருக்கிற சீவேசுவரானைப் பிராந்தியென்பது கூடாதென்னில்.

உ-ம். சைதன்னியம்போல் ஏகலட்சணமாய் நிண்ணய மாகாதபடியினாலும் சித்தாகவுஞ் செடமாகவும் நித்தியமாகவும் அனித்தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கின்றபடியினாலும் பிராந்தியென்கிறதற்குத் தப்பில்லை.

ச-கை. பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய்த்தோற்றுகிற பிராந்தனுக்கும் விவேகிக்குந் தாரதன்மியமேதென்னில்.

உ-ம். புத்தியாவதெது சிதாபாசனென்கிறவனார் ஆத்மாவாவதார் செகத்தாவதெப்படி யிருக்குமென்கிற கலக்கமுடையவனே பிராந்தன் இவனுக்கே சம்சாரம் இதுகளை அதனதன்கபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தானே சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயித்திருக்கிறவனே முதத்தனென்றுவேதஞ்சொல்லுகின்றது.

ச-கை. தானெப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமா யிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம். மாயாவிருத்தி மனோவிருத்திக ளுண்டாகிறதற்கும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாட்சியாயிருக்கிற ஆத்மா சத்தென்பது கூடும் எல்லாவற்றையும் அழிகையினால் சித்தென்பதுகூடும் பஞ்சகோசங்களைக் கைவிட்டாலுந் தான் கைவிடப்படாத வஸ்துவானபடியினால் ஆனந்தமென்பது கூடும் ஆகையினால் இவரோ பரமசிவமென்கிற புராணவசனமே பிரமாணம்.

ச-கை. இத்தக்கூடஸ்தருக்கு அன்னியமாகவிருக்கின்ற சீவேஸ்வரான் மாயாகற்பிதமான பூதங்களோடே சடமாகக்கானோம் சைதன்னியமாக விருக்கிற இவர்களை மாயாகற்பிதரென்க கூடாதென்னில்.

உ-ம். சகலமான பாண்டங்களும் மண்ணிற்பிறந்தாலுங் காசுக்கும்படங்கள் நிருமலமா யிருக்கிறுப்போல் மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேஸ்வராரும் சொச்சத்திரவியமென்றறி.

ச-கை. காசிக்கும்பங்கள் கிரமஸமயிருந்தாலும் சடமாயிருக்கிறுப் போலக் சீவேஸ்வராளுக்கு சடமாயிருக்கக்கானேம் ஆகையினால் இவர்களை மாயாகற்பித்தொன்னக் கூடாதேபென்னில்.

உ-ம். அன்னத்திற்பிறந்த சரீரோந்திரபாதிக்குள் மனது போதருப மர யிருக்கிறுப்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள் சீவேசுராளும போதருபமர யிருக்கலாம்.

ச-சை, மாயைசடத்தைக் கற்பிக்குமேயல்லாமல் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்கமாட்டுமோ வென்னில்.

உ-ம், ஒருசேவனிடத்திலிருக்கிற நித்திராமோகந்தரீனே அநேக சே தனசேதனங்களையும் கற்பிக்கக்கண்டால் சீவேஸ்வரானே மகர மாயை கற்பிக்குமென்கிறதற்கு ஆச்சரியமேது.

ச-கை. கிஞ்சிதத்துவம் அனீசுரத்துவமுதலான சேவகுணங்களை மர யை கற்பிக்கும்ல்லாநல் சாவகங்கத்துவம் சரவேஸ்வரத் துவம் பஞ்சகிருத்தியத்துவமுதலான கலீபாண குணங்களை மாயை கற் பிக்க மாட்டுமோ வென்னில்.

உ-ம். பிள்ளையைப்பெற்றவன் பேரிடுகிறுப்போல சீவேஸ்வரானைக் கற்பித்தமாயைக்கு அவரவருக்கேற்றத் தொழில்களையும் கற் பிக்கிறதில் ஏதுபாரம்.

ச-கை, இத்தனை வல்லமையிருக்கிற மாயைக்கு ஒருகூடஸ்தனைக் கற் பிக்கச் சக்தியில்லையோவென்னில்.

உ-ம். சீவேஸ்வரான் கற்பிதாளென்று வேதப்பிராணங் கண்டாப் போலக் கூடஸ்தரும் மாயாகற்பித்தொன்று ஒரு வேதப் பிரமா ணமுமில்லை இவனே யுண்மைப்பொருள் ஆகிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங் கொண்டாடும் ஆகையால் உன்னுடைய ச ங்கைக்கு இடமில்லை.

ச-கை, மாயாகற்பிதமான சீவேஸ்வராளால் என்னகாரிய முடியுமெ ன்னில்.

உ-ம், மாயையை விரியப்பார்க்கிற பார்வைமுதல் பிரவேசபரியந்தம் ஈஸ்வரகிருத்தியம் சாக்ஷிசொற்பனகமுத்தி முத்தியிரியந்தமு ள்ள சங்ஸாரமெல்லாஞ் சேவகிருத்தியம்,

ச-சை, கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்னில்,

உ-ம். அவர் அசங்குமேயல்லாமல் அவரிடத்திலுள்ள சங்ஸாரமுமில்லை,

ச-கை, இப்படிப்பகுத்தறிந்தவு னெப்படி யிருப்பானென்னில்,

உ-ம், பெத்தன் முத்தன் மந்தமோட்சமுற்பத்திரசங்குள் சகலமும் மாயாகற்பிதமேயல்லாமல் தனக்குச்சபாவமா யொன்றுமில்லை யென்று கலக்கமுறத்தெளிந்திருப்பன்,

ச-சை, இப்படி யொன்றுமில்லாவிட்டால் சீவன் நஷ்வரன்செகத்தென்னு மரியாதையெல்லாம் வேதத்திற்கொல்லி யிருப்பானேனென்னில்,

உ-ம். அதிருட்கமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்காடமிகிறதற்காகவே ஸ்தூலவருத்தி ரிபாயமாப்ச்சொல்லுகின்றது,

ச-சை, இப்படியறிந்தவிவேகி பிராரத்தத்தோற்றாவை பெப்படி காண்பானென்னில்,

உ-ம். சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்கிறுப்போல் கலங்கரால் மாயையாகிறமேகம் பிரபஞ்சமாகிறமழையை வேண்படி வருவித்தாலும் சிதாகாசமாயிருக்கிற நமக்கு ஹானியேதுலாபமெதென்று சீவன்முத்தன் கவலைகெட்டிருப்பான்,

இந்தக் கூடஸ்த தீபிகையை நிந்தியும் அனுசந்தானம் பண்ணினவன் தானே பிரமமாகவிளங்குவன,

மூன்றாவது-கூடஸ்ததீபிகை-முற்றிற்று.

நான்காவது

தி யான தீ பிகை.

தி யான தீ பிகை.

வித்தியாண்ணியகலாமிகள் சாதனசதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக்குச் சிவணமுதலான அதிஷ்டான ஞானத்தினுள்வருகிற வாக்கியார்த்த ஞானத்தையுஞ்சீவன்முத்தி நிலையுங் கீழ்க்கிரந்தத்திற்கொல்லி பிரக்கியா மாந்திரியமுதலான பிரதிபந்தங்களால் கெதஞ்சென்னிலைகிடப்படாதபேருக்கு தியானதீபிகை யருளிச்செய்திருர்,

ச-சை, மோட்சார்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய அனுஷ்டானமே தென்னில்,

உ-ம். பிரமவுபாசனையே செய்யவேண்டியது சகுணவுபாசனையோல் இதற்குக் கிரியையுண்டோவென்னில் இந்தத்தியான தீபிகையில் சொல்லுகிறபடி பிரமத்தைத் தியானம்பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொருகிரியையுமில்லை.

ச-சை, இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். தாபந்யமென்கிற வுபநிஷத்தே பிரமாணம்.

ச-சை, தானாயிருக்கிற வஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிற வஸ்துவைப் போல் உபாதிக்கக்கூடாதே தென்னில்,

உ-ம். சம்வாதிப்பிரமைபோல் கண்டுங்காணாதா யிருந்தபடியினால் உபாசனைகூடும்,

ச-சை, சம்வாதிப் பிரமைபாவதேது விசம்வாதி பிரமையாவதே தென்னில்.

உ-ம். மணிப்பிரபையைக் கண்டு மணியென்று நிச்சயித்தது சம்வாதிப்பிரமை தீப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்றுநாடுவது விசம்வாதிப்பிரமை.

ச-கை. பிராந்தியாய் நாடினவனுக்குப் பலன்விடையாதோவென்னில்.

உ-ம். விசம்வாதிப்பிரமை பலங்கொடாது சம்வாதிப்பிரமை நாடின பொருளைக் கொடுக்கும் ஆகையினால் பிரமவுபாசனேதான் சம்வாதிப்பிரமை பிராந்தியானாலும் முத்தியாகிறபலனைக் கொடுக்கும்.

ச-கை. இந்தப்பிரமத்துவ வுபாசனைக்கு அதிகாரியார் பண்ணுகிற அடைவெப்படி இதற்குத் திட்டாந்தமேதென்னில்.

உ-ம். பரோட்சஞானியே இடற்கு அதிகாரி அகண்டாகாசமேதானென்கிற தியானமே உபாசனைபண்ணுகிறவடைவு கண்ணாக்காணாவிட்டாலும் சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறபடி பாலிக்கிற மூர்த்தித்தியானமே இதற்குத் திட்டாந்தம்.

ச-கை, பரோட்சஞானத்திற்கு லட்சணமேது பரோட்சஞானஞ் சந்தேகமானபடியினால் பலமெப்படி கொடுக்கும் எனில்.

உ-ம், பிரமந்தானென்றறியாமற் பிரமமொன்றுண்டென்று நிச்சயித்ததே பரோட்சஞானம் மூர்த்தி தியானவுபாசனைப்போல் பரோட்சஞானத்தி லொருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால் இரத்தினப்பிரபைபோலப் பலங்கொடுக்குமென்றே சித்தாந்தம்.

ச-கை. பிரமத்தைத் தானாச்சொல்லுகிற வேதாந்தத்தைப் படித்தும் இவனுக்குவந்த ஞானம் பரோட்சமாகக் காரணமேது இப்படி பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபுத்தியைப் பிரததியட்சமாயிருக்கிற துவிதபுத்தி கொடாதோவென்னில்.

உ-ம். தேகத்தை யானென்கிற வியர்தபாவனை பிரமத்தைத் தானாகத் தோற்றவொட்டாது பிரததியட்சமாயிருக்கிற சீவபுத்தி பரோட்சமாயிருக்கிற ஈசுவரபுத்தியைத் தள்ளாததுபோல பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற துவிதபுத்தியும் பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவிதபுத்தியைக் கெடுக்கமாட்டாது.

ச-கை. சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையி லீஸ்வரபுத்திவரக் கானோமே வேதாந்தம்படித்தாலொழிய பரோட்சஞானம் வாராதோவென்னில்.

உ-ம். சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரியல்லாமற் சிரத்தையில்லாதவனைச் சாத்திரத்திலெடுத்துக் காட்டவொண்ணாது மூர்த்தியுப தேசம்போல் பிரமத்தை யுபதேசமாத்திரத்திற் கேட்டறியலாம்.

ச-கை. சாஸ்திர விசாரம்பண்ணாமல் பிரமத்தை யுபதேசமாய்க் கேட்டறிகிற தெப்படியென்னில்.

உ-ம். கன்மசூத்திரத்தைப் படியாமற் கன்மானுஷ்டானஞ்சித்தித்தாப் போலவும் ஆகமபுராணங்களெல்லாம் படியாமல் உபாசனையனுஷ்டிக்கிறாப் போலவும் சாத்திரவிசாரம்பண்ணச் சக்தியில்லாதவன் மகாத்துமாக்களிடத்திற் பிரமமின்னப்படியிருக்குமென்கிறதைக் கேட்டுக்கொண்டு பாடிக்கலாம்.

ச-கை. இப்படி சாட்சாத்த்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராகோ பரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேது அபரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதிபங்கமேது சாத்திர விசாரஞ்செய்தாலும் சிலருக்குச் சாட்சாத்த்காரம் ஏனவரில்லை சாத்திரமெல்லம்படித்துஞ் சாட்சாத்த்காரம் வாராதவனுக்குச் செய்காரிய மேதென்னில்.

உ-ம். சாத்திரயுத்தி வாராதவனுக்கு உபதேசத்தார் சாட்சாத்த்காரம் வாராது சிரத்தையில்லாத தேபரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம்விசாரமில்லாததோஷமே யபரோட்சஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தம் விபரீதநூலினையால் சாத்திரம்படித்துஞ் சாட்சாத்த்காரம் வாராமலிருக்கிறது விசாரபலமான சாட்சாத்த்காரம்வருமளவுஞ் சாத்திரத்தைத் திருப்பித்திருப்பி விசாரிக்க பரிட்சைய்வகையார் தர்ப்பம் நானூக்குநான் பரிபக்குவ மாகிறாப்போல் ஞானமூர்த்திக்கவிசாரத்தார் பரிபக்குவமாம்.

ச-கை. மரணபரியந்தம் விசாரரம்பண்ணின வாமதேவர் சடபரதருக் குமந்தச்சன்மத்திலேன் ஞானமுதையமாகவில்லையெனில்.

உ-ம். பிரதிபங்கங்களினால்.

ச-கை. பிரதிபந்தமாவதெத்கனை விதமாயிருக்கும்.

உ-ம். பூதப்பிரதிபந்தமென்றும் பௌஷிப்பிரதிபந்தமென்றும் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் பூதப்பிரதிபந்தமான விறக்கநூலப் பிரதிபந்தமானது கைவிட்ட எருமைபின்பற்று சன்னிபாசியாரிடத்திற் காணப்பட்டது மெளவியபிரதிபந்தமான வெகிரகூலப்பிரதிபந்தமானது சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாங்கவிசாரம்பண்ணின வாமதேவரிடத்தில் ஒரு சென்னமாகவுஞ் சடபரதரிடத்தில் மூன்றுசன்னமாகவுஞ் காணப்பட்டது வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமான நிகழ்

காலப்பிரதிபந்தமானது விஷயாசத்தி பிரகஸ்யாமாந்தியம் குத
ம்க்கம் விபரீதபாவனை துராக்நிரகவகந்தை

ச-ஐ, இந்நிபிரதிபந்தங்களைத் தள்ளுமுபாயமேதென்னில்.

உ-ம், பூதப்பிரதிபந்தத்தில் கவனவன்புத்தியை யனுசரித்துப் போதி
க்கத்தீரும் பெளஷ்யப்பிரதிபந்தத்திற்கு சன்னமெடுத்து குரு
மந்திரதேவதைகளை யுபாசிக்கத்தீரும் வர்த்தமானப்பிரதிபந்த
த்திற்கு விஷயாசத்தி சாதனசதுஷ்டயத்தாற்றீரும் விறகியா
மாந்தியம்பலகாலம் சிரவணம் பண்ணத்தீரும் குதற்கம்மன்ன
த்தாற்றீரும் விபரீதபாவனை நிருத்தியாசனத்தாற்றீரும் துராக்
நிரகவகந்தை சமாதியாற்றீரும்.

ச-ஐ. வேதாந்த விசாரம்பண்ணியும் அவுஷ்பத் பிரதிபந்தத்தினால் ச
ன்னம்வருமென்றால் விசாரஞானமும் விரயத்தமாமோ பிரதி
பந்தத்தாற் சன்னம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாண முண்டோ
வென்னில்.

உ-ம். விசாரத்தாற் பிறந்தஞானம் பிரதிபந்தந்தொலைந்தவுடன் மோ
ட்சத்தைக் கெடுக்கையினால் சாத்திரவிசார மொருக்காலும்
பாழாய்ப்போகாது யோகப்பிரஷ்டன் இரண்டொருசன்னத்தி
ல்கிருதார்த்தனுவானென்கிற தோவசனமே பிரமாணம்.

ச-ஐ. பிரதிபந்தந் திரத்தக்கதாக வுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோ
நிற்குணமோ வென்னில்.

உ-ம், நிற்குணம்.

ச-ஐ. சகுணமானுவபாசிக்கலாம் நிற்குணத்தை யெப்படி தியானம்
பண்ணுகிறதென்னில்,

உ-ம். கேட்டவண்ணந் தியானிக்கிற திருவகைக்குஞ்சரி.

ச-ஐ. வாக்குக்கு மனதிற்குமெட்டாத நிற்குணத்தை எப்படியான
ம்பண்ணலாமென்னில்.

உ-ம், வாக்குக்குமனதிற்கு மெட்டாததை விசாரித்துச் சாட்சாத்தா
ரம் பண்ணுகிறப்போல் கேட்டுச்சிந்திக்கலாம்.

ச-ஐ. யாதொன் றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதெல்லாம் பிர
மல்ல தானாயறியப்பட்டதே பிரமமென்றொரு வேதஞ்சொன்
னபடியாற் பிரமத்திற்குபாசனை நிஷேகம்என்னில்.

உ-ம். அறியப்பட்டதற்கு மறியப்படாததற்கு மன்னியமா யிருக்கிற
தேபிரமமென்றொருவேதத்தில் ஞானத்தைநிஷேகிக்கின்றது.

ச-ஐ. பிரமவுபாசனையில் உமகித்தனைபக்தி யேதென்னில்.

உ-ம், உடக்குத்தான் இத்தனைதுவேஷமேது

ச-கை, நிற்குணத்தை யுபாசிக்கிறதற்குப் பிரமாணமேது விதிதானே தென்னில்.

உ-ம், தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்கேகிய மென்கிற நாலுவுறு நிஷத்தும் பிரமாணம் பஞ்சிகாண மகாவாக்கியமே யனுஷ்டா னவிதி.

ச-கை, பஞ்சிகாணம் ஞானசாதனமல்லவோ எல்லாரு மனுஷ்டிக்கவி ல்லையெயென்னில்.

உ-ம், ஞானசாதனமென்கிறது நமக்குஞ்சம்மதம் அனுஷ்டியாதவன் தானேகெட்டான் அதனாற்பிரமவுபாசனைக்குத் தாஷணமில்லை

ச-கை, எல்லாரு மனுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரோன்சொல்லவாந்திரோ ன்னில்.

உ-ம், சில மூடர் இதிலு மதிகமென்று வசியமந்திரத்தைச் செபிக்க ட்டும் அதிலும் யாமமூடர் கிரியைபண்ணட்டும் அந்த மூட் னைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமூட்சுக்களைக்குறித்தே நிற் குணவுபாசனை சொன்னேம்.

ச-கை, இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறதே நிற்குணமானால் இந்த நிற்குண வஸ்துவிற கானந்தாகிருணங்களும் அஸ்தலாகி குணங்களுமு ண்டென்னக் கூடாதேயென்னில்.

உ-ம், சுருதிரம்மதமாக இந்த லட்சண சூத்திரஞ்சொன்ன விபாச னைக்கேள்.

ச-கை, சச்சிதானந்தம் நானென்கிறதே வுபாசனையானால் ஞானத்திற் குந் தியானத்திற்கும் வேதமேதென்னில்.

உ-ம், வஸ்து தந்திரம் ஞானமென்றும்காத்த தந்திர மூபாசனையெ ன்றஞ் சொல்லுகிறதேவேதம்.

ச-கை, வஸ்து தந்திரமாயிருக்கிற ஞான மெதினால்வரும் வந்தபின் னென்னத்தைச்செய்யும் அதை மறந்தாலானியேது அந்தஞா னமுள்ளவ னெப்படியிருப்பானென்னில்.

உ-ம், அக்கினியை யக்கினியென்கிறுப்போல் கபாவத்தைச்சொல்லு கிற வஸ்து தந்திரஞானம் விசாரத்தினால்வரும் சகல சங்சார த்தையுஞ்சுடும் மறந்தாலுஞ் சங்சாரத்தைக்கொடாது அந்த ஞானி சீவன்முத்தைய் நித்திய திருப்தியையடைந்து யிராரத் துவ கூடியத்தைப்பார்த்திருப்பன்.

ச-கை, கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை யெதினால்வரும் வந்தபின் னென்னத்தைச்செய்யும் அதைமறந்தா லானியேது அந்த ஞா னமுள்ளவன் எப்படியிருப்பானென்னில்.

உ-ம், உபசாரத்தால் ஸ்திரியை யக்கினியென்பதுபோல் கர்த்ததந்தி ரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருவியதேசத்தால்வரும் தியானித்த

யோது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக்கொடுக்கும்மறந்தால் விட்சேபத்தின் கையிற் காட்டிக்கொடுக்கும் இந்தவுபாசகன் நித்திரையு மாணமும் வருமளவுந் தியானத்தைச் செய்துக்கொண்டிருப்பன்.

ச-கை. இந்த வுபாசனை முதிர்ந்ததற் கடையாளமேதென்னில்.

உ-ம். சொற்பனத்தில் பிச்சையெடுக்கிறவன் பிச்சை யெடுக்கக் காண்கிறுப்போலவும் வெதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறுப்போலவும் செபிக்கிறவன் செபிக்கக்காண்கிறுப்போலவும் இந்த வுபாச கருந்தினந்தோறும் தியானம்பண்ணக்கண்டால் வுபாசனைமுதிர்ந்தது.

ச-கை. ஞானம் வஸ்து தந்திரமென்பதிலுந் தியானங் கர்த்த தந்திரமென்பதிலும் புத்தியேதென்னில்,

உ-ம். கூடஸ்த சைதன்ஸியத்தை வேதஞ்சொன்னபடியிருக்கிறதோ வில்லையோவென்று லட்சணவிருத்தியா லொருபடித் தாய்ச் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதேயன்றி தான் வேண்டிய ஐடி சிந்திக்கப்படாதபடியால் ஞானம் வஸ்து தந்திரம் உபாசனை தனக்கு வேணபடி. செய்துக்கொள்ளவும், செய்யாமலிருக்கவும் மாதுபாடாய்ச் செய்துக்கொள்ளப்பட்டபடியால் கர்த்த தந்திரம் ஆகையால் உபாசனைக்கெந்நேரமும் தியானஞ்சாவதானமாய்ப்பண்ணவேண்டும்.

ச-கை. எந்நேரமும் தியானத்தின் மனதாயிருக்கிறவனுக்குச் செய்காரிய மெப்படிநடக்கும் சாட்சாத்கார ஞானிக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்குமென்னில்.

உ-ம். பாபுருடனை யடைகிறநாரி எந்நேரமு மவ்விடத்தி லாநுடமனதாயிருந்தாது மேலெழுந்தவாரியாய் செய்காரியஞ் செய்து ஒப்பிவிக்கிறுப்போல தியானம்பண்ணுகிறவனும் மேலெழுந்தவாரியாய் செய்காரியஞ் செய்வன் கூத்தாடி பாசாங்கடிக்கிறுப்போல் சீவன்முத்தன் நன்றாகச் செய்காரியமொன்றுந் தப்பாமற்செய்வன்.

ச-கை. லோகவியாபாரத்திற்குவிரோதமேதுஅவிரோதமேதென்னில்.

உ-ம். மனதார் தியானமும் மற்றதேக விந்தியிங்களாற் செய்தொழிலும் இப்படி யிருவாளிச்சவேலையானபடியால் உபாசனை லோகவியாபாரத்திற்கு விரோதம் ஆன்மா சின்மாதிரம் மற்றுள்ளதெல்லால் மாயாமயமென்கிற ஞானத்திற்கு விவகார சாதனமான திரிவிதகாணத்தி லொன்றும் வேண்டாதபடியால் ஞானம் விவகாரவிரோதமல்ல.

ச-கை சாட்சாத்காரமுள்ளவனுக்கு லட்சணமேது பிரமத்தியானம்மண்ணுகிறவனுக்கு லட்சணமேதென்னில்.

உ-ம். கடத்தைப்பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தெண்டியாததுபோலத்தத்துவமுள்ளபடி கண்டுகளித்துகவலைகெட்டிருக்கிறனனானாபிரமஞ்சத்தைநினைத்தார் நியானங்கலைத்து கெட்டுப்போமென்கிற ஏக்கத்தோடே புத்தியைமறித்துத் தெண்டித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் உபாசகன்.

ச-கை. ஒருக்காலநிற்கடத்தை மறுபடியேவண்டியபோதற்கிறதற்குஞ்சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படி யிருக்குமென்று சொல்லுகிறதற்கும் எத்தனமில்லையே பிரமஞானிக்கு இப்படி கூடுமோவென்னில்.

உ-ம். அப்பிரகாசமாயிருக்கிறகடமே ஒருக்காற்கண்டத்தோடே இப்படியென்றிந்தார் சுயம்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குக் கேட்கவேண்டுமோ.

ச-கை. நான் பிரமமென்கிற விருத்திஞானங் கணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போமேயென்னில்.

உ-ம். இதுவுங் கடஞானத்தோடுஞ்சரியல்லவோ.

ச-கை. இப்படி தத்துவஞானிக்கொரு சிந்தனையு மில்லாவிட்டால் எங்கேரமு மனது வெளியிடுமேயென்னில்.

உ-ம். சுற்பிதமா யிருக்கிறவஸ்து பிரவிர்த்திச்சதுகொண்டு தனக்கானியேது.

ச-கை. இப்படியானால் உமது சித்தாந்தமும் அமரியாதையாய் முடியுமேயென்னில்.

உ-ம். விதிநிஷேதசாஸ்திரமரியாதை தத்துவ ஞானியைக்குறித்துச் சொன்னதல்ல.

ச-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரமானாக்குறித்துப் புறப்பட்டதென்னில்.

உ-ம். வர்ணச்சிரமம்வயது அவஸ்தையென்கிற அபிமானியைக்குறித்துப்பிறப்பட்டது.

ச-கை. ஞானிக்கு வர்ணச்சிரமம்வயது அபிமானமில்லையோஎன்னில்.

உ-ம். இந்த வர்ணச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதிமாத்திரத்திற்க்கண்டதல்லாமல் ஆன்மாவிடத்திலில்லை.

ச-கை. முன்பு அஞ்ஞான அவஸ்தையி லனுசரித்தவதிகள் மற்றோர் அவஸ்தையிற்கைவிட்டார் றேஷமில்லையோவென்னில்.

உ-ம். கர்மி னுக்குப் பாலிய அவஸ்தையில் விதிநிஷேதத்தேவையற்றதுபோல் ஞானவவஸ்தைக்குக்கேவையிலில்லை.

ச-கை. குழந்தையொன்றுமறியாத வஞ்ஞானியல்லவோ ஞானியு மப்படியோவென்னில்.

உ-ம். ஒன்றுமறியாத பாலகனுக்கு மெல்லாமறிந்த சர்வேஸ்வரனுயிருக்கிற ஞானிக்கும் இவ்விருவருக்கும்விதி நிஷேதபேதத் தேவையில்லை.

ச-கை. பின்னையாருக்கு விதிநிஷேதமென்னில்.

உ-ம். சொற்பமுறிந்து மறியாமலுயிருக்கிற டிரிடானைக்குறித்துவிதி நிஷேதமெல்லாம் புறப்பட்டது.

ச-கை. ஞானியாயிருக்கிறீர் செகதிஸ்வரனாற் சாமானுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமெயென்னில்.

உ-ம். சாமானுக்கிரக சாமர்த்தியத் தபோபலமல்லாமல் ஞானமல்ல.

ச-கை. தமசார் பிரமத்தையறியவேண்டுமென்று தயித்திரிய வுபநிஷத்திற்சொல்லுகிறதே ஆகையால்ஞானம் தமோபலமல்லவோவென்னில்.

உ-ம். இந்த ஞானகாரணமான தமச சாமானுக்கிரகத்திற்குக்காரணமல்ல.

ச-கை. இந்த ஞானத்திற்குப் பூர்வாசாரியர்களாயிருக்கிற வியாசர் யாக்கியவர்க்கர் முதலானமேருக்கு இருவகையும் காணப்பட்டிருக்கின்றதே இப்படி ஞானமுள்ளபேருக்கெல்லாம் இருக்கவேண்டாமோவென்னில்.

உ-ம். மந்திரவாத சாமர்த்தியமும் ஞானமும் ஒருவனிடத்தி லிருக்கக்கண்டாப்போலவுஞ் சோதிஷமும் ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்கண்டாப்போலவும் ரசவாதமும் ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்கண்டாப்போலவுஞ் சாமானுக்கிரகமும் ஞானமும் வியாசர்திகளிடத்திற் காணப்பட்டது இந்தச் சாமர்த்திய விசேஷங்களெல்லாம் ஞானமல்ல ஞானமாதிரி மப்பியாசித்தவனிடத்திற் சீவன் முத்திமாதிரிமே யல்லாமல் இந்தச் சாமர்த்தியமெல்லாங்காணாது.

ச-கை. சாமானுக்கிரக சாமர்த்தியமில்லாதிருந்தால் இவனென்ன ஞானியென்று எல்லாராலும் நிந்திக்கப்படுமெயென்னில்.

உ-ம். விதி நிஷேதசாஸ்திரத்தைக்கைவிட்ட சன்னியாசிகளை யெல்லாரும் பூசைமண்ணுகிறதேயல்லாது ஒருவரும்! நிந்திக்கக்கூடோம்.

ச-கை. மோகஸம்பட்டையத் தூர்த்தனாயிருக்கிற பேரெல்லாஞ் சன்னியாசிகளை நிந்திக்கிறார்களேயல்லாமல் பூசிக்கக்கூடோமே யென்னில்.

உ-ம். இவ்விதத்திற்கு வர்ணச்சிரமதேகாபிமானிகள் ஞானியைநிந்திக்கட்டும் மாடுகள் புலிகள் ஞானியைப்பாபவாட்டும் அதனால் ஞானிக்காளியேது.

ச-கை. ஆனுகயா விப்படிவேணவண்ண மிருக்கலாமென்கிறபடியினால் ஞானிக ளரசாளலாமோவென்னில்.

உ-ம். ராச்சியபாரம் பண்ணவேண்டினாலும் பண்ணலாம்.

ச-கை. மாயாதற்பிதமானசகத்தில் மித்தையென்கிற புத்திவந்தபின்பு ராச்சியபாரம்பண்ண விச்சைவந்தால் ஞானமப்பிரயோசனமாமேயென்னில்.

உ-ம். மித்தையாபுத்தியினு லாசையற்றுப்போனால் கர்மந்தான் உபாசனைதான் தியானந்தான் ராச்சியந்தான் பிரார்த்தனா முள்ளபடியே ஞானிசெய்துவருவன்.

ச-கை. உபாசகனுக்கும் இப்படி வேண்டியவண்ணம் இருக்கலாகாதோவென்னில்.

உ-ம். மூர்த்தித்தியானம்போலத் தியானத்தால் நாம் பிரமமென்கிற நிலை தியானம்விட்டால் இல்லாமற்போகிறபடியால் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் உபாசகனுக்கு வேண்படி ஞானியைப்போ விருக்கக்கூடாது.

ச-கை. ஞானிக்கும் ஞானமற்றிருக்கிறவேளையில் பிரமத்துவமில்லாமையென்கிறவோவென்னில்.

உ-ம். பிராமணனுக்கு நான் பிராமணனென்கிறது நினைவாவிட்டாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிறப்போல லட்சணவிருத்தியால் ஆன்மாவைச் சோதித்தறிந்திருக்கிற ஞானிக்குத் தான் பிராமென்பது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாது தியானம்பண்ணுகிறவனைப்போல் மறந்து கெட்டோமென்கிறது ஒருக்காலம்வாராது.

ச-கை. இவ்விதமா யுபாசகனுக்கு மறந்திருந்தாலும் சுபாவ சித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவமுண்டோ விலலைபோவென்னில்.

உ-ம். இந்த வுபாசகன் மாத்திரமல்ல மற்றப்பாமார் நற்காரசாதிமுதலானதுக்கும் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தான்.

ச-கை. பாமார் விலங்குகண் முதலானவைக்கும் நான் பிரமமென்கிறவறிவில்லாமையாற் சுபாவசித்தமாயிருக்கின்ற பிரமத்துவத்தினால் பிரயோசனமேதென்னில்.

உ-ம். அப்படி யறிவில்லாமை யிவனுக்குஞ் சரியானபடியாற் சுபாவசித்தம் பிரமத்துவத்தினாற் பிரயோசனமற்றுப்போனதுஞ்சரி

ச-கை, ஆனால் பிரமத்தியானமும் இப்படி பிரயோசனமற்றதோ வென்னில்.

உ-ம், பட்டினியிருக்கிறதிலும் பிச்சையெடுத்தாகிலும் மொசிக்கிறது தாவனையென்பதுபோல் இகரவியாமாரத்திலிருந்து விட்சேமப்படுகிறத்திலும் பிரமத்தியானமதிகம்.

ச-கை, எந்தெந்தச் சாதனையைப்பார்க்கிலும் பிரமத்தியான மதிகமென்று சொல்லவந்தீரென்னில்.

உ-ம், பாமரவியாபாரத்திலும் கர்மானுஷ்டான மதிகம் அதனிலுஞ் சகுணவுபாசனையதிகம் அதனிலும் விஸ்வரூபத்தியானமதிகம் அதனிலுஞ் சாதனசதுஷ்டயமதிகம் அதனிலுஞ் சிவணமதிகம் அதனிலு மனனமதிகம் அதனிலுநிற்குணத்தியானமதிகம்.

ச-கை, ஈதெல்லாம் ஒன்றுக்கொன் றுதாரதன்மியமா யிருப்பானே நென்னில்.

உ-ம், இராஜாவைக் கிட்டக்கிட்டப் பெளஷதிகமும் பிரயாசை அற்ப முமாயிருக்கிறுப்பேரல பிரமஞானத்தைக் கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்கமதிகம்.

ச-கை, பிரமத்தியானத்திற்குமேல் ஞானமெத்தனைபடி யொழுங்கிலிருக்கின்றதென்னில்.

உ-ம், சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்தில் ரத்தினத்தைக் கொடுக்கிறுப்போல் நிற்குணத்தியானந்தான் முடிந்தவிடத்திற் பிரமஞானஞ் சமாதியாகிறதேயல்லாமல் இடைநடுவே வேறுசாதனமில்லலை ஆகையால் அறிந்தவ னறியாதவ நெல்லாருக்கு முள்ளிடக் குறுக்குவழியே மோட்சத்தைக் கொடுக்கையால் தியான தீபத்தில நிற்குணத்யானத்தைச்சொல்லவந்தோம் சித்தவிரோதமே சமாதியென்றும் இதுவே சத்தியமென்றும் அமிர்தவிந் துப்பிஷத்திற் சொல்லுகின்றது.

ச-கை, அதுவென்றும்றியாதவருக்குத் தியானத்தினு லெப்படிசித்திக்குமென்னில்.

உ-ம், தியானமாத்திரத்தால் கான் பிரமமென்கிறபுத்தி திடப்பட்டு நிலைநின்றவுடனே நிர்விகாரத்துவ லட்சணமும் புத்தியிலெளிதாயேறும் இதுகாரியத்தால் சமாதியாகவுங்காணப்படும் ஆகையால் சகலசாதனங்கட்கும் பிரமத்தியானமே யதிகம்.

ச-கை, மூர்த்தத்தியானம் தீர்த்ததாடனஞ் செய்வதனும் இப்படி மோட்சசாதனமாகாதோவென்னில்.

உ-ம், பிரமத்தியானத்தை யுபேட்சித்து தீர்த்ததாடனம் செயயோகங் களைப்பண்ணுகிறது உள்ளங் கையிலிருக்கிற ழாற்றிரானையை

மெய்ந்து எட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியா
கையார் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான சாதனம் ஒன்று
மில்லை.

ச-கை, இப்படிக்குச் சாட்சாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத் தியானம்பண்
ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோவென்னில்.

உ-ம், நீசொன்னது நன்மைதான் இப்படியோகசுமாதி முதலானது
கள்சாட்சாத்கார விசாரங் கிடையாதகாலத்திற்குவிதி.

ச-கை, பிரமத்தியானம்போல யோகசுமாதியுஞ் சாட்சாத்காரத்திற்கு
க்கிட்டின பூமியென்கிற தெதினுவென்னில்.

உ-ம், யோகத்தால் விட்சேயமெல்லாந்துடைப்பட்டு சித்தநிரோதம்
வரும் அந்தச்சித்தத்திற் சாட்சாத்கார விசாரமெளிதாயேறும்.
ஆகையால் யோகமுக்கியமென்றது.

ச-கை, இப்படியானால் சாங்கியத்திற்கும்யோகத்திற்கும் விசாரமே
தென்னில்.

உ-ம், சிதாபாசனையும் ஆன்மாவையும் பருத்துக்காண்கிறதும் ஓசு
மையாய்க் காண்கிறதும்பல்லாதுவேறொருவிசாரமும்மில்லை.

ச-கை, பிரமத்தியானத்தினால் சாட்சாத்கார விசாரத்தை யல்லாமல்
மோட்சமுண்டென்கிறதற்குஉத்தியேது பிரமாணமேதெனில்.

உ-ம், குளவியைநினைத்தபுழு குளவியானுப்போ லென்கிறதேயுத்தி
இந்தப்படி மரணகாலத்தி லெதைநினைத்தான் அதுவாய்ப்போ
வனென்கிற தீதாவசனமே பிரமாணம்.

ச-கை, தியானந் திடப்பட்டல்லவோ ஆபத்தவேளையி லுதவவேண்
டும் இடைவட்டத்திற் சரீரம்விழுந்தா லெந்தக்கதியையடைவ
னென்னில்.

உ-ம், பிரமலோகத்திற்போய் தத்துவஞானத்தையடைந்து மோட்ச
மடைவனென்று தாபநீய வுபநிஷத்துசொல்லுகின்றதுஇதை
த்தவிர மோட்சத்திற்கு வேறுவழியில்லையென் மெகர்வேதக்
திவ்ஞ்சொல்லுகின்றது நாகசிகேதுவுக்கு எமனிகேவழியாய்ச்
சொன்னுனென்றுஞ் சத்தியகாமனென்கிறரிஷிக்குப் பிரகலா
தன் இது வழியாகச்சொன்னொன்றுங் கிருஷ்ணனும் ஆன்ம
கதைபிற பூமியிலிருக்கிற புதைபலை யெடுக்கிறதற்கு வெட்டு
கிறதே வழிபொழிய வேறுவழி யில்லாததபோல் பிரமத்தை
யடைகிறதற்குத் தியானமேவழியொழிய வேறுவழியில்லையெ
ன்றுந் தேகமாகிற கல்லைப்புத்தியாகிற குந்தாவிசார் பொளிக்
துதள்ளி நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தாற் பிரமமாகிறபுதை

யலை யடையலாமென்றார் ஆகையால் தியானத்திற்குச் சரியானமோடசமார்க்கம் வேண்டுமென்றுமில்லை.

ச-கை. சாட்சாத்திரித்தரியவேண்டினபிரமத்தை அப்படியனுயவியாமற் தியானத்தா லெப்படியடையலாமென்னில்.

உ-ம். அனுபவமில்லாவிட்டாலும் நான் பிரமமென்று சிந்தித்தால் அசத்தாயிடுக்கிற வத்துவுந்தியானத்தாலடையலாயிருக்கையிலுற்றவிசாரிக்கத் தானு யுண்மைப்பொருளாயிருக்கிற பிரமந்தியானத்தாலடையப்படுமோவென்று ஒருவரையும் கேட்கத் தேவையில்லை ஆகையால் பூதமாயிருக்கிறநாசியை யுபாசித்தேகாசப்பிரமஞ் சித்திக்கிறுப்போலவுஞ் சம்வாதிப்பிராந்தியிற் பிரவிர்த்திக்காததினம் அகப்பெட்டார்போலவும் தேகாபிமானம்விட்டு தியானத்தினால் அத்துவிதமாயிருக்கிற ஆத்மாவே தானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோட்சத்தையடைவனென்று வேதஞ் சொல்லுகின்றது இந்தத் தியானதிபிகையை யாதொருவ னிரந்தரம் பராமரிக்கிறானே அவன் சகலசந்தேகமுமற்றுப் பிரமத்தியானத்தை நிரந்தரஞ்செய்து மோட்சத்தையடைவன்.

தியானதிபிகை- முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

நாடகதிபிகை.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலையமாட்டாதவனுக்கு ஆக்மனானம் வருகிறவழியை நாடகதிபிகையிற்சங்கிரகித்துச்சொல்லுகின்றார்.

ச-கை. ஆன்மாவாவதார் அவருக்குச் சிருஷ்டி யெதினால்வந்தது சகத்தானவஸ்துவெது சிவனுவதார் சமுசாரபந்தமாவதெது இதை விடுவிக்கிறமுத்தியெது இந்தமுத்திக்குச்சாதனமேதென்னில்.

உ-ம், மாயாசத்திக் காதாரமாயிருக்கிற அத்துவை தானந்தசைதன் னியமேயானமா நிருவிகார சுபாவமாயிருக்கிற இவருக்குத்தம் முடைய மாயாவுபாதியாற் சிருஷ்டிவந்தது ரச்சசம்மம்மோல் சகத்தாய்த் தோற்றினவர் ஆன்மா வுபாதிகளிற் பிரதிபிம்பித்துச் சரீரங்களிற் பிரவேசித்து விவகரிக்கிற சிதாபாசன்றான் சிவன் சிதாபாசத்தோற்றரவானது வைத்ததோற்றாவேபந்தம் விசாரத்தான்மாயை நந்தமானபின்பு சித்திக்கிற அத்துவைத நிலையே முத்திவேதாந்த விசாரத்தாற் பிறந்தனானமே முத்தி

ச-கை. வேதாந்தவிசார மெதினால்வருங் குருவை வழிப்பட்டு விசார
ம்பண்ணுகிறவனா குருமுகமாய் ஞானத்தைக் கொடுக்கிறவ
ரார் எதுசெய்தால் ஞானங்கொடுப்பாரென்னில்.

உ-ம், அனேகசெனனம் ஈஸ்வரனை யுபாசித்தபேருக்கு வேதாந்தவி
சாரம்பண்ணக்கிடைக்கும் நானென்று தேசவபிமானியாயிருக்
கிற சைதன்னியமே விசாரிக்கிற கர்த்தன் சகதிஸ்வரனை குரு
ரூபமாய் ஞானங்கொடுக்கிறவர் நிஷ்காம வனுஷ்டானமுத்தி
யால் ஞானங்கொடுப்பார்,

ச-கை, ஈஸ்வரனாவதார் ஒரு சைதன்னியத்திற்குச் சீவன் ஈஸ்வரனை
ன்று இருவகைத் தாரதன்மிய மெதினாலவநது இவர் மாயை
யார் சிருஷ்டிப்பண்ணுகிற அடை வெப்படி சிருஷ்டிக்குச் சாத
னபரம்பரையேது எத்தனை வகுப்பிற் சிருஷ்டியடங்கிற்று இத்
தவகுப்பெல்லாம் தோற்றுவிக்கிறவாரென்னில்.

உ-ம், சாத்தீகவுபாதியால் திரிமூர்த்திருபமாய்த் தோற்றின சைதன்
னியம் ஈஸ்வரன்மாயை அவித்தையென்கிற வுபாதியார் ரூ
தன்மியம் தந்ததல்லாது சைதன்னிபத்தையற்றி வரவிடலை
சாத்துவீக வுபாதியால் ஈஸ்வரனையும் ராஜசவுபாதியார் சீவ
னையும் தாமதவுபாதிபான் மனதுமுதலான பூதபௌதீகப் பிர
பஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதி குணத்திரயம் மனது
நானிடென்கிற விருத்தி இந்தநான்குஞ் சிருஷ்டிக்குச் சாதனப
ரம்பரையா நானென்கிற விருத்தியிலும் ஈதென்கிறவிருத்தியிலுங்
கர்த்தாவும் விஷயமாயிருக்கிற சிருஷ்டியடங்கிற்று இத்தனை
யுந் தோற்றுவிக்கிறவர் ஜன்மா,

ச-கை. நானென்கிறவிருத்தி கர்த்தாவை பொருவனைக்கற்பிப்பானேன்
இதுவென்கிற விருத்திச் சத்தாதிகளைத்தையுங் கற்பிப்பானே
னென்னில்.

உ-ம். நானென்கிறவிருத்தி யேகாக்கிரமானபடியால் கர்த்தா ஒருவ
னையே கற்பித்தது இதுவென்கிறவிருத்தி இந்திரியபேதங்களா
ல்-அனேகாக்கிரமாய்ப் பிறிந்தபடியால் பஞ்சவிஷயத்தைக்
கற்பித்தது.

ச-கை. கர்த்தாவொன்றென்கிறதிலும் விருத்தியிரண்டென்கிறதிலும்
விருத்திசுப்பிதமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம். நாடகசாலை விளக்கு ராஜாவையும் ஸ்ரீவாரங்கனையும் ஆடுகிற
வளையுந் தாளமத்தனக்காறளையும் தாரதன்மியமறத்தோற்றுவி
த்து அவர்க ளில்லாதவேளையிலுந் தான் விளங்குகிறுப்போ

லக் கர்த்தா முதலானவை யுள்ளவேளையும் இல்லாதவேளையும் கண்டிருக்கிற சாட்சிதானென்கிற அனுமவமே பிரமாணம்.

ச-கை. நாடகசாலைவிளக்கு ராசாமுதலான திட்டாந்தத்தையும் என் சரீரத்தி லீது இன்னதென்று யகுத்துக்காட்டுமேயென்னில்.

உ-ம். அகங்காரியே பிரபுவிஷயங்களை பரிவாரங்கள் கூத்தாடியே புத்தி இந்திரியங்களை தாளமத்தளக்காரர் இத்தனைபுந் தோற் றுவிக்கிறசாட்சியேதீபம்.

ச-கை. அசைவற்ற சாட்சிக்குத் தீவட்டி. திட்டாந்தமாகா தென்னில்.

உ-ம். அசையாம னுட்டிவைத்த பகல்வத்தி யிருந்தவிருப்பினாலு புற மூந் தோற்றிவிக்கிறுப்போல் அகண்ட பரிபூரணமா யசைவற் றிருக்கிற ஆன்மா உள்ளும் புறம்புந் தோற்றுவிக்கிறார்.

ச-கை. உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்து உள் ளேயிருக்கிறவரார் வெளியிலிருக்கிறவரார் உள்ளும் புறம்புந் திரிகிறவரார் உள்ளும் புறம்பு மசையாதிருப்பவ ரானென்னில்.

உ-ம். உள்ளும் புறம்பென்கிறது சரீரத்தைக்குறித்தேயொழிய சாட் சியைக்குறித்தல்ல நானென்கிறவகங்காரியுள்ளேயிருக்கிறவன் வெளியிலிருக்கிறது விஷயங்கள் உள்ளும் புறம்புந் சஞ்சரித் துக் கூத்தாடுகிறது புத்தி உள்ளும்புறம்பு முள்ளதையெல்லா மசையாமனின்று தோற்றிவிக்கிறவர்சாட்சி.

ச-கை. உள்ளும் புறம்புந் சஞ்சரிப்பது புத்தியேயானால் அப்படி ஒரு வருஞ் சொல்லக்கானோம் நான்போனேன் நான் வந்தேனெ ன்று சொல்லுகிறார்கள் இதில் காரணமேதென்னில்.

உ-ம். பலகணிவழியா யுள்ளேயிருந்த வெய்யிலிற் கையசைகிறதை வெய்யிலைசைகிற தென்கிற ப்போல உள்ளே யிருக்கிற புத்தி யும் இந்திரிய துவாரத்து வெளியி லலைந்துதிரிந்து தன்னுடை யவலைச்சலைத் தன்னைத்தோற்றுவித்த சாட்சியின்பேரி லாரோ பித்ததாகையால் ஆன்மாவிற்கலைச்சலில்லை.

ச-கை. இப்போது இன்னதத்துவ மின்னவிடத்தி லிருக்கிறதென்று யகுத்துக்காட்டினுப்போலச் சாட்சியிருக்கிறவிடம் இன்னவிட மென்று காட்டவேண்டுமென்னில்.

உ-ம். புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவத்தைபிற் சாட் சியிருக்கிற விடத்தைக் கண்டுகொள்.

ச-கை. அப்போது எனக்கொருவிடமும் காணப்படவில்லை சாட்சி யிருக்குமிடம் நீர்தானே சொல்லுமென்னில்.

உ-ம். நிலத்திலிருக்கிறவன் நீரிலிருக்கிறானென்கிறதபோல் புத்திமு தலானது ஒழிந்தவேளையிற் காணப்படாததுகொண்டு ஒருவிட

த்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்ல சகலத்திற்கு மிருப்பிடமாய்க் காணுகையாற் சர்வத்திரபரிபூரணர்.

ச-கை, சகலசெய்களையுங் கற்பிக்கிறதென சகலத்தையுஞ் சாட்சி யெய்வடிக்காண்கிறார் அவரை நாமெப்படி யறிவதென்னில்.

உ-ம். சொற்பனத்தி லுட்பிரபஞ்சத்தையும் சாக்கிரத்தில் வெளிப் பிரபஞ்சத்தையும் கற்பித்தது புத்தி இந்தனையு மறிவா யிருந் தறிகிறவாசாட்சி அவ ருன்னுலையப்படுகிறவரல்ல நீ தானாக வே மிருக்கிறவஸ்து.

ச-கை, இப்படிக்கொத்த அறிவுவருகிறதற்கு உபாயமேது இப்படி தா னாகவிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேது இந் தப் பிரதிபந்தத்தைத்தள்ளி மோட்சத்தை யடைவ தெப்படி யென்னில்.

உ-ம். குருமுகமாய் வேதாந்தத்தைப் படித்தறிவதே யுபாயம் தேகா திகளே நாம்பிரபஞ்சஞ்சத்தியமென்கிற இருவகைப்புத்தியும் பிரதிபந்தம் இந்தப்பிரதிபந்தத்தைக் கொடுக்கிற புத்தியையுங் புத்திகற்பிதப் பிரபஞ்சத்தையும் காண்கிற அறிவாகவிருந்து பிரதிபந்தங்களைத்தள்ளி மோட்சத்தையடைகின்றது.

இந்த நாடகதீபிகையைத் தினமனுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் சாட்சியே தானாகி நித்திய திருப்தியை யடைந்திருப்பன்.

நாட்சதீபிகை - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

விவேகபஞ்சகத்தில்-மூதலாவது

த த் வ ர த த் வ வி வே க ம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தியமாய்ச் சகலவேதசித்தாந்த ரகசியமான விவேகபஞ்சகத்தை வெளியீட்டித் துட் ன்கி ஆகியிற் சிஷ்டாசாரமாய் குருவுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணும்படி அனேகவித லட்சண விஸ்தாரத்தோடு கூடியிருக்கிற மகாமாயா மோ கத்தையெடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கிற ஆசாரியசுவாமிக ளது பாதாரவிந்தங்கட்கு நமஸ்காரமென்று அந்தக் குருமூர்த்தியினு டைய பாதாரவிந்தத் தியானத்தினால் நிர்மல அந்தக்கரணஞ்சுக்கு பர மாத்மாவை யெளிதா யறியும்வழிமுந்தி தத்வாதத்துவவிவேகஞ்ஞொல் லுகின்றார்.

ச-கை, தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதே தெ
ன்னில்.

உ-ம், தத்துவமாவது மரமாத்மா அதத்துவமாவது மாயையு மதன்
காரியமும் அதைப்பகுத்தறிகிறதே தத்துவவிவேகம்.

ச-கை, பகுத்தறிவதெப்படியென்னில்.

உ-ம், அறிவாயிருக்கிற தின்னது அதினுலறியப்படுகிற தின்னதென்
று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறவழி.

ச-கை, அறிவு எத்தனைவிதமாயிருக்கும் அறியப்படுகிற தெத்தனைவித
மாயிருக்குமென்னில்.

உ-ம், அறிவாயிருக்கிறவான்மா பொருவபோயொழிப விரண்டில்லை
அறியப்படுகிறது ஸ்திரமென்றும் அஸ்திரமென்றும் மூலாஞ்
ஞான விருளென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை, அறிவு ஒன்றென்கிறதையும் அறியப்படுவது மூன்றென்கிற
தையும் எனக்குத்தெரியச்சொல்லுமென்னில்.

உ-ம், சாக்கிரத்தில் விசித்திரமாய் ஸ்திரமாயிருக்கிறவிஷயங்களையும்
சொற்பனத்தில் ஆஸ்திரமாயிருக்கிற விஷயங்களையும் கழுத்தி
யிலந்தகாரமாயிருக்கும் விஷயத்தையுந் தினந்தோறும் மாதந்
தோறும் வருஷந்தோறும் கற்பந்தோறு மறிந்துகொண்டிருக்
கிறவறிவு அந்த விஷயம்போ லொருக்காலு முகித்த மறை
யாப்படியினால் ஆன்மா பொன்றையொழிப விரண்டில்லை.

ச-கை, இது லானந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது நாடாமற் றள்
ளவேண்டிய பொருளேதென்னில்.

உ-ம், மூன்றவத்தையிலும் காணப்பட்டபொருளெல்லாந் தனக்கன்
னியமானபடியால் தள்ளவேண்டியது அறிவாயிருக்கிற-தன்
னைக் கைவிடப்படாதபடியால் ஆனந்தமாக நாடவேண்டியது.

ச-கை, இந்த அறிவாயிருக்கிறபொருள் எக்காலத்திலும் தூனாகத்தோ
ற்றினாலும் அஞ்ஞானகாலத்தில் தானாக வறியப்படாம விருங்
பானேனென்னில்.

உ-ம், சகமாகுகளோடோதுகிற தன்பிள்ளைக்குரல் தெரியாததுபோ
ல வனுகிசித்து அஞ்ஞானத்தோடேகூடிக் சூழம்பித் தோற்று
கையார் றோற்றமறிருந்தது.

ச-கை, அனுகி சித்தவஞ்ஞானமாவதேது அதெதினு லுண்டாச்சது
அதற்கு லட்சணமேது அது என்னத்தைச்செய்யும் அதெதி
னும்போமென்னில்.

உ-ம். அக்கினியிலிருந்திருக்கிற சூடுபோலவுஞ் சலத்திலிருக்கிற குளிர்ச்சி போலவும் பிரமத்தினிடத்திற் சீவனையும் செகத்தையும் ஈஸ்வரனையும் உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியென்கிற சத்திகாணையினுதி சித்தவஞ்ஞானம் ஈச்சுவிற் சற்பந்தோன்றினுப்போல் பிரமத்தினிடத்தி லிர்தப்பிரகிருதி தோற்றிற்று சத்துமல்ல அசத்துமல்ல சத்தச்சத்துமல்ல ஒன்றுமல்ல பவவுமல்ல சாவயவமுமல்ல நிரவயவமுமல்ல சாவயவ நிரவயவமுமல்ல பிரமாணமும் அப்பிரமாணமுமல்ல நிரூபித்துப்பார்க்கில் லட்சணங்கொட்டுப் போமென்று வேதஞ்சொன்னதே லட்சணம இது தன்னுடைய முக்குணத்தாற் சீவனையுஞ் செகத்தையும் ஈஸ்வரனையுமுண்டாக்கும் பிரமம் நாமென்கிற அத்துவைக்ஞானத்தாலதுபோம்.

ச-கை. முக்குணத்தாற் சீவனையுஞ் செகத்தையும் ஈஸ்வரனையும் உண்டாக்கின அடைவெப்படி.

உ-ம், மூலப்பிரகிருதியினுடைய சாத்துவிகருணமான சுத்தமாயையிற் பிரதிபலித்தவன் ஈஸ்வரன் பஞ்சகிருத்திப் பராயிருக்கிற இந்த அந்தரியாமியை யுண்டாக்கின மாயையே அவருக்குக் காரணசரீரம் அசுத்தமாயையான அவித்தையிற் பிரதிபலித்ததைன்னியம் சீவன் இந்தப்பிராஞ்ஞானருக்குக் காரணசரீரமான அவித்தை தாரதன்மியமாய் வெருவித்மானபடியால் சிதாபாசர்களுந் அனந்தமா யிருப்பதாமத குணப் பிரகிருதியினின்றும் இற்தச் சீவர்களுக்கு போக போகாதிசனை யுண்டாக்க ஈஸ்வராக்னியினால் ஆகாசம் வாயுவு அக்கினி யப்பு திருதிவு என்னப்பட்ட முக்குணமான குட்சும பூதமைந்த முண்டாயிற்று இந்தப் பூதங்சுன்னுடைய சாத்வீகாம்சத்திலோ ரொரு மாத்திரையெடுத்த ஒன்றாகக்கூட்டினது அந்நக்காரணம் இது சஞ்சலவியாவாரத்தான் மனமென்றும் ஷீச்சயவியாபாரத்தால் புத்தியென்றும் இரண்டிவிதமாயிருக்கும் மீளவுஞ் சாத்வீகம சத்தில் பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தவியெவைத்தது சுகோத்திரம் தொக்கு சட்சி சிவகுவை யாக்கிராணமான ஞானேந்திரியமாயிற்று மீளவும் ராசதாம்சத்தில் பூதத்திற்கோரொரு மாத்திரையெடுத்த ஒன்றாகக் கூட்டினது பிராண வபாண வியானசமான லுகானனான பஞ்ச லாயுக்களாயிற்று மீளவும் ராஜகாம்சத்தில் பூதத்திற்கோரொருமாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்ருபாதம் பாணியாயு உபஸ்தமான கர்மேந்திரியமாயிற்று ஆக இந்தப் பதினேழுகத துவமும் ஷிங்கசரீரமென்றும் குட்சுமசரீரமென்றும் போகசரீரமென்றும்

தனமென்றுஞ் சொல்லப்படும் இந்த சூட்சும சரீரத்துடனே கூடுவதாய் அவித்தையாப் பிரதிபிம்பனுக்குப் பிராஞ்ஞனென்கிறபேர்மாறி தைசதனென்கிறபேர்வந்தது சர்வ சீவர்களுடைய சூட்சுமசரீரமுஞ் சூட்சுமபூதமூங்கூடிச் சமஷ்டிபுத்தியால் இரண்ணிய கெர்ப்பமென்றும் ஈஸ்வரனுக்குச் சூட்சுமசரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும் இந்தச் சூட்சுமசரீரத்துடன்கூடுவதாய்மாயாப்பிரதிபிம்பநுக்கு அந்தரியாமியென்கிறபேர்மாறி சூத்திரான்மாவென்கிறபேர்வந்தது எங்குந் தாதான்மியமாயிருந்தபடியினால் இவகாச் சமஷ்டியென்பது அவனவன் சரீரமாதிரித் தாதான்மியமா யிருக்கிறபடியினால் சீவர்களெல்லாரும் வியஷ்டியெனவது சீவர்களுக்குப் யோகமும் போகத்திற்கிடமான தூலசரீரமு யுண்டாகக்கடவதாகத் தாமதகுணமாயிருக்கிற வாகாசாதிகளேய் பஞ்சீகரணம்யண்ணினார் பஞ்சபூதத்தை யொவ்வொன்றை யிரண்டாக்கி முதற்பாதியைந்தையும் நரன் காக்கித்தனக்கன்னிய பூதங்களுடைய விரண்டாம்பாதி யைந்துடனே தன்னம் சத்துடனே கூட்டாமல் மற்ற நான்கு பூதங்களுடனே கூட்டுவது பஞ்சீகரணம் இந்தப்பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூலபூதங்களிலண்டங்களும புவனங்களும் நான்குவகை தூலசரீரங்களும் போகமுதலானதுமுண்டாயிற்று இந்தத் தூலபூத பெளதீசங்களெல்லாம் ஒருமைப்பாடாய் ஈஸ்வரஸ்தூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும் இத்தோடுகூடி ஈஸ்வரனுக்குச்சூத்திரான்மாவென்கிறபேர்மாறி வைசுவானரனென்கிறகேர்வந்தது தைசதர்களெல்லாம் தூலசரீரங்களுடன்கூடி விசுவர்களாய்த் தேவர்களென்றுந் திரியக்கென்றும் மனிதர்களென்றும் பேராகி ஈஸ்வரன்சொன்னபடியே கன்மம் பத்தி ஞானமென்கிற காண்டத்திரய வனுஷ்டானம்யண்ணி அந்தர் முகமாகாமற் பகிர்முகமானார்கள் எல்லாரு மிப்படி ராகத்தவேஷ பராய்ப்பண்ணின கருமவசத்தாற் செனபந்தங்களில் ஆற்றிற் சுழிவழியே சுற்றுகிற புழுப்போலச் சுழன்றார்கள் தயாளுவாபிருக்கிறவன் அந்தப்புழுக்களைக் கண்பேற்றினவுடனே மரத்தினிழலேற் புழுசுக மடைந்தாப்போல சத்தர்ம பரிபாகத்தாற் குருகுபமாய்வந்த ஈஸ்வரனுடைய ஞானவுபதேசத்தால் அபூர்வமா யொருவன் பஞ்சகோச விவேகத்தைச் செய்து முத்தியடைவன் இந்தமட்டும் மாயைகற்பித்தவடைவு.

ச-கை. பஞ்சகோசமாவதேது இதுகளுடன் ஆன்மாவிற்குத் தாதான்மியமெப்படி இதைத் தானல்லவென்று தன்னும் விவேகமே தென்னில்.

உ-ம். ஸ்தூலசரீரமே யன்னமயகோசம் பிராணனுங் கண்மேந்திரியமும் கூடினது பிராணமயகோசம் மனதுங் கண்மேந்திரியமும் கூடினது மனோமயகோசம் புத்தியும் ஞானேந்திரியமும் கூடினது விஞ்ஞானமயகோசம் காரணசரீரமே யானந்தமயகோசம் நீலாதி வஸ்திரத்தோடு கூடிய வண்ணமாய்த் தோற்றுகிற ஸ்படிகம்போல் ஆன்மாவாயி நுக்கிறதானும் பஞ்சகோசங்களுடன் கூடி அதுகளே தானாய்த்தோற்றுகிறது தாதான்மியம் அன்வயவிதி ரோகமே யிதைத்தள்ளுகிறவிவேகம்

ச-கை. ஆன்வயமாவதேது விதி ரோகமாவதேது இந்த விவேகத்தாற் பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி ஸப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நானென்றறியும் வழியெப்படியென்னில்.

உ-ம். தானாகவிளங்கின தூலசரீரத் தோற்றாத சொற்பன வலத்தை யிற்றான் தோற்றுகிறது அன்வயம் தான்தோற்றுகிலுந் தூலசரீரத் தோற்றாததே விதி ரோசஞ் சூட்சுமசரீரத் தோற்றாத சுழத்தி யவத்தைபிற்றான் தோற்றுவதே யன்வயம் தான்தோற்றுகிலும் லிங்கசரீரத் தோற்றாததே விதி ரோகம் இந்தச்சூட்சுமசரீரத் தோற்றாற் றள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோசமும் தள்ளப்பட்டது சுழத்தி தோற்றாத சமாதியிற் றுன்தோற்றுவதே யன்வயம் தான் தோற்றுகிலுந் சுழத்தி தோற்றாம லிருக்கிறதே விதி ரோகம் இது அன்வயவிதி ரோகம் முஞ்சிப்புலவீற் பக்கத்து மட்டைசளைத்தள்ளி நடுவி லாணியெடுக்குமாறுபோல் அனையவிதி ரோ புத்தியினற் றானுபலழங்கின பஞ்சகோசத்தைத் தள்ளி யப்பாற்பட்ட பிரமமே நானென் னுள்ளபடி யறிவதே அறியும்வழி.

ச-கை. சிவனுக்கும் பரமான்மாவிற்கும் இப்படியுத்தியாற்சாகித்தவகத்துவத்திற்குப் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம். சாமவேதம்காவரக்கியமே பிரமாணம்.

ச-கை. அந்தவாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்னில்.

உ-ம். முன்னுள் சுவயம்பாகியாயிருந்தவுனைக் காலாந்தரத்தில் துரைத்தனம்வந்து தண்டுகைபில்வாக் கண்ட விடத்தில் அவனெயி வனென்கிறசொல் அவனென்கிற சத்தத்திற் சட்டுவமுதலான வுபாதிலட்சணமும் இவனென்கிற சத்தத்தில் தண்டுகை முதலான வுபாதிலட்சணமும் விட்டு இரண்டு சொல்லிலும் சரீர மாதிரிம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே யிவனென்று ஒருவனையே புறையறக் காட்டுகிறுப்போலச் சகத்திற் சூபாதான காரணமான பிரமம் மாயாசபனிதமான ஈஸ்வ

ரன் தற்பரிணாமமான அவருடைய சரீர மிம்மூன்றையுங்காட்
டும் தற்பதம் மலிசத்துவமான அலித்தைபாப்பிரதிபிம்பன் அ
வனுடைய சரீரவுபாதி யிவைசுட்கதிட்டான கூடஸ்தர் இமமூ
ன்றையுங்காட்டுந்தொம்பதம் இவர்களிருவரையும்ஒருவரென்
கிற மசாவாங்கியம் இரண்டிடத்திலுள்ளவுபாதியும் உபாதியுட
னகூடியன சைதன்னியங்களுையும்விட்டு அகண்டமாயிருக்கிற ச
ச்சிதானந்த மொன்றைத்தானே புரையறக்காட்டும் அசிபதமா
னவிட்டுவிடாத லட்சணை.

ச-கை, இப்படிக்கொத்த ஞானம் வரத்தக்கதாகக் குரு சன்னிதானத்
திற செய்காரிய மேதென்னில்.

உ-ம். சிரவனுதிகளே செய்காரியம்.

ச-கை, சிரவனுதலான செய்காரிய மேத்தனைவிதம் அதுகட் சிலட்
சண மேதென்னில்.

உ-ம். சிரவனுதி நான்குவிதன் சகலவேதாந்தங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்
தா லர்த்தவிசாரம்பண்ணிப் பிரமத்திற ஞற்பரியமாய்க் காண்
கிறதே சிரவணம் யுத்தியாலனவரதஞ் சித்திக்கிறதே மனனம்
இப்படி யிருவகையாலுந் தெளிந்தபொருளின் மனதை யேகா
ங்கிரமாய் வைப்பதே நிருத்தியாசனம் தியானம் பண்ணுகிறவ
னையுந் தியானத்தைபு மிழந்து தியானிக்கப்படுகிற வஸ்துமாத்
திரமாயிருக்கிற சித்தமேசமாகி.

ச-கை, இப்படிவந்த சமாதிகுப் பலனேதென்னில்.

உ-ம். அனுகால சஞ்சிதகர்மநாசமுந் தன்னே நிர்மலம் பண்ணுகிற
தர்மமும் வரசனுட்சயமும் அபரோட்சஞானமும் இந்நான்கு
ம் பிரயோசனம்.

ச-கை, இந்த அதிசகசமாதியிலிருக்கிறவன் அப்படியிராமல் பிரபஞ்
சத்தில் விழிப்பானேனென்னில்.

உ-ம். பிராரத்வ சேட்த்தினால்.

இந்தத் தத்வாதத்வ விவேகத்தைப் பலப்படவிசாரித்து மனதைச்
சமாதியிலே லயம்பண்ணினவன் சகல சங்ஸாரத்தையும்விட்டுப் பரம்
பிரமமாவான்.

தத்வாதத்துவவிவேகம்

மூ ற் தி ற் து.

பஞ்சபூதவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் தாமனுபவித்த அத்துவிதத்தின் வழியே சத்துத்தானே இத்தனையுமாயிருக்கிறதென்கிற சாமவேதநர்த்தத் தைப் பஞ்சபூத விவேகத்தினால் வெளியெய்கின்றார்.

ச-கை, சத்தென்ப தேது இத்தனையென்ப தேதென்னில்.

உ-ம். சத்தென்பது அத்துவைதப்பிரமம் இத்தனையென்பது பஞ்சபூதமும் அதினுடைய குணங்களோடும் அதையறிகிற இந்திரியங்களோடும் அதற்குக் காரியமாயிருக்கும் இந்திரியங்களோடும் அந்தக் கரணமொன்றும் நானென்கிற பொருவனும் இத்தனையென்கையுங் கூடினதே யித்தனை யென்று சொல்லப்பட்டது.

ச-கை, இந்தப் பஞ்சபூதம்நிற்குள் எந்தெந்தபூதத்திற் கெந்தெந்தக் குணமுண்டென்னில்.

உ-ம். ஆகாயத்திற்குக் குணமொன்று வாயுவிற்குக் குணமிரண்டு தேயுவிற்குக் குணமூன்று அப்புயிர்க்குக் குணநான்கு பிருதிவுக்குக் குணமென்று.

ச-கை, இந்தப்பூதங்களின் இந்தக்குணத்தைப் பகுத்துக்காட்டுமென்னில்.

உ-ம். பிரதித்தொனியொன்றுமே ஆகாயத்தின்குணம் சீறுசீறென்ற டிக்கிறசத்தமும் சீதோஷணமாகவருகிற பரிசுமும் வாயுவின் குணம் பகபகவென்று சொலிக்குஞ்சத்தமும் சுடுகிறபரிசுமும் பிரபையென்கிறஈபமும் அக்கினியின்குணம் களகளவென்கிற சத்தமும் குளிரந்தபரிசுமும் சக்கிலஞமும் மதுராசுமும் அப்புவின்குணம் கடகடவென்கிறசத்தமும் கடினபரிசுமும் பஞ்சவன்னஈபமும் அறுசுவைராசமும் நிற்கந்த துற்கந்தமும் பிருதியின்குணம்.

ச-கை, இதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம். சுரோத்திரந் தொக்கு சட்சு சிங்குவை யாக்கிராமென்கிற இந்திரியங்களாலனுபவிக்கப்படுகிறபிரத்தியட்சமேபிரமாணம்.

ச-கை, இவ்விந்திரியங்களுக்கு கிப்படி வெளியாட்டந்தாலே உண்ணாட்டமு முண்டோவென்னில்.

உ-ம். செவியைப்புகைக்கா லுள்ளிரைச்சல் கேட்கையினுங் குடிக்கையிலும் பொசிக்கையிலும் உள்ளே சீரலுண்ணப்பரிசு மறி

கையினாலும் கண்ணை மூடினால் உள்ளிருந்து ஒருவன் தெரிகையினாலும் வாந்திபண்ணும்போது உள்ளில் ரசகந்தங்களுையறிக்கையினாலும் இந்த விந்திரியங்கட்கு உண்ணாட்டமுமுண்டு.

ச-கை. இதற்குச்சகாய விந்திரியமேது அதற்குத்தொழிலேதென்னில்

உ-ம், வாக்கு பாணி பாதம் பாயுரு வுபஸ்தமென்கிற கண்மேந்திரியமையுந்தஞ் சகாயவிந்திரியம் வசனதானகமன விசம்க ஆனந்தமும் அதிந்தொழில்.

ச-கை. இனி அந்திரிந்திரியமானமனதும் அதன்தொழிலுமேதெனில்.

உ-ம், பத்திரிந்திரியத்திற்கு மிராசாவா யிந்திரியத்தின்வழியாய் குணதோஷம் விசாரிக்கிறதா யிருதயகமலத்தி லிருக்கிறது மனது வைராக்கியம் பொறுமை முதலான சாத்வீகப் பிரவிர்த்தியுங் காமக்குறோதமுதலான ராசதப்பிரவிர்த்தியுஞ் சோம்பல் நித்திரா முதலான தாமதப்பிரவிர்த்தியும் அதன்தொழில்.

ச-கை. இந்த மூவகைப்பிரவிர்த்திக்கும் பலனேதென்னில்.

உ-ம். சாத்வீகத்தினால் புண்ணியம்விளையும் ராசதத்தால் பாவம்விளையும் தாமதத்தா லிவ்விருவகையுமற்று வீண்காலம்போம்.

ச-கை, இப்படி பதினேரந்திரியத்தினாலும் யுத்தியினாலுந் சாத்வீகத்தினாலு மறியப்பட்ட சகலசெகத்துஞ் சத்துத்தானே யென்றாலதுகூடாதென்னில்.

உ-ம். சிருஷ்டிக்குமுன் சகலசெகத்துஞ் சத்தாயிருந்தபடியினால்சிருஷ்டிக்குப்பின்பு பதினேரந்திரியங்களா லறியப்பட்டு கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபத்தோடுங் கூடியிருக்கிற சகலசெகத்தும் விசாதிக் கசாதிக் கவகத பேதமற்ற சத்தேயொழியவேறல்.

ச-கை, விசாதிகமாவதேது கசாதிகமாவதேது கவகதபேதமாவதேது இந்தசெகத்து இம்மூன்றுமல்லவென்கிற தெப்படியென்னில்.

உ-ம். மாத்மிற்குக் கல்லுவிசாதிகம் மறுமாஞ் கசாதிகம் அதன்இலை யு காய் கவகதபேதம் இந்தப்படி சத்திற்குச் செகத்து அசத்தாகாதபடியினால் விசாதிகமென்னக்கூடாது பிரதிகத்திலலாத படியினால் கசாதிகமென்னக்கூடாது நிரவயவ மானபடியினால் கவகதபேதமென்னவுக்கூடாது இவையெல்லாஞ் சத்துத்தானேயென்று சித்தாந்தம்.

ச-கை. எல்லாம் அசத்துத்தானே யாகட்டுமென்னில்.

உ-ம், சூரியன் அந்தகாரத்தோடு கூடியுமிரான் அந்தகாரமும்வல்லென்கிறுப்போலச் சகத்தேயசத்தானும் சத்தாகவுமாட்டாது யத்தோடு கூடியிருக்கவுமாட்டாது.

ச-கை. சத்தைத்தவிர வென்று மில்லாவிட்டால் சிறுஷ்டிக்குமுன்
எனல்லாஞ் சத்தாயிருக்குமென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்லு
வானேனென்னில்.

உ-ம். காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷ்ணக்குறித்துச் சொன்
னதேயல்லாது உண்மையல்ல ஆகையால் சங்கையுமுத்தாமு
ந்துவைத்ததிலல்லாமல் அத்துவைத்ததிலில்லை.

ச-கை. உண்மைதானேதென்னில்.

உ-ம். அசையாமற் கெம்பிரமாய்ப் பிரபையும்ல்லாமல் இருட்டிமல்
லாமல் வாக்காலு மனதாலு மெட்டாதாயிருக்கிற பிரமமே
சத்து.

ச-கை. பிருதிவுமுகலானது பரமவனு வாய்ப் மேனதால் இல்லை யெ
ன்று சம்மதித்தேன் பிரளயத்தி லாகாசமெப்படி யில்லாமற்
போமென்னில்.

உ-ம். அத்தியந்தம் நிர்சுகத்தாயிருக்கிற ஆகாசமும் உன் புத்தியிற்
ட்டாப்போல நிராகாசமாயிருக்கிறசத்து நம்முடையபுத்தியிற்
படும்.

ச-கை. சத்தாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்தை எப்போ தனுவித்தீ
ரென்னில்.

உ-ம். நிர்சிந்தையா யிருக்கிறவேளையில் அனுபவித்தோம்.

ச-கை. அப்போது சத்தென்கிற புத்தியுமில்லையென்னில்.

உ-ம். அது நமக்குஞ் சம்மதிதான் நிர்ஸிந்தையாயிருந்த வவத்தைக்
குச் சாட்சியாயிருந்தோமென்கிற வனுபவமேயோதும் ஆகை
யால் மனோவியாயாமற்றவேளையில் அலைச்சலறசாட்சிமாத்தி
ரமா யிருக்கிறாப்போல மாயாப்பிரவித்திக்கு முன்னுஞ்சத்தி
ருக்குமென்றறி.

ச-கை. இந்த மாயைக்கு லட்சணமேதென்னில்.

உ-ம். சத்துமல்ல அசத்துமல்ல உற்றுப்பார்க்கி வில்லாமற்போகிற
தே லட்சணம்.

ச-கை. சத்தைவிட -மாயாசத்தி யில்லாவிட்டால் அசத்தென்கிறதே
லட்சணமாகட்டுமென்னில்.

உ-ம். அசத்துமாயாகாரியமல்லாமற் ஸ்வரூபமல்ல கட்சத்திமண்ணி
லென்றாலும் ஏகதேசமாயிருக்கிறாப்போல மாயாசத்தியும்பிர
மத்தி லேகதேசமாயிருக்கின்றது.

ச-கை. பிரமத்தினிடத்தி லிருக்கிறமாயை யென்னத்தைச் செய்யுமெ
ன்னில்.

உ-ம். சுவரைப்பற்றியிருக்கிறவன்னஞ் சுவரைத்தானே பலவிதசித்திரமாய்ப் பேரிட்டாப்போல் பிரமத்தைப்பற்றியிருக்கிற மாயையும் நிர்விகாரத்தில் விகாரத்தைக்கற்பிக்கும்.

ச-கை. மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களேதென்னில்.

உ-ம். முந்தினவிகாரம் ஆகாசம் அதற்குலட்சணமவகாசம்.

ச-கை. சத்திற்குச் சபாவமெத்தனை ஆகாசத்திற்குச் சபாவமெத்தனை பென்னில்.

உ-ம். உண்டென்றதமாதிரிமே சத்திற்குச்சபாவம் உண்டென்பதுஞ் சத்தமும் ஆகாசத்திற்குச் சபாவஞ் சத்திற் சத்தமில்லை சத்துஞ்சத்தமு மாகாசத்திலுண்டு.

ச-கை. சத்துநானே யாகாசமானால் சத்தின் குண மாகாசமென்று சொசொல்லவேண்டியிருக்க ஆகாசத்தின் குணஞ் சத்தென்றுவாதி கள் சொல்லுவானேனென்னில்.

உ-ம். பிரமத்தினிடத்தில் ஆகாசத்தைக்கற்பித்தமாயை குணகுணிகளையும் தாதுமாறாய்த் திருப்பிவைத்தது அப்படி பிரமிக்கிறதா மாயைக்குச்சபாவம்.

ச-கை. இது தெனியும்வழியேதென்னில்.

உ-ம். வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினால் சத்தினிடத்தி லாகாசஞ் கற்பித் தான்படியால் சத்தைப் பிரதானமாகவும் ஆகாசத்தை யப்பிரதானமாகவு மறியப்படும்.

ச-கை. சத்தைத்தவிர புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தை யுசத்தென்றறிவதெப்படியென்னில்.

உ-ம். ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்தி லுண்டென்கிறசொல்லால்வியே தித்துப்பார்த்தால் காட்டப்பட்டபொருளைத்தவிர ஆகாசமில்லாதபடியால் ஆகாசம் சத்துதான்.

ச-கை. ஆகாசத்தோற்றுகையி லில்லையென்கிற தெப்படிபென்னில்.

உ-ம். யாதொன்று சத்தைத்தவிர அசத்தா யிருந்து தோற்றுதோ அதெல்லாஞ் சொற்பனபதார்த்தம்போலமித்தை.

ச-கை. இப்படி யாகாசத்திற் சத்தையும் அசத்தையும் பிரித்துக்காண்கிறபோது ஆகாசம் மித்தையாவானேனென்னில்.

உ-ம். கற்பிதமாய் மாயாகாரியமானமடியால் காரணம்போல மித்தை யாய வகுப்பற்றது.

ச-கை. மொப்பாயிருக்கிற வாகாசமும் மெய்யாயிருக்கிறசத்தும் பொருந்தி யேகமாய் சகலருக்குந் தோற்றுகையாற் பிரித்துக்காண்கிற அடைவெப்படியென்னில்.

உ-ம், சாதவியத்திகள் போலவும் குணத்திரவியங்கள் போலவும் உடலுயிரும் பேரலவுஞ் சத்தம் ஆகாசமும் வேறு.

ச-கை, இப்படி யறிந்தாலுஞ் சத்தவெறு ஆகாசமேவென்று தெரிந்து ஸ்ரீயப்பட வில்லையென்னில்.

உ-ம், முந்திப் புத்தியே காக்கிக் காக்காதபடியால் சந்தைக்கத்தாலேற வில்லைச் சாவதானமாய்ப் பிரமாணமூலமாய் விசாரித்தா லேறும்.

ச-கை, விசாரித்தவனுக்குப் புத்தியிலெப்படி யிருக்குமென்னில்.

உ-ம், சத்தாயிருக்கிறவனுடையே அகண்டமென்றும் ஆகாசம் பரிசுந் தன்னமித்தையென்றும் புத்தியிற் றிடப்பட்டிருக்கும்.

ச-கை, இப்படி யறிந்தவனுலசத்தாரோ டெப்படி பேசுவனெனில்.

உ-ம், சத்தைப்பிடித் தாகாசமென்று பேசுகிறவனையும் ஆகாசஞ்சின் மாதிரிமென்று பேசாதவனையுங் கண்டவுடனே யாச்சரிப்படுவன்.

ச-கை, இப்படி யாகாசமித்தையென்றும் சின்மாதிரிமே சத்தியமென்று மறிந்தபின்பு செய்காரியமெதென்னில்.

உ-ம், இந்த நியாயத்தின்படியே வாய்வு முதலான பூதங்களிலுஞ் சத்தபரிபூரணமானபடியால் காண்பிக்குதென்றும் ஆகாசம் பரிசுந் தன்னமானபடியால் காண்பிக்கவிலையென்றும் பூதங்களிலலா மித்தையென்றுத் திடப்படுத்துவது.

ச-கை, பூதங்கள் பரிசுந் தன்னமா யெப்படி சந்திக்கப்பட்டது பூதங்க ளுக்குச் சுமாவகுணமென்ன அன்னிய குணமென்னெனில்.

உ-ம், சத்தினிடத்திலே கதேசகற்பிகம் மாயை மாயையினிடத்திலே கதேசகற்பிகம் ஆகாசம் ஆகாசத்திலே கதேசகற்பிகம் வாயுவு வாயுவுண்டென்கிறது சத்தினங்கிசஞ் சத்தைவிட்டால் வாயு வுகாணாமற்போகிறது மாயையினங்கிசம் சத்தமாகாசவங்கிசம் ஆக இம்மூன்றும் வாயுவுக்குக்காரணம் தனக்குச் சுமாவகுணம் பரிசுமித்தன்களிலுஞ் சத்தைப்பகுத்தாலகாணாதேபோகிறபடியினால் வாயுவு மித்தையென்றறி.

ச-கை, வாயுவு மித்தையென் றறிந்தபின் செய்காரியமெதென்னில்.

உ-ம், வாயுவில் பத்திலொன்றுச் சந்திக்கப்பட்ட அக்கினியுமித்தையென்றே பாவினைபண்ணலேண்டும் அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினுடைய அங்கிசஞ்சத்தைவிட்டால் லில்லாதேபோகிறது மாயையினுடைய அங்கிசஞ் சத்தமாகாசத்தினங்கிசம் பரிசு மாயையினங்கிசம் ஆகாரணகுணம் நான் குந் அக்கினிக்குத்

சுபாவகுணம் சூகம் இத்தனையுஞ் சத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று காண்கிறதே உபாசனைபண்ணுகிறது.

ச-கை. அக்கினி மித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்னில்.

உ-ம். அக்கினியிற் பத்திலொன்றாயிருக்கிற அப்புவுக்கு சத்தோடேகூடி யாறுகுணமென்றும் அப்புவிற் பத்திலொன்றாயிருக்கிறபூமிக்குக் கெந்தத்தோடுங்கூட வேறுகுணமென்றும் பூமியிற் பத்திலொன்றிற் கற்பிதம் பிரமாண்டமென்றும் பிரமாண்டத்தில் கற்பிதம் புவனங்களென்றும் புவனங்களில் கற்பித்தஞ் சரீரங்களென்றும் அறிந்து சத்தைவிட்டால் இதுகளுக்குச் சொரூபங்க ளில்லாதபடியினால் சின்மாத்நிரமென்று காண்கிறதே செய்காரியம்.

ச-கை. இப்படி தொய்தமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்று அனாதரவுபண்ணினால் தோஷமில்லையோவென்னில்.

உ-ம். சாங்கியன் கணநாதன் பெளத்தன் முதலானபேர்கள் சேகத் பேதத்தைத் தானே மெய்யென்றுசொல்லி நிச்சங்கமான அத்துவிதத்தை யனாதரவுபண்ணிப் போட்டபிறகு பிரத்தியவாய மில்லையென்றால் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற தொய்தத்தை யவமதிப்பு பண்ணியிருக்கிற நமக்கும்பிரத்தியவாயமுமில்லையே சமுயிலிலே.

ச-கை. இப்படி தொய்தத்தை யவமானம்பண்ணினால் பிரயோசனமே தென்னில்.

உ-ம். தொய்தத்தில் அனாதரவுகிடமானால் அத்துவிதத்தில் புத்தி திடப்படெச் சேவன்முத்தனாகலாம்.

ச-கை. இப்படி சத்தையும் அசத்தையும் மருத்தறிந்தால் சேவன் முத்தியெப்போதுவருமென்னில்.

உ-ம். திடப்படவறித்தவன்றேமுத்தி.

ச-கை. பிராணன்வீடும்போதத்திலே வாயேண்டாமோவென்னில்.

உ-ம். நாள்தோறுங் கற்றபோதம் சொற்பனஞ்சுழுத்தியில் மறந்திருந்தாலும் சாக்கிராத்தில் தன்னிலே முன்னிற்கிறப்போல பிராணன்போகிற மூற்சையில் மறந்தாலும் ஞானம்போகாது.

ச-கை. கற்றபோதம் பின்னையெதினால் மறையுமென்னில்.

உ-ம். வேதாந்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாண மொன்றண்டானால் அதினால் போகிறதேயல்லாமல் சுழுத்தி மூற்சையிற்போகிறதல்ல அகையினால் அத்துவிதஞானத்திற் கொன்றினாலும்வாஸ்தாவிலே.

ஆகையினால் இந்தப்படி பஞ்சபூதவிவேகத்தைச் செய்து சகலபிர
பஞ்சததையுஞ் சின்மாதிரமாய்க்கண்டு அத்துவிதநிலையைப் பெற்ற
வனே சிவன் ஈதன் இந்தப்பிரமாகாரநிலைபெற்றவனை ஒருமோகமுங்
கிட்டாதென்று கதையில் பகவானுஞ்சொல்லியிருக்கின்றார்.

பஞ்சபூதவிவேகம் - முற்றிற்று.

மூ ன் று வ து

பஞ்சகோசவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் ஏழைகளிடத்தில்வைத்த கிருபையி
னால் பஞ்சகோசவிவேகத்தைபறிந்து எளிதாய் பிரமத்தையடையச்
சொல்லுகின்றார்.

ச-கை. தயித்திரியமென்கிற வுபநிடத்திலே குகைக்குள்ளிருக்கும் பிர
மத்தைப்பறிந்தால் முத்தியுண்டென்று சொன்னதற் கர்த்தமே
தென்னில்.

உ-ம். தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன் பிராணனுக்குட்பட்டதுமன
து மனத்திற்குட்பட்டது விஞ்ஞானம் விஞ்ஞானத்திற்குட்பட்டது
ஆனந்தம் இந்த ஐந்தாமே குகையென்று சொல்லப்பட்ட
து இதற்கண்ணியமா யிருக்கப்பட்டவர் ஆத்மா.

ச-கை. இந்த வைந்தூந்தானே ஆத்மாவென்று சகலவாதிகளும் லௌ
கீகருஞ் சொல்லுவார்கள் அதைத்தள்ளுவதெப்படியென்னில்

உ-ம். பிதாபொசித்த அன்னத்தினால்வந்த விரியத்தி னுண்டாகையி
னாலும் அன்னத்தா லவர்த்திகையினாலும் அன்னமயகோச
மாகிற செடத்தைத் தானென்னக்கூடாது தேகத்திற்குள்ளிரு
ந்த இந்திரியங்களை யேவுகிறவனைப்போலத் தாரதன்மியத்தி
னால் திரிஸயனாயிருக்கிற பிராணமயனையுந் தானென்னக்கூடா
து தேகத்தை நானென்கிறபுத்தியும் வீடுமாடுகளில்என்னுந்
ன்கிற வபிமானத்தையும் பண்ணிக்கொண்டு காமக்குரோதமு
தலான அவத்தைகளிலே யுழலக்கண்ட மனோமயனையுந் தா
னென்னக்கூடாது காய்ச்சின இரும்பு உண்டைபோலே சாக்
கிரத்தில் நகசிகைமரியந்தங் கலந்துகின்று சுழுத்தியில் அனை
ந்துபோகிற விஞ்ஞானத்தையும் தானென்னக்கூடாதுபுண்ணி
யபோகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தா்முகமா யானந்தப்பிரதி
விம்பத்தோடேகூடிச் சற்றுநேரத்தில், நடட்டமாகக்கண்ட ஆன
ந்தமயனையுந் தானென்னக்கூடாது.

ச-கை. இப்படி இந்த ஐந்துமே ஆத்மா வல்லவென்றுபோனால் இதற்கு என்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்காணோமென்னில்.

உ-ம். இந்தப் பஞ்சகோசங்களை அத்தற்குச்சொன்னலட்சணத்தோடே தோற்றுவித்து ஆப்பா என்னியொன்றுங்காணோமென்றிருக்கிற விம்பசைதன்மமே ஆத்மா.

ச-கை. இந்தப்பஞ்சகோசங்களை ஆத்மாகண்டால் ஆத்மாவைக் காண்கிறவரானென்னில்,

உ-ம். சுதசித்த சைதன்சியமாயிருக்கிற ஆத்மா செடங்களை யெல்லாமறியலாம் தானறிவி சொருபமாகையினால் ஒன்றினுமறியப்படாது.

ச-கை. அறிவாயிருந்தாலும் ஒன்றினுலறியப்படாதபோதே ஆத்மாவறிவென்கிற தெப்படியென்னில்.

உ-ம். வெல்லத்திற்குத் தன்னுடையாசந் தன்னை ல்லுபவிக்கப்படாவிட்டாலும் ஆன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கப்பட்டதுகொண்டு மதராஞ் சுபாவ மென்கிறதோலச் சகலத்தையும்றிகிறவர் ஆத்மா அறிவென்கிறதற்குச் சந்தேகந்தேவையிலலை.

ச-கை. அறிப்பப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோ வென்னில்.

உ-ம். இந்த இருவகையுமல்ல இதற்கப்பாற் பட்டதுபிரமம்.

ச-கை. இப்படி யிருந்தால் அவரை யறிகிறதெப்படியென்னில்.

உ-ம். எனக்கு நாக்குண்டோ வில்லையோவென்கிறசொற்போல் அறிவாயிருந்தும் அறிவு எப்படியிருக்கிறதென்று கேட்பது உனக்கு லச்சையில்லையோ.

ச-கை. அஞ்ஞானியா யிருக்கிறவனுக்குப் பிரம நிச்சயம்வர வழிபாடேதென்னில்.

உ-ம். அறியினால் சுண்பித்ததெல்லாஞ் செடமானாலும் நித்தியமோதமா யிருக்கிறவறிவே பிரமமென்று காணவேண்டும்.

ச-கை. இந்தவறிவாயிருக்கிற ஆத்மாவே பிரமமானால் சச்சிதானந்தன் ட்சணத்தில் சித்தில்லாத லட்சணமாயென்சொல்லவில்லையென்னில்.

உ-ம். இப்படி அறிவாயிருக்கிற நான் எப்போதும் உண்டென்றிருக்கையிலுமும் ஒருநகாலத்திலு மில்லையென்று போகாதமடியினாலும் ஆத்மா சத்தென்பதுகூடும் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற காலதேசவஸ்துகூடோ ஆத்மா அறிவுகயால்சித்தென்பதுகூடும்

கடந்தமொருநாளானபடியினால் இந்த மூன்றினாலும் வாழையற்
றது ஆனந்தமென்பதுகூடும்.

ச-கை. இப்படிக்கொத்த ஆத்மா எப்படிக்கொத்தவொன்னில்.

உ-ம், இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதபடியினால் இப்படிக்கொத்தவ
ரொன்று சொல்லவுங்கூடாது தானுயிருக்கிறபடியினால் அப்ப
டிக்கொத்தவொன்றும் மரோட்சமாய்சொல்லவுங்கூடாதுஇவ்
விருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவரே ஆத்மா.

ச-கை. இப்படி நிர்ணயமானால் இவன் சீவனென்றும் இவன் ஈஸ்வர
னென்றும் மகாவாக்கியத்தினால் இருவருக்கும் அபிக்கியம்வந்
வந்தால் மோட்சமென்றுஞ்சொன்ன வேதாந்தவாக்கிய மெப்
படி கூடுமென்னில்.

உ-ம். சகலமு மாயாகந்திதவுபாதியினால் கூடுகிறதேயல்லாமல் சுபா
வத்தி லெப்பேச்சுக்குமிடமிசீலை.

ச-கை. மாயையினால் தானெப்படி கூடுமென்னில்.

உ-ம். ஒருபுருடனுக்குப் புத்திர பௌத்திரர்களைக்குறித்துத் தகம்
பன் பாட்டனென்றுவந்த இரண்டு நாமமும் அந்த வுபாதி
ளில்லாவிட்டால் இல்லாதேபோகிறுப்போல் மாயை யவிக்
தையென்கிற இரண்டுவுபாதியினாலுஞ் சீவனீஸ்வரனென்றுஞ்
சொல்லப்பட்ட ஒரு பிரமந்தானே யுபாதிமித்தையென் றறி
ந்தவுடனே நாம் சீவனுமல்ல ஈஸ்வரனுமல்ல நாம் பிரமந்தா
னென்கிற வயிக்கியம்வரலாம்.

ச-கை. இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப் பலமேதென்னில்.

உ-ம். இப்படி ஆத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோச விவேகத்தினால்
பகுத்தறிந்தவன் பிரமத்திற்குச் சங்ஸாரமில்லையென்கிற வேத
வாக்கியப்படிக்கு முத்தனுய் பிரமமாகத் தானேயிருப்பன்
இவனைக் காலத்திரயத்திலுஞ் சங்ஸாரத்தொடராது இதவே
பலம்.

இந்தப்பஞ்சகோச விவேகத்தை விசாரித்தவன் ஞானியாவான்;

பஞ்சகோசவிவேகம்-முற்றிற்று.

— ❦ —
நான்காவது

து வி த வி வே க ம் .

வித்தியாரணணியசுவாமிகள் லோகானுக்கிரகமாய் துவித விவே
கஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச-கை. துவிதம் எத்தனைவிதம்? மாயிருக்குமென் னிவ்.

உ-ம். ஈஸ்வரனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தொய்தமென்றும் சீவனுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டதொய்தமென்று பிரண்டாயிருக்கும்.

ச-கை. அதெப்படியென்னில்.

உ-ம். பஞ்சீகரணம்பண்ணின ஸ்தூலபூத பௌதீகபரியந்தமுண்டா ன தத்துவமெல்லாம் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுமீ மேற்பட்ட சாக்கிரமுதலாக சீவன் முத்திபரியந்தமுள்ள வவ த்தைகளுடைய கற்பனையும் அந்தந்த அவததையிலுள்ள வர் ணைச்சிரம லௌகீதமுறைமைமுதலான சகல கற்பனைகளுஞ் சீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுமீ.

ச-கை. இதுகள் ஈசரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படாதோவெனில்,

உ-ம். பிதாவினுலுண்டாக்கப்பட்ட பெண் அன்னியனும் வந்தபோக பத்தாவுக்குப்போக கற்பனைக்கிடமானுப்போல் நல்லது யொ ல்லாதென்கிறது சீவகற்பனைக்கே யிடமாயிற்று ஆகையினால் இவையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்றே சொல்லப்படும்,

ச-கை. ஈஸ்வரனுடையகாரியமும் சீவனுடையபோகமும் ஈஸ்வரசிரு ஷ்டியென்றுஞ் சீவசிருஷ்டியென்றுஞ் சொல்ல தெப்படியெ ன்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரனுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண் பெண் பொன் முதலா னதுகளினால் இவை யெனக்கு அகப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷித்தான் இது நமக்கு அகப்படாதே போச்சுதென்று ஒருவன் கிவசெப்படுகிறான் விரத்திவந்தவன் இரண்டையும் பார்த்து வுபேட்சையாயிருக்கிறான் இப்படி பிரியம் அப்பிரி யம் உபேட்சையென்று மண்முதலானதுகளிலே காண்பிக்கிற மூன்றகங்காரங்களு மனோகற்பிதமான சீவசிருஷ்டியே பொ ழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியல்ல இந்த மூன்றகங்காரமுமுற்றுத் தன் சுபாவத்திலிருக்கிறதே ஈஸ்வரசிருஷ்டி மாதாவென்றும் உட ன்பிறந்தாளென்றும் பாரியென்றும்வெருவிதாகாரமாய்க்தோ ற்றகிற ஒருபிண்டந்தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டி அதைக்குறித்து ண்டான அனேகாகாரங்களும் அவ்வாகாரத்திற்கேற்க அவன வன் மனதில் சங்கற்பித்த சங்காரமுஞ் சீவசிருஷ்டி,

ச-கை. பிராந்தியினுலேயுஞ் சொற்பனத்தினுலேயும் மனோராச்சியமா கவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண கற்பனையெல்லாஞ் சீவசி ருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தில் பிரமாதாவின லறியப்பட்ட பிரமேயங்களெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்னில்,

உ-ம். லோகத்திலேயுள்ள சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கிற வெய்யில் அந்தப் பதார்த்தத்தின்மேரில்விழுந்து அதுகளை யா

வரித்து அதினுடைய வாகாரத்தையடைந்து அதுகளைத் தோற்றுவிக்கிறப்போலச் சாக்கிரத்திலும் பிரமாதாவினிடத்திலுமுண்டான பிரமாணப் பிரமேயத்தையடைந்து அதினுடைய வாகாரமாய் அதினுடைய அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளி அதுகளைத் தோற்றுவிக்கையினால் இப்படி சங்கற்பிக்கப்பட்ட விருத்திப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சேவசிநுஷ்டியேயொழிய ஈஸ்வர சிருஷ்டியென்று சொல்லவேகூடாது இப்படி சித்தாந்தமாயுள்ள வளவில் பார்க்கிறவிடையமெல்லாஞ் சேவசிநுஷ்டியும் ஈஸ்வர சிருஷ்டியுமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாயிருக்கும் அதில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான விடையஞ் சிதாபாசனா லறியப்படும் சேவசிநுஷ்டியான விடையஞ் சாட்சியில் பிரகாசிக்கப்படும் இப்படி சேவசிநுஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியும் பிறியப்பட்டுத் தோற்றினவுடனே சேவசிநுஷ்டியைத்துடைத்து அடக்கவேண்டும் அதுவே மனோராசமென்றும் ஸாசனஞ்சயமென்றும் சேவன்முத்தி வருகிறதற்குச் சாதனமாகச்சொல்லப்படும்,

ச-சை, ஈஸ்வரசிருஷ்டி சேவன் முத்திவந்தாலுந் துடைப்படாமலிருக்கிறப்போலச் சேவசிநுஷ்டியு மிருந்ததனால் சாட்சியாகிய நமக்கானியேதென்னில்.

உ-ம். சுகதுக்காதி சமுசாரமெல்லாம் சேவசிநுஷ்டி மூலமெயொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியினால் சமுசாரமற்பமும் வருகிறதில்லை இந்த அர்த்தத்தில் சந்தேகமுள்ளபேருக்கு அன்வயவெதிகோகத்தினால் வினாவிக் கிறோம் ஈஸ்வரசிருஷ்டி உண்டேல் சமுசாரமுண்டென்கிறது அன்வயயுத்தி ஈஸ்வரசிருஷ்டியில்லையாகில் சங்சாரமில்லையென்கிறது வெதிகோகயுத்தி பிரண்டிமொத்து வரவேண்டும் இது ஒத்துவராமல் எங்ஙனே தடைபட்டுதென்றால் சமாதி சுமுத்திமுதலானவேளையில் ஈஸ்வர சிருஷ்டியுண்டாயிருக்கையிலும் ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதி சமுசாரமில்லை ஆனபடியினால் அன்வயயுத்தி தட்டுபட்டது பிரளயத்தில் ஈஸ்வரசிருஷ்டி யடக்கலும் வெதிகோகித்துப் போயிருக்கையிலேயும் ஒருத்தருக்குஞ் சேவன்முத்தி வராதபடியினாலும் வெதிகோகயுத்தியுக்கூடாது ஆகையினால் ஈஸ்வரசிருஷ்டி சமுசாரத்திற்கு மூலமென்னக்கூடாது சேவசிநுஷ்டியே யாகவேண்டும் இஃதையும் அன்வயவெதிகோகத்தினால்திடம்மண்ணுவிக்கிறோம் சேவசிநுஷ்டி யுள்ளவளவெல்லாஞ் சங்சாரமுண்டென்கிறதே அன்வயம் சேவசிநுஷ்டி யொழிந்தவிடத்தில் சங்சாரமில்லையென்கிறதே வெதிகோகம் இந்த இரண்டிவிரதமு மொத்துவந்ததே பிரமாணம் அதெங்ஙனையென்னில் ஈஸ்வரசிருஷ்டி யானவையே

னையில் சங்காரமொழிந் திருக்கையினாலும் சொற்பனத்தில் சீவ
சிருஷ்டிமாத்திரம் அன்வயித்துக்கொண்டு சுசதுக்காதி சங்கா
ரமும் அவிடத்தில் அன்வயிக்கக்கண்டோம் சமாதி சுழத்திமு
தலானவேளையில் ஈஸ்வர சிருஷ்டியான பிரபஞ்ச பிருக்கையி
லும் சீவசிருஷ்டியான அந்தக்கரணகற்பணை வெநிரோவத்தது
கொண்டு சுசதுக்காதி சங்காரமும் வெநிரோகித்துக்காணப்பட்ட
து ஆகையினால் சீவசிருஷ்டியே சர்வசங்காரத்திற்கு மூல
மென்கிற சித்தாந்தம் இரண்டு சிருஷ்டியுக்கடி வழங்குகிறசா
க்கிரவவத்தைபிலும் சீவசிருஷ்டியான சீவதொய்த்தைப்பொ
ழிந்தனனே சீவன்முத்தன் இந்தச்சாக்கிரத்திலுஞ் சீவத்தொ
ய்தம் ஈஸ்வரத்தொய்தம் இரண்டுக்கடிவழங்கினாலும் சீவத்
தொய்தமே பந்தப்படுத்துகிறது ஈஸ்வரத்தொய்தம் பந்தப்ப
டுத்துகிறதல்ல அதெப்படியென்றால் கண்ணிற்காணாமற் றா
தேசத்தில் நெடுங்காலந் தன்பினளேப்போயிருக்கையில் நம்மு
டையபிள்ளை யிருக்கிறுனென்கிற சீவசிருஷ்டியிருந்து சுசத்
தைக்கொடுத்தது அந்தக்காலத்தி லொருத்தன்வந்து பிள்ளை
செத்தானென்று சொல்லக்கேட்டு நம்முடைய பிள்ளையை
முந்தோமென்று சீவசிருஷ்டிமாறினவுடனே துக்கத்தைக்கொ
டுத்தது அவன் செத்துப்போயிருக்கையிலும் அந்தவார்த்தை
கேளாமலிருந்தகாலமெல்லாம் சீவசிருஷ்டியிருந்து கருக்கொ
டுத்தது ஆகையினால் சகலபிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகி
றது அந்தக்கரண பிரபஞ்சமே யல்லாமல் ஈஸ்வர பிரபஞ்ச
மல்ல.

சு-கை. அந்தக்கரண பிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலையான ஈஸ்வர சிருஷ்டியை யொழிந்தபின்பே அத்தொய்தம் வரவேண்டுமென்னில

உ-ம், சீவானுடைப யுத்தியோகத்தினால் ஈஸ்வரப்பிரபஞ்ச மழிக்கப்
படுகிறதாமல்ல சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதாமல்ல ஈஸ்வர சங்கற்பத்
திற்படியேயாகிறது அவருடைய சங்கற்பத்தின்வழியே பிரள
யத்தில் ஈஸ்வரத்தொய்தமெல்லாம் ஒழித்தவிடத்தில் குரு சா
த்திரமுதலான மோட்சசாதனமொன்று மில்லாததுகொண்டு
விரோதியாயிருக்கிற தெய்வத்தையோ பிருக்கையினாலும் அத்
தொய்த்தையை யறியவேகூடாது ஆகையினால் குருசாத்திரமுத
லான அந்தக்கரணிகளாயிருக்கிற மோட்சசாதனங்களைக்கொ
ண்டு விரோதியாயிருக்கிற ஈஸ்வரத்தொய்தம் நடக்கிறகாலத்
தில்தானே சீவத்தொய்த்தைமற்றி அத்தொய்த்தை யறி
கிறதுகொண்டு ஈஸ்வரத்தொய்த மோட்சத்திற்குத் தகைவும
ல்ல அது மாயாமயமென்றறிந்து அத்தொய்தம் மெறஸானப

டியினால் அது நமக்குச் சாதனமுமாம் அது நம்மாலே துடை
படுகிறதும்ல்ல இப்படி ஈஸ்வரத்தொய்தத்திற்குஞ் சேவத்தொ
ய்தத்திற்கும் பிரிவுசொல்லப்பட்டது.

ச-கை. சேவத்தொய்தமே பந்தப்படுத்துகிறதானபடியினால் சேவத்தொ
ய்த மின்னமடிபென்றும் அதை யழிச்சிறவழி இன்னபடியெ
ன்றும் பிரமாணமூலமாகச் சொல்லவேண்டுமென்னில்.

உ-ம். சர்ஸ்திரீகமென்றும் அசர்ஸ்திரீகமென்றும் சேவத்தொய்தபிர
ண்டுவகையுண்டு அதில சர்ஸ்திரீகமாவன் வேதாந்தகாஸ்திர
ஞ்சொன்னபடியேகட்டு மனதில் நிர்ணயப்பட்டுத் தத்துவ
சித்தாந்தயுத்தியடி ஒழங்குமுதலானது அந்தக்காணப்பிரபஞ்
சம் அசர்ஸ்திரீகமாவன சாஸ்திரத்ததைக்கட்டு பிரபஞ்சத்
தைப் பிரமாணமாகவெண்ணி அந்தக்கட்டுபடியே நிர்ணயப்ப
டுகிற அந்தக்காணப்பிரபஞ்சம் இது தீவரமென்றும் மந்தநிம
ன்று மிருவகையாயிருக்கும் காரியாந்தமந்தக்கிற காமக்குரோ
தாதி பிரபஞ்சமெல்லாம் தீவரமென்று சொல்லப்படும் பிரவிந்
த்தியற்றுப் பிரபஞ்ச விஷயத்தைக்குறித்துச் சங்கற்பிக்கிறம
யோசனையெல்லாம் மந்தமென்று சொல்லப்படும் இந்த இரு
வகையும் ஞானம் வேண்டுமென்கிறவன் சிரவணத்திற்கு வரு
முன்பே சாதனமப்பியாகுகிற காலத்தில்கானே இந்த இருவ
கையான அசர்ஸ்திரீகப் பிரபஞ்சமெல்லாம் தவிரவேண்டும்
இல்லையாகில் கேள்வியில் சித்தமொருபிராது.

ச-கை. ஆனால் கேள்விமுடியுமட்டும் தவிர்த்து திடமடையுடையவது
அசர்ஸ்திரீகப் பிரபஞ்சவிர்த்தி வாலாமோவென்னில்.

உ-ம். வாலாகாது அப்படிவந்தால் சேவன் முத்திவரமாட்டாது ஆகி
யிவ தவிர்த்து ஞானம்வரவேண்டுமென்று அறிந்தபின் தவி
ருகிறது சேவன்முத்திக்காக ஆகையினால் ஞானமறிக்கப்பின்பு
அந்தக்காண பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதி பிரவி
ர்த்தியில் முயன்று ஈகதுக்காதியில் பெந்தப்படுகிறவனுக்கு
நிரந்தர நித்தியமுத்தியை நிரதிகய வரனந்தமாயிருக்கிறவனு
னென்று நிலலாமல் மறைபடுகையினால் முத்தினைக்கிறது
கூடாது.

ச-கை. ஆனால் சேவன்முத்திவேண்டாம் பிரமசொருபமான அஷுத்தா
த்திரய சாட்சிரானென்று பிறிந்தறித்ததே முத்தியென்கிற சா
ஸ்திரம்போதுமென்னில்.

உ-ம். இப்படி வந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறதானால் குருசன்னிகா
னத்தில் வேதாந்தசாஸ்திரஞ் சிரவணமாக்கிரம் பண்ணுகிறது

கொண்டு சொற்கமுண்டென்றிற் சாத்திரமாத்திரம் உனக்குப் போதும்.

ச-கை. அகராதிபிடைகளும் புண்ணியகூதயம் வந்தெரிந்து விழுகிற மேனாயுல் கண்டபடியால் சொற்கத்தி விச்சையிலலை யெனில்.

உ-ம். எழுபத்தொரு சதாயுகமானந்தபோகம் பொசித்திற்சொற்கத் தில் ஒவ்வொருகாலத்தில் வருகிற அகராதிபிடைகண்டு அகி லே வெறுப்புவந்து சொற்கமேவேண்டாமென்றிருக்க ஆனந் தகோடி செனனமரணை சங்காரத்திற்குமுலமான அந்தக்கா ணப் பிரபஞ்சமுந்தவிரந்து சேவன்முத்தி யப்பியாசிக்கவேண் டும் இதுவரைக்குங்கேட்ட வேதாந்தசாஸ்திரத்தார் பரியஞ் சாட்சியே நானென்று பற்றினபுத்தி வாங்காமலிருக்கவேண்டு மென்றும் சரீராதிகளில் நானென்கிறபுத்திவாராமல் மறிக்கவே ண்டுமென்றும் அதைப்பற்றி அபிமானத்துக்கிடமான அகிலப் பிரபஞ்சமும் மெய்யென்றுபாராமல் பொய்யென்று திடம்ப ண்ணவேண்டுமென்றும் குவிந்தபடியால் இப்படிக்கேட்ட அர் தத்தைவிட்டுவைத்து இதற்கு விபரீதமான அந்தப்புத்தியை ப்பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சந் தவிரமாட்டே னென்றால் அப்பியாசித்தசாஸ்திரம் வாக்கினுல்மாத்திரங்கினி ப்பிள்ளைக்குச்சரியாகி அசுத்தப்பிரவிர்த்தியினுலே தத்துவஞா னியும் நாயுஞ்சரியென்றுவரும் அம்மாத்திரமுமல்ல முன்னு ளிதுவரைக்கும் சங்காரத்தில் மந்தப்படுத்தினது தன் அந்தக் காரணதோஷமொன்றேயுள்ளது இப்போது தத்துவஞான மப் பிராசித்துஞ் சேவன்முத்திவேண்டாம் அந்தக்காணப்பிரபஞ்ச மே கைவிடப் போகாதென்றால் இவன்கற்ற ஞானமெனை இவன்செய்யும் கிர்த்தியமென்னவென்று எல்லாருடைய அந் தக்காரணதோஷத்தினாலும் பெந்தப்படுவன் ஆகையினால் அந் தக்காரண கற்பனையை நன்றாகத்தவிரந்து சாட்சிபே நானென் னுநிற்க அந்தக்காரணத்தைச் சாட்சியிலுள்ளிக்கொண்டு சரீரா திகல சங்காரத்தைபுமறந்து சகலலோகத்தாராலும் பட்டி னத்துப்பிள்ளையைப்போலப் புலிதையடைந்து ஆனந்தாவா ணத்தைத்தள்ளி சேவன்முத்தியையடையலாம்.

ச-கை. இப்படி சேவத்தொய்தம் மந்தப்படுத்தமானால் தீவரப் பிரபஞ் சத்தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவாராத மந்தமிருந்தது கொண்டு ஆனியேதெனனில்.

உ-ம், மனோரட்சியஞ் சகலபிரபஞ்சவிருத்திக்குத் திடம்பட்ட அனுச ந்தானம்பண்ணிவருகிற வினாயானபடியினால் சகலவனர்த்தத் திற்கு மூலமென்றறிந்து மனோரட்சியத்தைமுந்தித் தவிரவே

ஊம் இப்படி யிருமபைக்கொண்டு இரும்பை ராவினுப்போல்
சாஸ்திரீக பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டு அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்ச
மிரண்டையுந்தள்ளிப் பின்பு பிணஞ்சுகிற தடிபோலச் சாஸ்
திரீகப் பிரபஞ்சத்தையுந்தவிர்த்து தானே தானுய்த் திடப்பப்
பதே சீவன்முத்தி தத்துவசிக்காக்க மரியாதையெல்லாம் இந்
தவிதத்தினுற் கூடாதென்று தன்னுகிற சீவன்முத்தி லட்சண
மெல்லாம் சாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சத்தைத் தவிர்த்து வழியென்
றேபதிக இப்படி அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சம் சாஸ்திரீகப் பிரப
ஞ்சம் இவ்விருவகையுந்தவிர்த்து தானேதானாக அலைச்சலற
நின்றவிடம் சீவன்முத்தியென்றாக.

இப்படி துவிதவிவேகஞ்செய்தவன் நித்தியமுத்தனாய் விளங்குவன்.

துவிதவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

மகாவாக்கியவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் மகாவாக்கியஞ்
சொல்லுகின்றார்.

ச-கை. மகாவாக்கியமென்பதெத்தனை அந்தவாக்கியத்துக் கர்த்தமே
தென்னில்.

உ-ம். நான்குவேதங்களிலு முடிந்தபொருளைச் சொல்லுகின்ற நாலு
வாக்கியமும் மகாவாக்கியமென்று சொல்லப்படும் ஞானவடி
வாயிருக்கிறதே பிரமமென்று இருக்குவேதஞ் சொல்லிற்று
நானே யந்தப் பிரமமென்று எசுர்வேதஞ்சொல்லிற்று நீயுமது
வேயென்று சாமவேதஞ்சொல்லிற்று இந்த ஆக்மாவே பிரம
மென்று அதர்வணவேதஞ் சொல்லிற்று இதுவே மகாவாக்கி
யத்திற் கர்த்தம்.

ச-கை. இருக்குவேதத்திற் சொன்ன அர்த்தமெங்கே யிருக்கின்றதெ
ன்னில்.

உ-ம். யாதொரு அறிவினாலு சத்தமுதலான ஐந்துவிடையங்களுயு ம்
றியப்படுகிறது அந்தப்போதமே பிரமம்.

ச-கை. இப்படிக்கொத்த அர்த்தம் எத்தனையுண்டென்னில்.

உ-ம். மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவதைகளிடத்திலும் மனஔர்பச
க்கள் முதலான விடங்களிலுஞ் சைதன்ரியமாயிருக்கிற அர்
த்தமொன்றேயொழிய விரண்டில்லை.

ச-கை. இப்படி முந்தினவாக்கியத்தினால் ஞானம் வகுப்பற்றால் மற்ற மூன்றுவாக்கியத்திற்கு மர்த்தமேதென்னில்.

உ-ம். பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமான்மாவே இந்தத்தேகத்திலே புத்திசாட்சியாயிருக்கிற சைதன்னியம் இந்தத்தானாயிருக்கிற பிரமந்தானே அகமென்று எகர்வேதஞ் சொல்லுகின்றது சேவனுடையதே கெந்திரியாதிகளுக்கப்பாற்பட்டிருக்கிறவஸ்து இந்தப்பிரமமானமடியினால் நீயே செகத்காரணப்பிரமமென்று சாமவேதஞ்சொல்லுகின்றது இப்படி சுயம்பிரகாசமாயிருக்கப்பட்ட ஆக்மாதானே அர்த்தமல்லாமல் வேறொன்றல்லவென்று அதர்வணவேதஞ்சொல்லுகிறது.

இப்படி மகாவாக்கிய விவேகம்பண்ணினவன் மோட்சத்தையடைவன்.

மகாவாக்கியவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆனந்தபஞ்சகத்தில் - முதலாவது

யோகாநந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் ஸேகோபகாரமாய் தீபிகாபஞ்சகம் விவேகபஞ்சகமாக பந்துப்பிரகாரணஞ்சொல்லி அதுகளிற் சொன்ன படி அர்த்தத்தைப் பகுத்தறிந்தவனுக்குச் சகலதுக்கமும்போய் தடையற்றவானந்தம் வருமென்பதை ஆனந்தபஞ்சகத்தினால் வெளியிடத்துடங்கி முந்தி யோகானந்தஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச-கை, ஞானத்தினுலிந்த விருவகைப் பிரயோசனமு முண்டென்கிறதற்குப் பிரமானமேது அந்த ஞானுனந்த மெத்தனேவிதம் கெதம் இதையடைந்தவரார் எப்படி யடைந்தார்கள் அடைகிறவித மெதின லானந்தமாயிருக்குமென்னில்.

உ-ம். பிரமவித்து பரத்தையடைந்தவன் ஆத்மஞானி சகல்சோகமுங்கடப்பன் பிரமஞானம்பெற்ற சேவனுக்கேயானந்தம் மற்றவனுக்கில்லை சகலத்தையுந் தானுய்க்கண்டவனுக்கே பயம்போம் தொய்தமாய்க்கண்டவனுக்கே பயம் பிரமானந்தத்தையறிந்தால் ஒருக்காலு மொன்றுமித்தமாயும் பயமில்லை ஞானியைக்கர்மாக்கினிடீடாது பிரமத்தையறிந்தவுடனே சகலபாமமுநீசிக்கும் பரத்தையறிந்தால் இருதயக்கிரந்தியம் சகலசந்தேகங்களும் வெந்துபோம் ஞானிக்கொருக்காலுந் சென்னமாணதிகளில்லை பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமே யாவனென்று இப்படி முழுங்குகிற வேதபுராணங்கொல்லாம் பிரமாணம் பிர

மானந்தம் வித்தியானந்தம் விடையானந்தமென்று ஞானானந்த மூன்றுவிதமாகியிருக்கும் முன்னுணைச்சொல்லக்கேட்டு பிறகு இந்த நிலைபெற்றார் சனநாதமாரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார் சகலமும் ஆனந்தத்திற்றிந்து ஆனந்தத்திலிருந்து ஆனந்தமாத்திரமாய் மிருகசாயினால் நாமே அத்துவிதானந்தமென்கிற வழியாகவடைந்தார்கள் திரிபுடி யிலலாதபடியினால் பிரமமே யானந்தம்.

ச-கை. திரிபுடியாவதேது திரிபுடி லெப்படி சுகமில்லையென்னில்.

உ-ம். விஞ்ஞானமயமென்கிற ஞானமும் மனமயமென்கிற ஞானமும் விடையங்களென்கிற நேயமும் திரிபுடியென்பது விஷங்க லந்ததேன்போல் இத்தத்திரிபுடியிலே வருகிற விடயசுகமாயிர ந்துக்கத்தோடே கூடினதுகொண்டு சுகமல்ல.

ச-கை. அத்துவிதத்தி லெப்படி திரிபுடியில்லையென்னில்.

உ-ம். பூதோற்றத்திக்குமுன் என்கண்டானந்தமானது சமாதிக் கழுத்தி மூற்சைபோலே திரிபுடியற்றிருக்கும்.

ச-கை. இப்படியானால் தொய்தத்திலே ஆனந்தமில்லாததுபோல் அத் துவித்திலும் ஆனந்தமில்லே உண்டான லனுபவிக்கவேண் டும் அதற்கங்கே திரிபுடியில்லையென்னில்.

ச-கை. திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்துவிதமென்றும் ஆனந்தமென் றும் இரண்டிலே அத்துவிதந்தானே ஆனந்தரூபம்.

உ-ம். அப்படிக்கொத்த ஆனந்தமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமே தென்னில்.

ச-கை. தானாகத்தோற்றின வஸ்துவுக்குப் பிரமாணந்தேவையிலே.

உ-ம். அத்துவிதானந்தந் தானாகத்தோற்று மென்கிறது சொல்லாத் திரமொழியக் கண்ணப்படாதோவென்னில்.

உ-ம். சுழுத்திபோலேயறி.

ச-கை. சுழுத்தியிலே அத்துவிதானந்தந் தானாய் விளங்குகிறதற்குப் பிரமாணமேகென்னில்.

உ-ம். சுழுத்தியில் இங்கிரியங்களுந் திட்டாந்தமு மில்லாமபிறுக்கை யிலும் நான் சுகமேயிருந்தேனென்கிற உன்னுடைய அனுபவ மேபிரமாணம்.

ச-கை. சுழுத்தியானந்தமல்ல விட்சேப துக்கமில்லாததுகொண்டு சுக மென்றாரோபிக்கிறீரென்னில்.

உ-ம். சுழுத்தியில் சுகமேயில்லாவிட்டால் பாய்தலை காணிமுதலான சாதனமேன் தேகிருர்கள்.

ச-கை. துக்கம்போகத்தக்கனையாகப் பாய்தலைகாணியைத்தேடுகிறதே யல்லாமல் சுழுத்தியிலே சுகமில்லையென்னில்.

உ-ம். அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்குப் பாய்தலை காணியைக்கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுங் காணாமே ஆகையினால் நித்திரைக்குச் சாதனமேயல்லாமல் ஆனந்தத்திற்குச் சாதனமல்ல.

ச-கை. ஆனால் சுழுத்தி ஆனந்தத்திற்குச் சாதனமேதென்னில்.

உ-ம். சாக்கிரமுதலான விடசேபத்தினால் நொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத்மாவைநாடினவுடனே அதில் ஆனந்தம் பிரதிவீம்பிக்கும் அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கையினால் ஒரு துக்கமுந்தோன்றாது ஆகையினால் சுழுத்தியானந்தமாகவேண்டும் இல்லாதிருந்தால் சகலருக்கும் நாட்டமாகாது இதற்குவேதத்தில் ஐந்துதிட்டாந்தமுஞ் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. சுழுத்தியானந்தமென்கிறதற்குச் சுருதிகொன்ன வைந்து திட்டாந்தமேதென்னில்.

உ-ம். வல்லூறு பருந்துகுழந்தை மகாராஜா மகாப்பிராமணன்.

ச-கை. இந்த வைந்தும் எந்தவிதத்திலே திட்டாந்தமென்னில்,

உ-ம். கட்டுப்பட்டவல்லூறு எந்தத்திலேயோடினாலும் தன்னிலையிலேவந்தினைப்பாறும் அதுபோலச் சீவவுபாதிபாண மனதும் புண்ணியபாவங்களைப்பொசிக்குச் சாக்கிரத்திலுஞ் சொற்பனத்திலுஞ்சுழன்ற சுழுத்தியிலேவந்து சுகமடையவேண்டும் பருந்தானது கூண்டிலே விழுந்தபோது அதிவேகமாய் விழுகிறப்போலச் சீவனுமொன்றினாலு மறைபடாமல் சுழுத்தி சுகத்தைநாடுகையினால் சுழுத்தியானந்தமாகவேண்டும் முலையுண்டு மஞ்சத்திற்கிடந்த குழந்தைக்கு ராகத்துவேஷமில்லாமையால் ஆனந்தமாயிருக்கிறப்போல ராகத்துவேஷமில்லாத சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவேண்டும் சகலபூமியுந் தன்வசம்பண்ணிக்கொண்டராஜாபின்புதிருப்பதனிருக்கிறப்போல திருத்தியாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவேண்டும் சீவன் ழுத்தனிருக்கிற மகாப்பிராமணன் இனி கர்த்தவியிய மில்லையென்று கவலைகெட்டிருக்கிறபபோல கவலையில்லாத சுழுத்தியுமானந்தமாகவேண்டும்.

ச-கை. இப்படி சீவன் முத்தியையடைந்து மந்தம் போனவனுக்குச் சுகமேயல்லாமல் மற்றபேருக்குச் சுகமில்லையோவென்னில்.

உ-ம். நன்றாகவிடுபட்டவனுக்கும் நன்றாகப் பெந்தப்பட்டவனுக்குச் சுகமுண்டு நிறாடனுக்குச் சுகமில்லை.

ச-கை. சுழத்தியிலே யிதரவியாபாரமேன் தெரியவில்லைமென்னில்.

உ-ம். ஸ்திரீயால் தழுவுப்பட்டவனுக் கவ்வவசரத்தில் வீட்டுக்குட் காரியமும் வெளிக்காரியமும் தெரியாதுபோலச் சுழத்தியா னந்தத்தி லுழந்தினவனுக்குஞ் சரீரத்திற்குள் சொற்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரமமும் இருவகையுந் தெரியாது எழுந்திருந்த பின்பு சுகமாய்த் தூங்கினேன் ஒன்றமறியே நென்கிறதினால் அந்தவஞ்ஞானமும் ஆனந்தமயமும் காணப்படுகிறது மனோ மயனும் விஞ்ஞானமயனும் அஞ்ஞானத்தி லுழந்தினவேளையி லானந்தமயனென்று சொல்லப்படும் அஞ்ஞானவிறுத்தி சூட் சுமமென்றும் மனோவிறுத்தி ஸ்தூலமென்றும் வேதஞ்சொல் லுகின்றது.

ச-கை. இப்படி பிரமானந்தத்தி லேகமாயுழந்தியிருந்த சீவன் இந்தவி ட்சேயத்தினால் ஏன்விழிக்கின்றா நென்னில்.

உ-ம். சென்மாந்திரகண்மத்தினாலே விழிக்கிறான் விழித்தும் அவிடத் து பட்சபாதம்விடாமல் சற்றற்போது நிர்விடயமா யிருக்கிறா ன் பின்பு கண்மங்களதை மறக்கடித்து இழுத்துப்போகிறது ஆ கையினால் நித்தினாக்கு முன்னும்பின்னும் பட்சபாத மிருக்கி ர்படியினால் ஆனந்தமே பிரமமாகவேண்டும்.

ச-கை. வெறுமனேயிருக்கிறது பிரமானந்தமானால் சோம்பலும் பிர மானந்தமாக வேண்டுமென்னில்.

உ-ம். வேதாந்தமறிந்தவனுக்குத் தானங்கொடுக்கிறார்களென்றதை க்கேட்டு வேதம் காண்கென்கிறது காலமறிவேன் எனக்குந்தா னந்தாவென்கிறதுபோல நீயும் பரிகாசஞ்சொல்லுகிறாய் குரு வையுஞ் சாஸ்திரத்தையும்ன்றி யாராலே பிரமமறியப்படும்.

ச-கை. வேதாந்தமெல்லாம்மடித்தால் போதுமோவென்னில்.

உ-ம். அர்த்தமறிந்தாலொழிய போதாது.

ச-கை. விற்பத்தியினாலே அர்த்தம் பார்த்துக்கொண்டால் போதாபோ வென்னில்.

உ-ம். சாட்சாத்காரம் வந்தாலொழிய போதாது.

ச-கை. இன்னியெப்போது சாட்சாத்காரம் வருமென்னில்.

உ-ம். கிருதார்த்தனாகுமளவுக் குருவையுபாசித்தால் வரும்.

ச-கை. குருவையுபாசித்தா லெப்படிவருமென்னில்.

உ-ம். அவர்விடய நிமித்த முண்ணிலையில்வருகிற வானந்தங்களையும் விடயமொழிந்தபின்பு அந்தர்முகவிறுத்தியில் பிரதிபலிக்கிற ஆனந்தங்ளையும் உன்னுடைய சபாவ ஆனந்தவாசனையல்லா மல் வேறல்லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பார்.

ச-கை, சுபாவானந்தமானது பிரதிவிம்பானந்தக்கையும் வாசனாந்த ததையும் எப்படி செனிப்பிக்கிறதென்னில்.

உ-ம், சுருதி யுத்தி அணுவத்தினால் தான் பிரமானந்த மென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலும் அவிடத்தில் பிரதிவிம்பானந்தமாகிய ஆனந்தமயன் இருதயத்தைவிட்டு கண்டத்திலவந்து சொற்பனத்தில் விஞ்ஞானமயனாவன நேத்திரத்தில் வந்து சாக்கிரத்திலகாய்ச்சின இரும்புவுண்டைபோல தேகமெல்லாம் கலந்துகொண்டு உதாசினன் சுதிதுக்கியென்று மூலகையாயிருப்பன் இதில் சுததுக்+மிரண்டிடு கர்மகாரியம் உதாசினன் தாஸ்குபாவமாயிருக்கின்றது.

ச-கை, சுததுக்க மெத்தனேவிதம் இரண்டுமன்றிச் சும்மாயிருக்கிறவேளையில் எதுதோற்றுமென்னில்.

உ-ம், பாதிபபோகமென்றும் மனோரட்சியமென்றும் சுததுக்க மிரண்டிவிதமாயிருக்கும் இநிலுவைய இடைநடுவில் எனக்கொரு சிந்தனைகருமில்லை சுதமாயிருக்கின்றனென்று எல்லாருஞ்சொல்லுமையினால் ஆக்சுபாவமானந்த மென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ச-கை, தன்னுடைய சுபாவானந்தம் இதுதானேவென்னில்.

உ-ம், நீரிதக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காண்பிக்கிறகுளிர்ச்சி தண்ணீராகவிட்டாலும் அதுகொண்டு குடத்தில் தண்ணீருண்டென் றறிகிறுப்போல வுகாசினவேளையில் காண்பிக்கிறசு கழும் உள்ளே யகங்காரத்தினால் மறைமப்பட்டிருக்கிற சுபாவானந்தத்தின் வாசனே.

ச-கை, இப்படியானால் சுபாவானந்தம் எப்போது தோற்றுமெனில்.

உ-ம், பிரம அப்பிராசத்தினால் அகங்காரத்தை மறக்க பிரமானந்தசுபாவம் வெட்டவெளியாம் அகங்காரம் நன்றாகமறந்தால் சித்தமிருக்கிறபடியினால் நித்தியமும்ல்ல பிராசத்த மிருக்கிறபடியினால் தேகமும்விழாது இப்படி தோய்தபுந் தோற்றமும் நித்தியமும்ல்லாம விருக்கிற பிரமானந்த நிலவெளியாம்.

ச-கை, இப்படிக்கொத்தநிலை வாதுக்கதாகப் பிரமாப்பிராசம் பண்ணுகிற வடைவெப்படி அதற்குப் பிரமாணமென்கென்னில்.

உ-ம், பிரபஞ்சவிடயத்தின்விழாமல் புத்தியை திடம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை மெள்ளமெள்ள வொழிப்பவேணும் யாதொருவழியால் புத்திபேதித்ததோ அந்தவழியெல்லா மறக்கவணும் சஞ்சலமானமனதை ஆக்மாயினிடத்தில் அகையால் நிறுத்தவேணும் இப்படிநிறுத்தினால் இந்தியோகத்தினால் நாதோன்றினால் மனதுநிற்கும் யாதொருசுகத்திற்கு ஆட்படுமாயி

ல்லையாதொரு நிலையென்றால் இனியிலையென்னப்பட்ட கர்மபந்தங்களினாலும் அசைச்சுப்படாததோ அந்தப் பிரமாணந்தம் இவனை யடையுமென்கிடந்தே யடைவு இப்படிசொன்ன கிதாவசனமே பிரமாணம்.

ச-னா, இந்த அப்பிராசமேதுக்கென்னில்.

உ-ம், தெற்பைதுனிபால் சிட்டுக்குருவி சமுத்திரத்தை யிறைக்கிருப்போல் மனோநிக்கிரகம் பண்ணுகிறதங் கிலேசப்படாமல் சிறுக்கச்சிறுக்கப் பண்ணவேண்டும் பிரபஞ்சவிரக்தி மறுக்கிறபோது எண்ணையற்ற வினாக்கைப்போல் அந்தக்கரணமுஞ் சி-கமாத்திரமாயொழியும்.

ச-னா, சித்தம் ஆத்மாவில் லயிச்சதுகொண்டு கர்மபந்த மெப்படிவிதி மென்னில்.

உ-ம், கண்மசமுசாரங்களுக்கூச் சித்தமே காரணமானபடியினால் அந்தச்சித்தத்தைத் தானேசோதிக்கிறபோது சகலகர்மமும் விட்டுப்போம்.

ச-னா, சித்தத்தைச் சோதிக்கிறவிதமேது சித்தத்தைச் சோதித்தால் மோட்சமென்பதற்கும் சோதியாமலிருந்தால் பந்தமென்பதற்கும் பிரமாணமென்னில்.

உ-ம், அந்தக்கரணத்தை விடயத்தில் பற்றுவிக்கிறப்போலப் பிரமத்தின் பற்றுவிக்கிறதே சோதிப்பது அந்தக்கரணம் விடயத்தில் பற்றினால் அசுத்தம் பிரமத்தில்பற்றினால் சுத்தம் ஆகையினால் மனதே பந்தத்திற்கும் முத்திக்குங் காரணமென்கிறவேதமே பிரமாணம்.

ச-னா, சமாதியிலானந்த மெப்படியிருக்கும் சமாதியில்லாத வேளையிலெப்படியிருப்பன் இப்படி யேகத்தில் மனதுண்டானவனுக்கு அடையாளமேது இந்திரியங்கள் பலம்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்திலிழுத்தால் செய்கரியமேது இவனுக்கு விடயானந்த மெப்படி தேவற்றுமென்னில்

உ-ம், சமாதியில் நிர்மலவந்தக்காரணக்கிற்கு ஒருகூரணை தெரியுமல்லாமல் வாக்கால் சொல்லப்போகாது சமாதியில் நிச்சயித்தபடிக்கு மற்றவேளையிலும் கம்பிக்கையாயிருப்பன் பரபுருஷனை யடைகிறாரிபோல் அனுசந்தானத்தில் கரிசனமல்லாமல் பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் கரிசனமற்றிருப்பன் சுமையெடுக்கிறவன் சற்றுச்சற்றுவைத்து இளைப்பாறுகிறப்போல் சிறுச்சிறு கமலித்து இந்திரியங்களைச் சமாதியி லிளைப்பாற்றுவன் அனுசந்தானத்திற்கு விசோதியாய்வந்த விடயானந்தமும் தெருப்பிலே தள்ளுகிறப்போலத் தோற்றும்.

ச-கை. பிரமனுசந்தானமும் பிரபஞ்சவிபாபாரமும் ஒருமனதிற்குச் செய்யக்கூடாதே யென்னில.

உ-ம். ஞானியினுடைய மனது காக்கைக்கண்போல் இரண்டிடத்திலும் போக்குவரத்தாயிருக்கும்.

ச-கை. சமாதியில்வருகிற பிரமானந்தத்தையும் ஆகின் பிரதிபந்தமான விடயானந்தத்தையும் மனப்பிரகாரினுடைய பெப்படி யிருப்பனென்னில.

உ-ம். இரண்டுபாஷையுமறிந்தவன்போல் இருவகையானந்தத்தையும் கண்டு பொசித்துக் களித்திருப்பன்.

இப்படி போகானந்தத்தை அனுசந்தானம்பண்ணினவன் கிருதகிருத்தியனான்.

போகானந்தம் - முற்றம்.

இரண்டாவது

ஆத்மான்ந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய மூச்சுகாற்றத்தானே வேதமாகவழங்குகிறதா யாதொருத்தர் வேதத்தினுற் சகலபோகத்தையும் முண்டாக்கினார் அவருக்கு கம்ஸகாரம்பண்ணி வித்தியாரண்ணிப சுவாமிகள் லோகே பகாரமய் அருளிச்செய்தின்று.

ச-கை. யோகியானவன் யோகத்தினால் தன்னுடைய சுபாவானந்தத்தை யறியட்டும் இனி மூடனுயிருக்கிறவனுக்குக் கெதியேதென்னில.

உ-ம். தன்மாதன்ம வசத்தினால் ஸட்சஞ்சென்னமெடுப்பன்.

ச-கை. இப்படி தள்ளிவிடலாமோ எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத் தேவையிலையோவென்னில.

உ-ம். நாகையோவென்றால் பிரயோசனமேது வந்தமூடன் பகிர்முகனே அந்தர்முகனேவென்று கண்டுகொண்டு அவனுக்கேற்ற உபதேசம்பண்ணவேண்டும்.

ச-கை. இந்த விருவகையில் எவனுக்கு எதை யுபதேசம்பண்ணுகிறதென்னில.

உ-ம். பகிர்முகனுயிருக்கிற மூடனுக்குக் கிரமவுபாசனைகளை யுபதேசிக்கவேண்டும் அங்கர்முகனு யிருக்கிறவனுக்கு ஆத்மானந்த மார்த்தத்தில் ஞானத்தை யுபதேசிக்கவேண்டும்.

ச-கை. கெதம் இப்படி மூடருக்கு ஆத்மானந்த முபதேசித்த பேருண்ை ஆத்மானந்த வுபதேசமாவதென்னில.

உ-ம். ஆங்கியவர்க்கர் தம்முண்டா பெண்சாதி மயித்திரிக்குப்பதேசித்தார் ஆனந்தமாபிரருக்கிறவஸ்து ஆதமாவென்று நாட்டுகிறது வுபதேசம்.

ச-கை. இப்படியானால் விடயங்களெல்லாம் ஆதமாவல்லவோ வென்னில.

உ-ம். புருஷன்-பெண்சாதி-பிள்ளை-தனம்-பக பிராபணாசாதி - லோகங்கள்-தேவதைகள்-வேதங்கள்-பூதங்கள் - சகலமும் ஆதமாவைக்குறித்துப் பிரியாமல்லாமல் இதிகள் ஆனந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது.

ச-சை, ஆனந்தமாயிருக்கிற அதுகளை ஆனந்தமல்லவென்கிற தெப்படியென்னில.

உ-ம், பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்தில் விருப்பம்பெற்றதவேளையில வியாதிபசியினால் இவனை அவனிச்சிபாதுகொண்டு பத்தாவைக்குறித்து வந்தவானந்தம் இவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனை யானந்தமென்னக்கூடாது புருடனுக்குப் பெண்சாதி ஆனந்தமாய்த்தோற்றுகிறபோது அவன் இவனை நத்தாப்படியினால் ஆனந்தம் இவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள்பிரியவஸ்து வென்பதல்ல முன்னுப்போலே மீசைதைக்க அழுகிலும் குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிறவானந்தம் பிறாவுக்குத் தன்னுடைய வானந்தமேயல்லாமல் குழந்தையானந்தமல்ல சந்தோஷப்பட அறியாத ரத்தின கனகாதிக்களைச் சாவதானமாயார்ச்சிக்கக்கூண்டு மகிழ்கிறது இவனுடைய வானந்தமேயல்லாமல் ஐஸ்வரிய ஆனந்தமல்ல காளைகளிபாவிட்டாலும் அதில்பொதியேற்றுகிறவனுக்கல்லாமல் காளைக்கல்லான் பிராமணனென்று சபையில் பூஜிதையடைகிற சந்தோஷத்தனக்கேயல்லாமல் அசேதனமான சாதிக்கல்ல சொற்கு லோகம் பிராமலோகம் நமக்கு வேண்டுமென்கிற வாஞ்சை தனக்குச் சந்தோஷார்த்தமேயல்லாமல் அந்தலோகத்திற்கு உபகாரமாகவல்ல சிவன்முதலான தேவதைகளைப் பாவமபோக வேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான்பிழைக்கும்பொருட்டல்லாமல் தேவதைகளுக்காகவல்ல வேதமுதலானது ஒதுவது தனக்குவிவேகம் வளரும்பொருட்டல்லாது வேதத்திற்கல்ல இடந்தாகம் பாகம் உலத்தல் அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களே நத்துகிறசந்தோஷம் தனக்கேயல்லாமல் பூசுங்களுக்கல்ல இப்படி ஆண்டவனடியானென்பது முதலானதுகளுந் தனக்காகவேயல்லாமல் பாருக்காகவல்ல ஆகையினால் சகலவிஷயத்தையும் குறித்துத் தானே பிரிய வஸ்துவல்லாமல் விடயங்க

ள் பிரியவஸ்துவல்ல ஆகையினால் ஆத்மாவே யானந்தமென்ற
தற்குச் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. இப்படி வருகிறசந்தேகமும் எத்தனைவிதமாய்ச் சொல்லப்படு
மென்னில்.

உ-ம், பொன் முதலானவியத்தி லாசையென்றும் காம்வுபாசனையி
ல் சிரத்தையென்றும் கிடையாதவஸ்துவி லிச்சையென்றும்
குருதேவதைகளிடத்தில பத்தியென்றும் நாலுவிதமாய்ச்சொ
ல்லப்படுவர்.

ச-கை. இந்தவியங்களிலிருக்கிற பிரீதியோல் ஆத்மாவிடத்திலும் ஒ
ருபிரீதி யிருக்கிறது அதுகொண்டு வியம் பிரியமல்ல வென
பானே னென்னில்.

உ-ம். ஒருவியத்தைவிட்டு ஒருவியத்தை காடுகிறப்போல் ஆத்
மானைக் கைவிடாதபடியினால் ஆத்மாவே யானந்தம் மற்றதெ
ல்லா மானந்தமல்ல.

ச-கை. வாஞ்சை துவேஷம் இரண்டுக்கு மிடமற்றவரோ யாத்மாவான
ல் ஒட்டாங்கிச்சிபோல வுபேட்சைக்கிடமானொன்னில்.

உ-ம். உபேட்சிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினால் உபேட்சை
க்கு வியமல்ல ஆத்மா.

ச-கை. வியாதி கோபங்களாலே மூடப்பட்டவன் ஆத்மதியாகும்பண்
ண நனைக்கிறபடியினால் ஆத்மா துவேஷத்திற்கு வியமமாகட்
டுமேயென்னில்.

உ-ம். துவேஷிக்க யோக்கியமான தேகத்தைத் துவேஷிக்கிறானேய
ல்லாமல் துவேஷிக்கிறவனு யிருக்கிற தன்னைத் துவேஷிக்கக்
கூடாது.

ச-கை. இப்படி யிருவகைக்கும் வியமாகாத ஆத்மா பிரியத்திற்குத்
தான் வியமாகாட்டி மென்னில்.

உ-ம், பிரதவுக்குப் புத்திரானதானே சகலபெந்துக்களிலும் பிரியவஸ்த
ுவா யிருக்கிறப்போல் ஆத்மாவைக்குறித்தே சாலவியமூ
ம் பிரியமானபடியினால் அதிற்பிரியமானவஸ்து ஆத்மாவல்லா
மல் வியமல்ல.

ச-கை. இப்படி யதிற்பிரியவஸ்து ஆத்மாவானால் ஆத்மாதானே பிள்
ளையானுனென்றி வேதத்திலும் இவன்பண்ணின புண்ணியத்
தினால் ஆத்மாதானே பிள்ளையானுனென்றும் பிள்ளையிலாத
வனுக்குக் கெதியில்லையென்றுஞ் சொல்லுகையினால்புத்திரன்
தானே யாத்மாவாகாட்டிமென்னில்.

உ-ம். கவுணைமாவென்றும் மித்தையாத்மாவென்றும் முக்கிய ஆத்
மாவென்றும் மூன்றுவகை ஒவ்வொருவகையில் ஒவ்வொரு

ஆத்மா பிரதானமாயிருக்கும் புத்திரனை ஆத்மாவென்றொரு
ருவகையில்லாமல் முக்கியமல்ல.

ச-கை. இந்த மூன்றுவகை ஆத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதேது எதி
ராலே யெந்த ஆத்மா முக்கியம் இவர்களை வகையுடனே சொ
ல்லுமென்னில்.

உ-ம். இந்தப்புருடனைச் சிங்கமென்றதுமோலப் பிள்ளையை யாத்மா
வென்றொரு கெவுணம் கட்டையைக் கள்ளனென்கிறதுபோல
ப் பஞ்சகோசத்தைத் தானென்கிறதுபித்தை கட்டையைக் க
ட்டையென்கிறதுபோலச் சாட்சியைத் தானென்கிறது முக்கி
யம் தான்சொத்தாலும் பிள்ளைகள் பிறழத்தால் யோதமென்றி
றதினால் குடும்பத்தை யிரட்சிக்கிறதினால்கேவுண ஆத்மாவாயி
ருக்கிற புத்திரனை முக்கியம் நான்வருத்தேன் நான்சிறுத்தே
னென்னுமிடத்தில் தேகமே முக்கியமாய்க் கண்டரப்போலச்
சொற்கலோகம் வேண்டுமென்று காயக்கிலேசம் தமசுபண்ணு
மிடத்தில் மித்தையாத்மாவான வகங்காரியே முக்கியம் நான்
சுயம்பிரகாசம் நிருவிகாரியென்னுமிடத்தில் முக்கிய ஆத்மா
வான சாட்சியே முக்கியமாகையினால் பஞ்சகோசங்களைத் தள்ளி
வினாலும் தள்ளப்படாத ஆத்மாவே யானந்தரூபி.

ச-கை. இவரைப்பிரித்தறிகிற அடைவெப்படி தள்ளப்பட்ட பஞ்சகோ
சாதிகளும் ஒவ்வொருக்கூட லானந்தமாய்த் தோற்றுவானேனெ
ன்னில்.

உ-ம். நாள்தோறும் மூன்றவத்தைகளுடைய போக்குவரத்தைக் கா
ண்கிற சுயம்பிரகாச சைதன்னியமே தானென்றறியவேண்டு
ம் மற்ற புத்திராதி பிராணபரியந்தங்களெல்லாம் ஆத்மாவைக்
கிட்டினதற்குத்தக்க ஆனந்த தாரதன்மியமென்று காணவே
ண்டும்.

ச-கை. ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட ஆனந்த தாரதன்மியங் காண்கிற வ
கை யெப்படியென்னில்.

உ-ம். உலகத்தில் ஐசுவரியம் சுகசாதனமானபடியினால் கைவிடப்பட
டாத ஆனந்தமென்றுசொல்லப்படும் புத்திரர்களுக்குப் பிடை
வந்தபோது ஐசுவரியத்தைக் கைவிட்டாகிலும் பிள்ளையை ரட்
சிக்கையினால் ஐசுவரியத்திலும் பிள்ளையே யானந்தமாகவேண்
டும் தீயற்றினவிட்டில் புத்திரர்களைவிட்டாகிலும் தானோடிப்
போகையினால் பிள்ளையிலுஞ் சரீரமே யானந்தமாகவேண்டும்
கொசுருத்தானிக் காற்றடிக்கும்போது சரீரத்தை யுபேட்சித்து
இந்திரியங்களைப் பதன்மயண்ணுமையினால் சரீரத்திலும் இந்தி

ரிய மானந்தமாகவேண்டும் வெட்டக் கொண்டுபோகிறபோது இந்திரியங்களை யுபேட்சித்தாகிலும் பிராணாதிகளை ரட்சிக்கையினால் இந்திரியங்களிலும் பிராணாதிகளே யானந்தமாகவேண்டும் பிராணன்மோகிறபோது இந்திரியப் பிராணாதிகளெல்லாம் இனிமக்குத்தகாதென்று நிச்சயித்துக் கைவிட்டுப் பிராணாதிகளுண்டாகிறபோது கூடவு முண்டாகாமல் பிராணாதிகளைச் சிக்கிறபோது கூடவுநிபயமல் அசங்கசைதன்னியமா யிருக்கிற தான்தானே ஒருக்காலும் கைவிடப்படாத பரமானந்த சொரூபன்.

ச-சை. தகப்பனுக்குப்பின் அந்த வாதீனத்திலிருந்து பொசிக்கமாட்டாததாட்சிமை யாத்மாவென்கிறது செவ்வையல்ல பாடும் பழியம் பிராணமூற் தன்னாகாக வொப்புக்கொண்டு பொசிக்கிற புத்திரனே யாத்மாவாகவேண்டும் இவனுக்கு மேற்பிரிய வஸ்துவமில்லை யென்னில்.

உ-ம். முன்சொன்னவிவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத் திரும்பிய மிப்படி சங்கித்தலனைச் சீடனோ பிரதிவாதிபோ வென்றறிந்து இருவகைக்குமேற்ற வுத்தரஞ்சொல்லவேண்டும் அஃதெப்படியென்றால் சீடனுக்குச்சொல்லுகிற உத்தரம் பிள்ளைவருகிற தற்கு முன்னும் பிள்ளையிலையென்று துக்கம் கொட்ப்பத்தில் வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று துக்கம் நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றும் பிழைத்தார் லல்லவோவென்று துக்கம் பிறந்தபோதும் கணங்கள் பறவை தோஷமுதலானதால் துக்கம் குமாரானால் லாட்டியினாலே துக்கம்பூண் தாவிட்டால் படிக்கிறானே விலையோவென்று துக்கம் வித்துவானால் வெட்பிக்கவேண்டிமென்று துக்கம் எவ்வனம்வந்தால் பரதாரகமனம் பண்ணுகிறனென்று துக்கம் குடும்பியானால் தரித்திரப்படுகிறனென்று துக்கம் அவன் தனவானால் நாம் காணாமற்செத்துப் போகிறோமென்று துக்கம் இப்படி புத்திரனால் முற்றுக்கந்தானே பிரதிவாதிக்குச்சொல்லுகிறது சாமந்தான்.

ச-கை. இவர் சபித்தால் பிரதிவாதிக்கானியேதென்னில்.

உ-ம். பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூப மானபடியினால் சீடனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அவர் பண்ணினவனுக்கிரகமும் நிரகிரகமும் அந்தப்படியே மலிக்குமென்கிற புத்திரினாலும் பிக்கமவித்துக்களை விஷமசங்கை பண்ணினவன் ஆயிரஞ் சதாரியுகம் ரவுரவாதி நரகத்தில் கிடப்பனென்கிற புராணவசனத்தினாலும் பிரதிவாதிக்கு அனர்த்தம்வரும்.

ச-கை. இப்படி சித்தாந்தமேதாயிற்றென்னில்.

உ-ம். இப்போது சொன்னபடி பகுத்தறிந்த சாட்சியாயிருக்கிற தானே சகலத்திலும் பிரியவஸ்துவென்று வாத்மானந்தத்தில் எந்நேரமும் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தியென்று சித்தாந்தம்.

ச-கை. இந்த ஆத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்மோல் சுகமுஞ் சுபாவமே யானால் அந்தக் கரணவிருத்திகளில் சித்துமாத்திரங் தோன்றி யானந்தத்தோன்றும் விருப்பானேனென்னில்.

உ-ம், ஊஷணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற வக்கினியினு டைய ஊஷணந் தன்னீரிலும் பிரபைவிறதிலும் பிரிந்துகாண் கிறுப்போலவுந் தாமரைப்பூவுக்குச் சுபாவமாயிருக்கிற ரூபா சகெந்தங்கள் ஒவ்வொரு விக்ந்தியத்தில் ஒவ்வொரு குணமே தோற்றுகிறுப்போலவும் ஆத்மாவினுடைய சித்தா னந்தங்க ளும் ஒவ்வொரு விருத்தியில் ஒவ்வொரு சுபாவத்தோற்றும்.

ச-கை. எந்தவிருத்தியில் எந்தச்சுவாவத்தோற்றமென்னில்.

உ-ம், நிர்மலமாக விருக்கிற சாத்வீகவிருத்தியில் ஆத்மாவினுடைய சி த்தும் ஆனந்தமுந்தோற்றும் மலினமாயிருக்கிறாசதவிருத்தியி ல் ஆனந்தத்தோற்றாது தாமதவிருத்தியில் சித்துத்தோற்றாது.

ச-கை, இப்படிக்கொத்த ஆத்மானந்தத்தை முந்தின வத்தியாயத்திற் சொன்ன யோகமன்றியில் இந்த வத்தியாயத்திற்சொன்னவி வேகத்தினால் தான் சாதிக்கப்படுமோ இதில் பிரமாணமேதெ ன்னில்.

உ-ம், யோகத்தினால் யாதொருபிரம மடையப்பட்டது ஞானத்தின லும் அதுவே யாத்மானந்தமாக வெளிப்பட்டது இதற்குப்பிர மாணஞ் சாங்கியத்தினால் அடையப்படுகிறபதம் யோகத்தின லுமடையலாமென்கிற கிதாவசனமே பிரமாணம்.

ச-கை, சாங்கியம் யோகமென்று இருவகையாய் வருத்துச்சொல்லு வானேன் இரண்டுபேருக்கும்பலன் சரியாய் வருவானேனெ ன்னில்.

உ-ம், ஒருத்தருக்கு யோகமெளிதாயிருக்கும் ஒருத்தருக்கு ஞானநி ச்சய மெளிதாய்வருமென்கிறதை மனதிலகண்டுகொண்டிரு ண்டுணடகவான் இரண்டுவிழிபுஞ்சொன்னார் யோகி ஞானியென் கிற இருவகைக்குஞ் சின்மாத்நிரமென்கிற ஞானமும்ராகத்து வேஷ மில்லாமையும் விடயத்தை யாச்சிச்சுகிறதும் பிரதியோ கியாயிருக்கிறதே காதிகளில் லத்தியாசந்தவிறுகிறதஞ் சரியா னபடியினால் மோட்சமே சரியாகவரும்.

ச-கை. தொய்தமெல்லாக் தோற்றுகையினால் அபெப்படி புத்தியில் படாமலிருக்குமென்னில்.

உ-ம், புத்திக்கேற்கத் தொய்தமேயில்லைவென்று போகத்தக்கனையாக அத்துவிதானந்தமென்கிற மேலத்தியாயத்தில் வெளிபண்ணு கிறோம்.

எந்நேரமும் இந்தஆத்மானந்தத்தை யனுசந்தானம் பண்ணிக்கொ ண்டு பிரபஞ்சத்தைப்பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினால் யோகியுமா வன் எளிதாகவு மோட்சம்கிடைக்கும்.

ஆத்மான்ந்தம் - முற்றிற்று.

அத்துவிதானந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் எளிதில் அத்துவிதானந்தம் அளிநுச் செய்கின்றார்.

ச-கை. முந்திச்சொல்லப்பட்ட யோகானந்தந்தான் ஆத்மாந்த மாசுட்டும் தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவருக்குப் பிரம யெப்படி சித்திக்குமென்னில்.

உ-ம். ஆகாசமுதலாகத் தன்னுடைய தேகவிரிபந்தமுள்ள ஓசகத்தெல்லாம் தனக்குயாதான காரணமாயிருக்கிற வானந்தத்தில்தோற்றியானந்தத்திலிருந்து ஆனந்தத்தில் ஸயமாதிருப்படியினால் மண்ணைத்தவிர கூடயில்லையென்கிறுப்போல வானந்தத்தைத் தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால் அத்துவிதம் பிரமமென்கிறது கூடும்.

ச-கை. குயவனுலுண்டாகப்பட்டகூடங் குயவனுடைந்துதென்கிறுபோல் செகத்திற்குப்பிரமம் நிமித்தகாரணமாகட்டுமென்னில்.

உ-ம். மண்ணைவிட்டுக் கூடங் காணாததுபோலப் பிரமத்தை விட்டுச் செகத்திராதபடியினால்நிமித்தகாரண மென்னக்கூடாது உயாதானகாரணமேயாகவேண்டும்.

ச-கை. காரணத்தில்நின்று செகத்துண்டானது ஆரம்பமாகவோபரிணாமமாகவோவிவர்த்தமாகவோவென்னில்.

உ-ம். பிதாவும் புத்திரரும் வேறுபட்டிருக்கக் கண்டாப்போல் காரணத்தைவிட்டுக் காரியம் வேறுபட்டிக் காணாதபடியினால் நிரங்கிவஸ்துவி லாரம்பபட்சங் கூடாது பாலதயிராஜப்போலக் காரணத் தன்னுருக்கெட்டு வேற்றுருவாகாதபடியினால் பரிணாமபட்சமூங் கூடாது மழுதை நாம்மாகத் தோற்றுக்கிரப்போல எங்குந் தன்னுருக்கெடாமல் வேற்றுருவைப்போலத் தோற்றுமைபினால் விவர்த்தபட்சமே சித்தாந்தம்.

ச-கை. நிரங்கிசவஸ்துவில் விவர்த்தந்தானுங் கூடாதென்னில்,

உ-ம். நிரங்கிசமாயிருக்கிற வாகாசத்தில் தலநீலாதிசனைக் கற்பிக்கிறுப்போல் நிரங்கிசமாயிருக்கிற பிரமத்திலுஞ் செகத்து விவர்த்தமென்பது கூடும்.

ச-கை. அசங்கமாயிருக்கிறபிரமஞ் செகத்தை யெப்படி சிருஷ்டிக்குமென்னில்.

உ-ம். இத்திரஜாலக்காரனிடத்தி லிருக்கிறமாயை யித்திரஜாலத்தைக் கற்பிக்கிறுப்போலப் பிரமத்தினிடத்தில ஓரு மாயாசத்தியுண்டி அதுவே செகத்தைக் கற்பிக்கின்றது.

ச-கை, மாயாசத்தி யொன்றுண்டென்கிறதால் அத்துவிதக்கொட்டுதென்னில.

உ-ம், அந்தச்சத்தியும் பிரமத்தைத்தவிர வேறல்ல ஆகையினால் அத்துவிதத்திற் கானியில்லை.

ச-கை, அப்படியானு லந்தச்சத்தியுமில்லையென்னில்.

உ-ம், காரியங்கண்டபடியினு லந்தச்சத்தியுண்டி.

ச-கை, இந்த அசங்கதம் என்கேயாதிவங் கண்டதுண்டோவெனில்.

உ-ம், அக்கினியிலிருக்கிறதாக சத்தி அக்கினிதானாகவும் மணிமந்திரங்களினால் அக்கினிக்கன்னியமாகவும் காணவிலலையோ.

ச-கை, இப்படி பிரமமும்ல்ல பிரமத்தைத் தவிரவுமல்லவென்கிற மாயாசத்தியுண் டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம், அனந்தசத்தி பிரமத்துக்குண்டென்கிறவேதமும் வாசிஷ்டமும் பிரமானம்.

ச-கை, வாசிஷ்டத்தி லெப்படியொல்லியிருக்கின்றதென்னில்.

உ-ம், வாரீர் ரகுநாதரோ பிரத்தினிடத்தில் அனந்தசத்தியுண்டு அந்த வனந்தசத்தியினுல பிரமந்தானே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுக்கின்றது சரீரங்களில் சிந்தத்தியும் வாயுவில் சலனசத்தியும் கலவில் கடினசத்தியும் ஜலத்தில் சீகசத்தியும் அக்கினியில் ஊஷணசத்தியும் இதுமுகலான வனந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்தில் காரியத்தினால் காண்பிக்கிறதென்றுஞ் சிருஷ்டிக்குமுன் இந்தச்சத்தி முட்டையில் பாம்பிருக்கிறுப்போலவஞ் சூட்சுமாயி விளையில் மரமிருக்கிறுப்போலவங் காண்பியாமல் பிரமத்தியிருந்ததென்றும் தேசகால விசிக்கிரத்தினால் பூமியில் பவிர்கள் முளேக்கிறுப்போலப் பிரமத்திற்சத்தியும் ஒவ்வொருக்கால செகத்தென்கிற காரியரூபமாய் விளங்குமென்றும் ஆகியில் மனதுண்டாச்சுது பின்பு பெந்தமுண்டாச்சுது பின்பு ஆகாசசிருஷ்டி யுண்டாச்சுதென்கிற கிரமமெல்லாம் பாலகாஞ்ஞானம் யோல் மூடனுக்குச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்லவென்றுஞ் சொன்னார் பின்பு பாலகாஞ்ஞான மாவதென்கென்று கேட்டாரமனுக்கு வசிஷ்டர்சொன்னது அசத்தென்கிறபட்டணத்தில் மூன்று ராஜகுமாரருண்டு இரண்டுமேர் இனிமேற் பிரக்கப்போகிறார்கள் ஒருத்தர் இனிமேல் கெர்ப்பதில்வரப்போகிறார் புண்ணிபவான்களாயிருக்கிற இந்த மூன்றுராஜாக்களும் வேட்டைக்குப் போனவிடத்தில் ஆகாசத்திலே நல்லகோப்பிருக்கிறதென்று ஊமைசொல்லக் கேட்டு ஆகாசத்தில்போய்க் கோப்பைக் கண்டார்கள் அவிடத்தில் முயற்கொம்பைவெட்டிச் சிங்கநாதமாயுதிக்கொண்டு இனிமேல் வரப்போகிற பட்டினத்தில் இன்றைக்குப் பிரவேசித்தார்களென்று முலைப்பால தாகிசொன்னவசனத்தைக்கேட்டுவிசாரமற்றமுழந்தையுமெய்யென்றேகம்பினான் இந்தச்சமுசாரகற்பனையும் விசாரமில்லாத

மூடனுக் குண்மைபோல் சொல்லியிருக்கிறதென்று இதுமுக லான உபாசகியானத்தோடே மாயாசத்தியினுடைய விஸ்தார த்தை வசிஷ்டர் ரகுநாதருக்குச்சொன்னார் அந்த மாயாசத்தி யைத்தானே நாமுநிரூபிக்கிறோம்.

ச-கை. மாயாசத்திக்கு லட்சணமேதென்னில்.

உ-ம்; காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலட்சணமாயிருக்கும்,

ச-கை. காரியமென்பதேது ஆதாரமென்பதேது சத்தியினு விதற்குவி லட்சணமென்பதெப்படி இம்மூன்றையும் ஒரு திட்டாந்தத் தில் பகுத்துக்காட்டுமென்னில்.

உ-ம் வாய்குவிந்த பண்டியுண்டையாயிருக்கிற கடமே காரியமென் பது ஐந்துகுணமுடையமண் தானே யாதாரமென்பது கடச த்தி இந்த விரண்டு லட்சணமு மில்லாமலிருக்கும்.

ச-கை இந்த விரண்டிலட்சணமு மில்லாதசத்தியை யெப்படி யிருக்கு மென் றறிகிறதென்னில்.

உ-ம், அநிர்வசனமென்றறி.

ச-கை. இந்தக்கடசத்தியின்னபடியென்று கூறப்படாதபடியினால் அது வே யிலையென்னில்.

உ-ம். காரியோற்றத்திக்குமுன் இந்தச்சத்தி தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணுக்குள் ளொளித்திருந்து நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற கு லாலாதிகள் சகாயமாய்வந்து கூடினவுடனே விகாரமாயிருக் கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணு க்கு மண்ணென்கிறபேரை மாற்றிக் கடமென்கிறதினால் சத்தி யிலையென்னக்கூடாது,

ச-கை. மண்ணிற் சத்திகாரியமாகிறதற்குக் குலாலன் வேண்டினுப் போல் பிரமத்திற் சத்தி செகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரண மா ளென்னில்.

உ-ம். கடசத்தியுடைத்தான மண் செடமானபடியினால் சைதன்னிய னாயிருக்கிற குலாலன்வேண்டிற்று மாயாசத்தி யுடைத்தான பிரமஞ்ச யஞ்சை தன்னியமானபடியினால் வேறே நிமித்தகா ரணத்தேவையிலலை.

ச-கை. மண்ணென்றஞ் சத்தியென்றும் அதின்விகாரங் கடமென்றும் லோகத்தி லொருவருஞ்சொல்லக்கானோம் எல்லாவற்றையுங் கூட்டிக் கடமென்றேசொல்லுகிறார்கள் அதில் காரணமேதெ ன்னில்.

உ-ம். விசாரியாத வஞ்ஞானமேகாரணம்.

ச-கை விசாரமாவதேது விசாரித்தவன் எதைக் கடமென்பனெனில்.

உ-ம். குலாலவியாபாரத்திற்குமுன் மண்ணென்கிறமேறோ வழங்குந் தபடியினால் கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல குலாலவியா பாரத்திற்குப் பிள்கடமென்றுவழங்கின பரண்டமும் மண்ண

த்தவிர இல்லாதபடியினால் கடசத்தத்திற்கார்த்தம் மண்ணைத் தவிரவு மல்லவென்று பார்க்கிறதேவிரசாரம் இப்படி விசாரித்த வன் கடசத்தியைப்போலே யனிர்வசமான படியினால் ஆந்தச் சத்தியின்காரிடமென்றறிவன்.

ச-கை. அனிர்வசனத்தைச் சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமல் கடமென்று நிருவதிக்கிறதெப்படியென்னில்.

உ-ம். இந்திரஜாலக்காரரிடத்திற் சத்திகாண்பியாதபோது மரையெய் ன்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றஞ் சொல்ல ப்படுகிறாப்போல் மண்ணிற்சத்தியுங் காரியமாய்க் காண்பியாத போது சத்தியென்றுங் காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொ ல்லப்படும்.

ச-கை. இந்தவுத்திக்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்.

உ-ம். இப்படி மாயாமயமா யிருக்கிறதென்று வாக்கினால் சொல்லுகி ரது மாத்திரமேயல்லாமல் ஆர்தமயிலலையென்றும் நிருவிகா ரமாயிருக்கிற மண்மாத்திரமே பொருளென்றும் வேதஞ்சொ ல்லுகின்றது.

ச-கை. ஒருகாலத்தில சத்தியென்றும் ஒருகாலத்தில் காரியமென்றுங் காண்பிக்கிற கடஞ் சத்தியமென்று அங்குகரியாவிட்டால் விவ கார மெப்படி க்கிடமென்னில்.

உ-ம். இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணை விடாதிருந்தபடியி னால் வியாபாரங்கடும் மண்ணைவிதித்தப்பார்த்தால் வாக்குமா த்திரமேயல்லாமல் இரண்டிகாலத்திலு மொருபடித்தாயிருக் கிற மண்போல் பொருளாகாது.

ச-கை. விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டபொருளே பொ ய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடன் ஏன்காணும் போகவில்லை யென்னில்.

உ-ம். விகாரம் பொருளுமல்ல வுண்மையுமல்லவென்று காணப்பட் டதே தோற்றமுறபோனது.

ச-கை. காரியம் பொய்யென் றறிந்ததுகொண்டு பிரயோசனமேது கா ணுமற்போக வேண்டாமோவென்னில்.

உ-ம். புருஷன் தண்ணீர்க்குள்ளே தலைகீழாகத் தோற்றினாலும் அவ னிலலை பொய்யென் றறிகிறதுபோலக் காரியத் தோற்றினாலும் பொய்யென்றறிந்ததே யில்லையென்று போனது காணுமற்போ கிறதல்ல அத்துவித வாதிகளுக்கு இப்படிக்கொத்த அறிவுதர னே புருஷார்த்தம்.

ச-கை. இந்தப்படிக்கு செகத்தையும் பொய்யென்று ஊன்றிப்பார்க்க எங்கேயாகிதுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதோ வென்னில்.

உ-ம். மண் ஹான் இரும்பென்று மூன்றுகிட்டாந்தழிக் காரியமெ ல்லாம் பொய்யென்று பருத்தறிகிறதுஞ் சாமவேதத்திற் சொ ல்லியிருக்கிறது.

- ச-கை. சடம் பூஷணம் சுத்தியென்று வரிணமித்தது விவர்த்தத்திற்
செப்படி. திட்டாந்த மாகுமென்னில்.
- உ-ம். பால் தயிராஜப்போல் பரிணமிக்கப் பட்டுப்போகாமல் மண்
முதலானது திரும்பியமுந்தால் காரணரூபமா யிருக்கையினால்
விவர்த்தத்திற்குத் திட்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாம்.
- ச-கை. இந்தப்படிக்குச் செகத்தையேதாகக் காணவேண்டுமென்னில்.
- உ-ம். காரியமெதலாங் காரணமாகவே காணவேண்டும்.
- ச-கை. சத்தியத்தையறிகிறவிடத்தில் அசத்திய மென்கிறவறிவு எப்படி
வருமென்னில்.
- உ-ம். மண்ணென் றறிகிறவிடத்தில் விகாரம் அசத்தியமென்றறிகிற
ப்போல்.
- ச-கை. மண்ணென் றெதற்காயறியவேண்டும் விகாரத்தை யேன்மறக்
கவேண்டுமென்னில்.
- உ-ம். உள்ளதை யுள்ளபடி பார்க்கிறதே புநுஷார்த்தம் இல்லாததை
யுண்டென்று பார்க்கிறதே யனர்த்தம்.
- ச-கை. ஆனால் சகல பிரபஞ்சத்தையுஞ் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டு
மென்னில்.
- உ-ம். ஒருசடத்தை மண்ணென் றறிந்துகொண்டால் உலகத்திலுண்
டான பாண்டமெல்லாம் மண்ணென்று வகுப்பற்றாப்போல்
ஒருவிடயத்தி லுள்ளிப்பார்த்து பிரமமென்றறிந்தால் சகலபிர
பஞ்சமும் பிரமமென்று வகுப்பறம்.
- ச-கை. பிரமத்திற்கு லட்சணமேது ஜகத்திற்குலட்சணமேதென்னில்.
- உ-ம். சத்துசித்து ஆனந்தமூன்றும் பிரமலட்சணம் நாமரூப பிரண்
டுஞ் செகலட்சணம்.
- ச-கை. கடதிட்டாந்தத்தைப்போல் இவிடத்திலுஞ் சத்தியின்னது சத்
திக்காதாரமின்னது சதியின் காரியமானவிகாரமின்னதென்று
மகுத்துக் காட்டுமென்னில்.
- உ-ம். இன்னபடியென்று நிர்ணயிக்கப்படாத மாயைதானே சத்திபி
ரமந்தானே சத்திக்காதாரம் நிருவிகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தி
னிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின் காரிய
மானவிகாரம்.
- ச-கை. இம்மாயை பெந்தவடைவில் விகாரத்தை யடைந்ததென்னில்.
- உ-ம். சிருஷ்டிக்குமுன் இன்னதென்று காணப்படாமல் அவ்வியாகி
ருதமாயிருந்த இத்தமாயை முந்த முந்த வாகாசமென்றேவிகா
ரத்தையடைந்தது.
- ச-கை. சயவிகாரத்திற்கு மண்ணே கவரூபமாய்க்காணப்பட்டாப்போ
ல் ஆகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமமேசொரூபமென்கிறதைப்பகு
த்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்.
- உ-ம். அஸ்திபாதி பிரியத்தைத் தவிர அவகாசமென்கிறரூபத்திற்கும்
ஆகாசமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூப மில்லாதபடியினால்
நாமரூபஞ் சிருஷ்டியிலுண்டாய் பிரளயத்தி லழிகிறதுகொ

ண்டு இந்தவிரண்டு மித்தையென்றும் மண்யோலச் சச்சதானந்தமெப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கையினால் பிரமஞ்சத்தியமென்றும்மருத்தரி,

ச-கை, ஆகாசத்திற்குப் பிந்தினவிகாரங்களேது அதில் சச்சிதானந்தத்தைக் காண்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம், வாயுவு அக்கினி யப்பு பிருதிவியோஷதிகள் அன்னம் புருடன் தேகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பதெப்படி இப்படி வெகுவிதமாயிருக்கப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாஞ் சச்சிதானந்தத்தை விட்டிக் காணாதயடியினால் இத்தனையுஞ் சச்சிதானந்த மென்றிதிலே சந்தேகமில்லை,

ச-கை, சச்சிதானந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினால் நாமரூபமு நித்தியமாகட்டுமென்னில்,

உ-ம், உற்றுப்பார்த்தால் இல்லாதநாமரூபங்கள் சத்தியமாயிராமல் பிரமத்தினிடத்தில்தோற்றி யழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணியனுபவித்துக்கொள்,

ச-கை, எப்படி விவேகம்பண்ணிப்பார்க்கிறதென்னில்,

உ-ம், அலைநுளிகள் சமுத்திரத்திலுண்டாய்ச் சமுத்திரத்திலிருந்து சமுத்திரத்தில் லயமாகுவதுபோல,

ச-கை, இப்படிபார்த்தாலு நாமரூபநிற்கிறது அதுபோகிறதற்கு உபாயமே தென்னில்,

உ-ம், வழியிறுநரும்புபோல் நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப்பாராமல் அவமதிப்பு பண்ணிப்போட்டுப் பார்க்குந்திசைபெல்லாஞ்சச்சிதானந்தமாய் ஆதாவோடேமார்த்த இத்தப்படி நெடுங்கால நிரத்தரமாதாவோடேகூட அறிவிக்கிறபோது நாமரூபம் இன்னவிடமென்று காணாமற்போய் அத்துவிதநிலை திடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனுயன்,

ச-கை, நாமரூபம் பொய்யென்கிற தெதினால் திடப்படுமென்னில்,

உ-ம், நாமரூபத்தைக்கண்டவுடனே மண்ணிற் சத்தியனேகம் பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாப்போலவும் நித்திராசத்தியானதுகூடாத சொற்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாப்போலவும் பிரமத்தினிடத்தில் மாயை சிருஷ்டித்தது பொய்யல்லவோ இத்தனையுமென்று எந்நேரமும்பார்த்து அகிசயப்பட்டால் நாமரூபம் பொய்யென்றுதிடப்படுமீ,

ச-கை, நித்திரா பெப்படியகூடாத சொற்பனத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்ற தென்னில்,

உ-ம், சொற்பனத்திலே தான் ஆகாசத்திலுறக்கவுந் தன் தலையைத் தூக்கிப்போகவும் ஒரு நஷ்டிகைக்குள் ளனேகம் வருஷம்வந்துபோகவும் செத்துப்போனபுத்திராதிகள் திரும்பி வந்திருக்கவுங் காண்கிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோ,

ச-கை, இதனால் பிரமவிசாரத்திலேதாச்சுதென்னில்,

- உ-ம், நித்தினாக்கே சத்தியுண்டானால் மாயாசத்தியானது நிர்விகார மாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில் செடங்கன் சிதாபாசாளென் கிற விகாரங்களைக் கற்பிக்கிறது அதிசயமல்ல,
- ச-கை, இந்தவிதாரமும் பிரமமும் கலந்துதோற்றுக்கிறவிடத்தில்ஒன்று சத்தியமும் ஒன்று மித்தையுமாகப் பார்க்கிறதெப்படியெனில்
- உ-ம், எங்குஞ்சரியாயிருக்கிறபுடவை சத்தியமென்றும் அதில் தனி த்தனியே காண்பிக்கிற சித்திர மித்தையென்றும் அறிகிறுப் போல எங்குஞ் சரியாகத்தோற்றுக்கிற சச்சிதானந்தத்தைச்சத் தியமென்றும் அதில் தனித்தனியேதோற்றுக்கிற நாமரூபத்தை மித்தையென்றற்கண்டு உபேட்சிக்கவேண்டும்,
- ச-கை, தொழி லுடன்பட்டவனே தானாகத்தோற்றுக்கையினால் தன்னை யசங்கனென்றறிகிற தெப்படியென்னில்,
- உ-ம், கிணற்றிலே தலைகீழாய்த்தோற்றுக்கிற அனத்தா னல்லவெ ன்றுதள்ளிக் கணாமேலிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தேக மறப்பார்க்கிறுப்போல் மூன்றவத்தையிலும் கர்த்தாவாயோடி த்திரிகிற தன்னைத்தானல்லவென் றுபேட்சித்து இதற்குச்சாட் சியாயிருக்கிற சித்தைத்தானே தானென்று சந்தேகமறக்கண் டிருக்கவேண்டும்,
- ச-கை, மனதி லாவேசமாய் மூன்றிருக்கிற பிரபஞ்சகாரியத்தைபுபே ட்சைபண்ணுகிற தெப்படியென்னில்,
- உ-ம், கூணத்துக்கொருக்கால் வெவ்வேறாய்லருக்கிற மனோரட்சிய த்தைச் சகலரும் அம்மட்டிலே யுபேட்சிக்கிறுப்போல் வாலி பத்தில் எவ்வனம்வராமல் எவ்வனத்தில் வார்த்திகம்வேண்டு மென்றாலும்வராமல் நேற்றுச்செத்தவனை யின்றைக்குவாவெ ன்றாலும்வராமல் மனோரட்சியம்போ லெவ்வனே கண்டது அந்நனே யழிந்துபோகிறபடியினால் நாமரூபந்தோற்றினாலும் பொய்யென்றே யுபேட்சிக்கவேண்டும்,
- ச-கை, இப்படிசர்வாத்மனாய் பிரபஞ்சத்தைபுபேட்சிக்கச்சொன்னால் சரீரநிருவாக மெப்படிநடக்குமென்னில்,
- உ-ம், கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருவகிக்கும்,
- ச-கை, ஒருக்கால் பாலனென்றும் கிழவனென்றும் நானுவிதமாக வழ வ்குகிறதே தானுக்காண்பிக்கிறபடியினால் தான் ஏகரீதியாயி ருக்கிற சைதன்னிய மென்கிறது மனதி லெப்படி திடப்படு மென்னில்,
- உ-ம், வெவ்வேறே ஜலப்பிரவாக மெடுத்தாலும்நடுவிலிருக்கிறபெரு ங்கல்லு அதிசயாததுபோல் நாமரூபங்கள் வெவ்வேறே பரி பாகப்பட்டாலும் ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமே நாமென் றறியவேண்டும்
- ச-கை, இந்தப்பாவனை முதிர்ந்தால் நிலை யெப்படி யிருக்குமென்னில்,
- உ-ம், கண்ணடியில் தோற்றின பட்டணம்போல் சச்சிதானந்தத்தில் செகத்துகாணும்.

ச-கை, நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதை யுமேட்சிக்கு
ற தெப்படியென்னில்.

உ-ம், கண்ணாடியைக்காணாமல் பிரதிபிம்பம் தோன்றா ததுபோலச்
சச்சிதானந்தம் கோற்றாமல் பிரதிபிம்பம் தோற்ற மாட்டாது
ஆகையினால் முந்திக்கோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைப்பார்த்து
மேல் நாமரூபத்தில் புத்தியைநாட்டாமல் மிதத்தினால் துடை
பட்டது துவிதமாக அத்துவிதப் பிரகரிக்காணாமலிஞ்சும் இந்
தநிலையில் தானே பெல்லாரும் நின்று இளைப்பாறினார்கள்,
இப்படி அத்துவிதானந்தவிவேகம்பண்ணினவன் பிரமஞானியாவன்.

அத்துவிதானந்த-முற்றம்.

நான்காவது

வித்தியானந்தம்.

வித்தியாண்ணிய சுவாமிகள் யோகானந்தத்தினாலும் ஆத்மான்
ந்தத்தினாலும் அத்துவிதானந்தத்தினாலும் பிரமான்ந்தம்பெற்றவனுடை
ய வித்தியானந்தத்தை நிரூபித்தருளுகின்றார்.

ச-கை, வித்தியானந்த மாவதேது அது எத்தனை விதமாயிருக்குமென்
னில்.

உ-ம், விஷையானந்தம்போலே வித்தியானந்தம் அந்தக்காண விருத்
திருபமாயிருக்கும் அது துக்கநிவித்தியென்றுங் காமியலாப
மென்றும் கிருதகிருத்தியமென்றும் அடையவேண்டியதெல்
லாமடைந்த சந்தோஷமென்று நாலுவிதமாயிருக்கும்,

ச-கை, துக்கமெத்தனைவிதம் அது ஞானத்தினால்பப்படியாயிற்றுநா
மியலாபம் எத்தனைவிதம் ஞானத்தினால் துளையப்படி யடையப்
பட்டது கிருதகிருத்திய மெத்தனைவிதம் அது ஞானம் வந்தது
கொண்டு எப்படி செய்து முடிந்ததாயிற்று அடையப்போகிற
புருஷர்த்தமேது அது ஞானத்தினால் எப்படியடையப்பட்ட
தென்னில்,

உ-ம், இகலோக துக்கமென்றும் பரலோக துக்கமென்றும் இரண்டு
விதமாயிருக்கும் ஆத்மாவே நாமென்றறிந்தால் பொருக்கிறவ
னில்லாமற் போகிறபடியினாலும் நாமரூபம்பெய்யவேன்றிற்காலபோ
கியமில்லாதபடியினாலும் போக போக்கிசுக்களைக் குறித்துவருகிற இ
கலோக துக்கம்மேயிற்று தாமசாயிலையில் தண்ணி ராட்டாது அது
போல ஞானியை ஆகாமியகருமம் பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியிலிட்
ட பஞ்சபோல் ஞானிக்துச் சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியினாலும்
புண்ணியபாவ சிந்தனையாய் வருகிற பரலோக துக்கம் போயிற்றென
றச் துக்கநிவித்தி சொல்லப்பட்டது காமியம் பதினொரு விதமுண்டு
அதெப்படியெனில் அழகினமைபுடையவனாய் அரோகதிடகாத்நிமா
யப் பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலமும் ஒருகுடைக்கீ முரசாண்டு பொசி
க்கிறது ஒருமனுஷியானந்தம் இந்தக்கிரமத்தில் புண்ணிய பரிபாகத்தி

இவ் நூறத்தனையதிகம் மனுஷ கந்தர்வானந்தம் அதில் நூறத்தனையதி
கம் தேவகந்தர்வனுனந்தம் அதில் நூறத்தனையதிகம் பிரித்தேவரான
ந்தம் அதில் நூறுகொண்டது கற்பகதியில் தேவனுய்ப்பிறந்த ஒருஅனு
ந்தேவரானந்தம் அதில் நூறுகொண்டது கற்பத்தில் அஸ்வமேதமுத
லான ஆகஸ்பண்ணி யுன்னிதபத்ததை யடைந்த கர்மதேவனுனந்தம்.

அதில் நூறுகொண்டது இங்கிரானந்தம் அதில் நூறுகொண்டது
பேசாபதியானந்தம் அதில் நூறுகொண்டது விராட்புருடானந்தம் அதி
ல் நூறுகொண்டது ருசுகிராத்மாவானந்தம் அதில் நூறுகொண்டது
அந்தரியாமிபானந்தம் இந்தப்படி வாக்குக்குமனதிற்குமெட்டினஆனந்
தம் பதினென்று சொல்லப்பட்டது வாக்குக்கு மனதிற்கு மெட்டப்ப
டாத ஆத்மமானந்தத்தை யடைந்த ஞானிக்கு ராகத்து வேஷாதிகளோ
டே கூடியிருக்கிற இந்தப் பதினெரு வானந்தத்தையும் நாய் கக்கின
சேரையுபோலதோஷங்கண்டுவெறுத்தபடியினாலும் இத்தனையும்இந்திர
ஜாலமாய்க்கண்கையினாலும் இத்தனையெயராயிருந்து பொசிக்கிறதும்
நாமொருவன்ருளேயெனகிற அனுசந்தானத்தினாலும் அவர்களைப்போ
லகிரமமன்றியில் ஞானிக்குச் சகலபேசுகாமொருமிக்கவந்தது இகலோ
கத்தைக் குறித்தும் பரஸேகத்தைக் குறித்தும் மோட்சத்தைக் குறி
த்தும் கிருத்திய மூன்றுவித முண்டென்றும் அதெல்லாம் ஞானிக்கு
த்திரந்தமுந்யாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும் அடையப்போகிறபுருஷா
ர்த்தம் பிரமமென்றும் அது அப்போட்சஞானத்தினுடைந்துவகுப்ப
ற்றதென்றும் இப்படி யீந்தகாங்குவகையுந் திரப்பிதீபிகையிலவெட்ட
வெளியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதையும் கண்ண கொள்ளவே
ண்டும்.

இப்படி வித்தியானந்தத்தை இந்தநிலை வரும்ளவும் அப்பியாசம்
பண்ணியருகிறவன் பிரமசொரூபமாவன்.

வித்தியானந்தம்-முற்றும்.

ஐந்தாவது

விஷயானந்தம்.

வித்தியாந்நண்ணிய சுவாமிகள் பிரமானந்தத்தி லேகதேசமாய்பிர
மானந்தத்திற்கு விழியாயிருக்கிற விஷையானந்தத்தை நீகுபித் தருளு
கின்றார்.

ச-வை, விஷயானந்தமாவதேது அது எந்தவிதத்தில்காணலாமெனில்
உ-ம், கிருத்தியில் பிரதிவிம்பித்தவானந்தம் விஷயானந்தம் அதைவி
டீவகத்தினால் காணலாம்,

ச-வை, எல்லையிருத்தியிலும் ஆனந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்க இல்லையெ
னினில்,

உ-ம், ஜலத்தில் பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின சலத்தில் சாமா
னியமாய்த் தோற்றுகிறதுபோலவும் கிரமஜலத்தில்வெளிவா

ய்த் தோற்றுவிருப்போலவுஞ்சிலவிருத்திகளில் ஆனந்தத்தோற்றும் சிலவிருத்திகளில் தோற்றது,

ச-கை. ஆனந்தக் காரணவிருத்தி யெத்தனைவிதம் அந்த விருத்திக்கு லட்சண மேதென்னில்,

உ-ம், அந்தக்காரணத்திற்குச் சாந்த விருத்தியென்றால் கோரவிருத்தி யென்றும் மூடவிருத்தியென்றும் மூன்றவிதமா யிருக்கும். அதில் வபிராகசியம் பொறுமை யுதாரஞ்ஞ மூதலானது சாந்த விருத்தி காமக்குறேதலோப முதலானது கோரவிருத்தி மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானது மூடவிருத்தி,

ச-கை, பிரமம் இந்தவிருத்தியில் எப்படி பிரதிவீம்பிக்குமென்னில்,

உ-ம், கோரவிருத்தி மூடவிருத்தி இரண்டுந் கலக்கின விருத்தியான படியினால் சித்தமாத்திரம் பிரதிவீம்பிக்குமேயல்லாமல் ஆனந்தம் பிரதிவீம்பிக்கமாட்டாது சாந்தவிருத்தி நிர்மலமானபடியினால் அதில் சித்தோடேகூடி ஆனந்தமும் பிரதிவீம்பிக்கும்.

ச-கை, இதற்குப் பிரமாண மேதென்னில்,

உ-ம், கோர மூடவிருத்தியில் ஆனந்த மனுபவங் காணப் படவில்லை சாந்தவிருத்தியில் ஒரு சுகாதிரசயங்காணப்படுகிறது,

ச-கை, கோராதிரசயங்களில் சுகானுபவ மில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்,

உ-ம், விஷயத்தில் ஆசை மூளுகிற போதே இது நமக்குக் கிடைக்குமோ கிடையாதோ வென்றிதுக்கங் கூட வருகையினாலும் கிடையாமற்போனால் துக்க மகிமமான மடியினாலும் கொடுத்தவன்பேரில் வைரமவளர்கையினாலும் அலனை நிக்கிரதிக்கட்காவிட்டால் அமுக்கையாய் முடிக்கையினாலும் கோராதிர விருத்தியினால் துக்கமேயல்லாமல் சுகம்வேசமுயில்லை,

ச-கை, சாந்தவிருத்தியினால் சுகாதிரசய மெப்படியென்னில்,

உ-ம், காரியம் லபித்தவுடனே சாந்தமான விருத்தியில் சுகம்பரிணமிக்கிறது போகத்திலும் விருத்திசாந்த மானயடியினால் சுகாதிரசயந் தோற்றுகிறது இப்படி விஷயங்கிடைத்ததற்குத் தக்கினவானந்தம் பிரதிவீம்பிக்கிறது விருத்தியில் ஆனந்தந் தோற்று கிறது ஆகையினால் சாந்தவிரித்தி யுள்ளவிடமெல்லாம் ஆனந்தந் தோற்றுகிரதிலே சந்தேகந்தேவையிலலை,

ச-கை, இப்படி பிரதிவீம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச் சுபாவம் எத்தனைவிதம் பிரமத்தினிடத்திலிருக்கிறசத்திக்குச் சுபாவமெத்தனைவிதம் எந்தவுபாதியில் எந்தச்சுபாவம் காண்பிக்குமென்னில்,

உ-ம், சத்தென்றுஞ் சித்தென்றும் ஆனந்தமென்றும் பிரமத்திற்கு மூன்று சுபாவமுண்டு மன்கலலு முதலான செடங்களிலுந் துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல் மற்றவிரண்டுந் தோற்றுது

கோவிறுத்தி மூடவிறுத்திகளில் சத்துஞ் சித்துந் தோற்றும் ஆனந்தக்கோற்றது சாந்தவிறுத்தியில் சச்சிதானந்த மூன்றுந் தோற்றும்,

ச-கை, மாயைக்கு எத்தனை சுபாவமுண்டு-எந்தச்சுபாவ மெதிலேதோற்றுமென்னில்,

உ-ம், அசத்தென்றுஞ் செடமென்றுந் துக்கமென்றும் மாயாசொருபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அசத்து மனுஷக்கொம்பு நுயற கொம்புபோலே காண்பிக்கும் மண்கலவ்வு முதலானதுகளில் செடங்காண்பிக்கும் கோரமூடவிறுத்தியில் துக்கங்காண்பிக்கும் சாந்தவிறுத்தியில் செடமும் போதமுமிருக்கிறபடியினால் மாயை யானந்தத்தோடே கலந்துகாண்பிக்கும்,

ச-சை, இப்படி தோற்றுகிற மாயாசொருபங்களை யானந்தமரக்காண்கிற தெப்படியென்னில்,

உ-ம், அசத்தை நுயற்கொம்பு மனுஷக்கொம்புபோ லுபேட்சிக்கச் செடங்களை நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்துமாத்திரமாய்ப்பார்க்கக்கோரமூடவிறுத்தினைத் துக்கத்தைத்தளவி சததுஞ்சித்து மாய்ப்பார்க்கச் சாந்தவிறுத்தினைச்சச்சிதானந்தமாய்க்காண்க இப்படி விடையானந்தத்தின்வழியே மூடனும் பிரமானந்தத் தையடையலாம்,

ச-கை, மாயாரூபத்தை யிப்படிவகுத்துத் தியானித்ததுகொண்டு பிரமானந்த மெப்படியிடைக்குமென்னில்,

உ-ம், இந்தத்தியானத்தினால் சித்தமே காக்கிரமானவுடனே ஆனந்த வித்தைதிடப்படும் இந்த ஆனந்தவித்தையில் பேதமாயிருக்கிற வுபாதிசுளெல்லாம் துடைபட்டபடியினால் சச்சிதானந்தமனங்கா காரமாகத்தோற்றும்,

ச-கை, பெந்ததுக்கவுபாதிகளேது அது எதினால் துடைபடும் பிரமம் நிருபாதியாய்த்தோன்றுகிற தெதினென்னில்,

உ-ம், சாந்தவிறுத்தி கோரமூடவிறுத்தி சிலைமுதலான செடங்களி றுகளெல்லாம் பெந்ததுக்கவுபாதி - யோகத்தினாலும் விவேகத் தினாலும் இந்த வுபாதிசுளெல்லாந்தள்ளப்படும் - பின்னர் திரி புடியில்லாதபடியினால் நிருபாதியாய்ச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவம் அகண்டானந்தவடிவாய்த்தானுவேவிளங்கும்,

இப்படி பிரமானந்தத்திற்கு வழிபாடாக விஷையானந்தத்தைநிறு பித்தோம் இதை நிரந்தரம் அனுசந்தானம் பண்ணினவன் மோட்சத் தையடைவன்,

விஷயானந்தம்- முற்றிற்று,

ஆக-பஞ்சகமூன்றுக்குப்பிரகரணம்-மிடு,

